

Arany-, Gyémánt-, Vas-, Rubin- és Platinadiplomások

Építészmérnöki Kar

2019

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2019
Építészmérnöki Kar**

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 160 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2019. május 15-én

Összeállította: Földszin Rhea

Kiadványtervező: Rumi Tamás

Tördelő: Máthé Dóra

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Építésmérnöki Kar – 7

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány – 153

Pro Progressio Alapítvány – 155

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő kötethez hasonló kis könyvet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2019. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 illetve 75 évvel ezelőtt építészmérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kötetet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk Önöknek átnyújtani. Lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” régi évfolyamtársaikkal, és segítségével előkerülhetnek a közös emlékek is.

Az Építészmérnöki Kar Tanácsa 2019-ben 5 rubin-, 17 vas-, 29 gyémánt- és 89 aranyoklevél adományozásáról döntött.

Az a tény, hogy a 2019. évben 140 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, önmagában azt jelzi, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, az Építészmérnöki Karnak. Örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket bizonyítja az is, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben egyetemi emlékek kerültek elő, hála és köszönet sejlett egykori oktatóik felé, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

A jogelőd József Nádor Műegyetemen 1871-ben kezdődött meg az építészképzés az Építészeti és Mérnöki Osztályon. A Kar neve, szervezete a 148 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt, ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, megőrizni szakmánk, hivatásunk egyszerre művészeti és műszaki jellegét. Képzésünk hagyományos erőssége e két terület egyensúlya: a műszaki, mérnöki tudományok elsajátítása mellett a művészi alkotóképesség fejlesztése.

Visszatekintve az elmúlt 50-75 évre számtalan alkotás őrzi jubileumi diplomázóink keze nyomát. Új tereink, épületeink létrehozása, illetve a meglévők – köztük a műemlékek – felújítása és fenntartása; a beruházói tevékenységben, az igazgatásban, az oktatásban és oly széles szakmánk más területén végzett munkájuk mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítékai, amire büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk, karunk hírnevét, ahogy ezt Önök is tették és teszik.

Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékeknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és annak Építésztechnológiai Karához.

Az Építésztechnológiai Kar Tanácsa nevében tisztelettel köszöntöm Önöket!

Budapest, 2019. május

Alföldi György DLA

dékan

Építésztechnológiai Kar

2019-ben jubilálók betűrendben

Építészmérnöki Kar

	Rubindiploma	32	Szarvas Béla
		33	Vass György
12	Dr. Csorba Emánuel		
13	Diósy Gáspár		
14	Ferenczi Jenő		
15	Juhász Sára (Csabáné Juhász Sára)		
16	Nedelykov Mihály		
			Gyémántdiploma
		34	Benei Sándor János
		35	Bocskai (Báchesz) János
		36	Bokor Mihály
	Vasdiploma	37	Csanádi József
		38	Dr. Dalnoki Mária (Dombai Lászlóné)
17	Cifka Anna	39	Demény Tamás
18	Gereben Gábor	40	Diviki Emma (Nagyné Diviki Emma)
19	Hajdu Csaba	41	Faltin Veronika (Muszik Lászlóné)
20	Illés Gyula	42	Farkas Zoltán
21	Jakab Zoltán	43	Jankovits Éva (Cser Károlyné)
22	Katonka Sándor	44	Kabályi József
23	Kálmán Ernő	45	Kampis Miklós
24	Kővári József (Kövér Vendel)	46	Kaszta Dénes
25	Kulyka Júlia (Cselovszki Pálné)	47	Katona István
26	Papp György	48	Kállai József
27	Papp László	49	Kévés György
28	Pusztai Éva	50	Kovách István
29	Rados Márta (Förster Tamásné)	51	Kovács Sándor
30	Rohr Magdolna (Kővári Józsefné)	52	Molnár Imre
31	Sipiczky Frigyes		

53	Muszik László	79	Farkas Magdolna (dr. Tóthné Farkas Magdolna)
54	Müller József	80	Gaál Rózsa (Fabó Zsigmondné)
55	Nagyházi Tibor	81	Gergely István
56	Dr. habil Petró Bálint	82	Gúthy Marian
57	Rácz Endre	83	Dr. Gyulay Judit
58	Schäffer Zsuzsa (Petró Bálintné)	84	Gyüre Zsolt
59	Sohár Béla	85	Haasmann Irén
60	Szabó Sóki László	86	Halmi Nándor
61	Tóth Dezső	87	Hercsuth György
62	Tóth István	88	Hidasi Ágnes
		89	Horváth György
		90	Horváth Margit
		91	Hunyadi László
	Aranydiploma	92	Jancsó Mária (Káldy Jánosné)
63	Albert-Tóth János	93	Jékely Zsolt
64	Alex Ágnes	94	Jobbágy Judit
65	Anda Katalin	95	Joós Lilla
66	Ardó Mária	96	Józsa Mária
67	Ádám Zsuzsanna (Nagyné Ádám Zsuzsanna)	97	Juhász András
68	Dr. Bajza József	98	Karácsoni Ildikó (Bánó Józsefné)
69	Balázs Csaba	99	Káldy János
70	Balogh György	100	Kármán János
71	Baló Ildikó	101	Keresztes Sándor
72	Bánó József	102	Kiss Lajos
73	Bodnár Ágnes (Konczné Bodnár Ágnes)	103	Koska Árpád
74	Briglovics János	104	Kónya Károly
75	Dr. Czellár Katalin	105	Krautheim Margit Hedvig (Szalai Istvánné)
76	Egri Ottilia	106	Kriegs-Au Ágnes (Tróznai Attiláné)
77	Fabó Zsigmond	107	Kugler Katalin
78	Falk Edit (Marosiné Falk Edit)	108	Kutlik Miklós

109	Dr. Lakos Géza	139	Szilas Katalin (Marton Ferencné)
110	Lengyel Ágnes (Szögi Lászlóné)	140	Szotyori Nagy Zoltán
111	Lukátsy Katalin (Balázs Lajosné)	141	Szücs Ferenc
112	Marót Éva (Kocsán Lajosné)	142	Dr. Szűcs Annamária (Horváth Lászlóné)
113	Marton Ákos	143	Tanos Márta (Vonnák Jánosné)
114	Márton Pihe Katalin	144	Tarján Mária (Tapolczai Tiborné)
115	Marussy Ferenc	145	Tihanyi Judit
116	Megyery Ildikó	146	Tóth Tamás
117	Mészáros Éva	147	Vargyas Mária (Gantner Lászlóné)
118	Nagy Imre	148	Vonnák Alajos
119	Németh Mária (Maria Breitschwerdt)	149	Wilhelm Ferenc
120	Olasz Zsófia (Záhonyi Zsófia)	150	Winkler Barnabás DLA
121	Dr. Osztrólczyk Miklós	151	Zsigmond István
122	Pankotay Marietta		
123	Papp Lajos		
124	Papp Zsuzsanna		
125	Páljános Mária		
126	Rátz Péter		
127	Robert Nicolette		
128	Dr. Ruda Győző		
129	Schwarczuk Ágnes		
130	Somogyi Annamária (dr. Róna Ivánné)		
131	Sövegjártó László		
132	Stammer Árpád		
133	Svarda Éva (Zsigmond Istvánné)		
134	Szakonyi Adrien		
135	Szalai István		
136	Szamosi György		
137	Szemerey Márta		
138	Szentesi Anikó		

Dr. Csorba Emánuel

a műszaki tudomány kandidátusa

1928-ban született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 467/1949

A Középülettervezési, majd a Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszékeken dolgozott tanársegédként 1960-ig, mellette építész és statikus tervezői gyakorlatot is folytatott. Volt tudományos főmunkatárs az Építéstudományi Intézetben (ÉTI), és hat évig tanszékvezető egyetemi tanár az UNESCO megbízásából a Damaszkuszi Egyetem Szilárdságtan-Tartószerkezetek Tanszékén. Emellett ellátta az ENSZ-HBP damaszkuszi Építési Kutatóintézet műszaki vezetői tisztét is. Az ÉTI tudományos tagozatvezetősége után 1978-tól 1985-ig Bécsben az ENSZ Iparfejlesztési Intézet (UNIDO) Építési Osztályát vezette. Az ott végzett munkájával jelentősen hozzájárult a balkáni országok földrengés-védelméhez. Párhuzamosan 28 évig a bécsi Műszaki Egyetemen két tantárgy meghívott előadója volt. Az ENSZ-től 1985-ben vonult nyugállományba, de kutatási fejlesztő munkáját továbbra is folytatta Bécsben műszaki, illetve beruházási főtanácsadóként 2005-ig. Az ezredfordulón a Dél-kínai Műszaki Egyetem vendégprofesszora, illetve Kínában a Szerkezetek Szeizmikus Védelmi Bizottságának nemzetközi tanácsadója volt. Munkásságát száznál több általa tervezett épület és tartószerkezet fémjelzi az egész világon. Az ENSZ megbízottjaként 89 országban, minden földrészen végzett szakértői munkát. Vendégprofesszorként számos bel-, és külföldi egyetemen tartott előadásokat. Az általa és két társa által Kaliforniában kidolgozott és általa Kínában és Indonéziában több mint 20 éve bevezetett Base Isolation földrengésvédelmi építési technológiával Kínában elért eredményekről 2013-ban önerőből nemzetközi workshopot szervezett Budapesten, amelyen kínai tudósok közel 100 résztvevő előtt számoltak be tapasztalataikról. Ennek nyomán Kína és Magyarország között műszaki-tudományos együttműködési megállapodást írtak alá. Az együttműködésben tanácsadóként aktívan részt vesz. Munkáját a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével és a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjével is elismerték, valamint az Esztergomi Bazilikában ünnepélyesen a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend lovagjává avatták.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Diósy Gáspár

1923-ban született Doroszlón.

Építészmérnöki oklevelének száma: 471/1949

2014-ben vasoklevelet kapott.

Az oklevél megszerzése után a Lágymányosi Középítési Vállalatnál építésvezetőként helyezkedett el. A vállalat többszöri átszervezése folytán végül az Építésügyi Minisztérium 31. sz. Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott. Kezdetben több kisebb-nagyobb építési munkát vezetett Budapesten. 1951 februárjától építésvezetőként, majd fő-építésvezetőként Berentén először a Borsodi Hőerőmű felvonulási munkáit, majd a kastélykerti készenléti lakótelep építését vezette. Ennek befejezése után a kezdetektől a leállásig a Berentei Koksizólómű építését irányította. 1954-től 1957-ig Kazincbarcika város számos lakótömbjének építésén dolgozott, majd megbízták a Borsodi Vegyi Kombinát Oxigén és Szintézis Üzemének bővítésével. 1958-tól 1972-ig a Borsodi Szénbányászati Tröszt magasépítési beruházásainak ellenőrzését irányította. Később a külszíni építkezések területi főmérnökévé nevezték ki. 1972-től a Nehézipari Építő Vállalatnál vezető technológusként, majd a Nehézipari Minisztériumban mint műszaki-gazdasági szakértő dolgozott. 1974-ben a Magyar Szénbányászati Trösztnél az építészeti önálló osztály vezetőjeként a 10.000 bányászlakás építésének, valamint a megkezdett EOCÉN program külszíni magas- és mélyépítési beruházásainak koordinációs feladatait látta el. 1983-ban vonult nyugállományba műszaki gazdasági tanácsadóként. Munkássága elismeréseként több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel kívül, elnyerte a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsától a Bányász Szolgálati Érdemérem és az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumtól a Kiváló Munkáért kitüntetést is.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ferenczi Jenő

*1926-ban született Lajoskomáromban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 508/1949*

2014-ben vasoklevelet kapott.

1949-ben a Magasépítési Tervező Intézetben (MATI) helyezkedett el, félévig szerkesztő volt, majd oklevele megszerzése után tervezői munkakörben alkalmazták a MATI-ból levált Mezőgazdasági Épület- és Településtervező Irodában. 1950 második felében a Ceglédi Magasépítő Vállalat főmérnöki feladatait látta el. Ezt követte a Magyar Államvasutak Magasépítő Üzemi Vállalatának Tervező Osztálya, ahol tervező csoportvezetői beosztásba került. A Dunapentele-Dunaújváros vasútvonal építéséhez felvonulási telepek, lakó- és kultúrházak, szociális intézmények épületeit tervezte Kulcs, Rácalmás, Adony, Hármaspusztá és Dunapentele területén. 1953-ban a MÁV Tervező Intézetébe (MÁVTI) került, és további pályafutása alatt ott dolgozott. Kezdetben csoportvezető, majd létesítményi főmérnök volt. 1958-ban építész tervezővé, majd osztályvezetővé nevezték ki. 1967-től 1971-ig épülettervező irodavezetői feladatokat látott el. Közreműködött a MÁVTI munkáiban, így pl. az Északi Járműjavító 10.000 m²-es diesel javítóbázisának, a szolnoki vasúti gócpont épületeinek és közműterveinek tervezésében. A szolnoki személypályaudvar felvételi épületére kiírt országos nyilvános tervpályázaton 1966-ban pályamunkája megvételt nyert. Tervei alapján készült a Budapest Ferencváros vontatási telepén ötszintes központi szociális és irodaépület, a Közúti Gépellátó részére háromszintes ipari tanműhely és szociális épület. 1971-től a MÁVTI négy szakmai irodája mellett működő, mintegy 100 fős létszámú termelési irodát vezette. Nyugdíjasként a jogutód MÁVTI Kft-nél dolgozott tovább 1998-ig.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász Sára (Csabáné Juhász Sára)

Ybl Miklós-díjas

*1926-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 521/1949*

2014-ben vasoklevelet kapott.

Diplomázását követően, 1949-ben a Magasépítési Tervező Intézet (MATI) Mezőgazdasági Irodájában kezdett, majd ennek utódvállalatainál, a MEZŐTERV-nél és az IPARTERV-nél dolgozott tervezőként, illetve vezető tervezőként. Az 1982-es nyugdíjba vonulásáig eltelt bő három évtized alatt a magyar ipari építészet meghatározó alakjává, a késő modernizmus értő művelőjévé vált. Az IPARTERV-ben készült jelentősebb fővárosi munkái: Gyógyszerdecentrum (Uzsoki út); Elzett export raktár (Béke út); KKKV raktár- és irodaépület (Victor Hugo u.); Egyesült Izzó gyártócsarnok; ÉPFU irodaház (Zay u.); FŐFOTÓ laborház (Fehérvári út); OTP-lakóházak (Apáczai Csere János u. – Rácz Györggyel; Maros u.). Fontosabb vidéki művei: az Egyesült Izzó üdülőjének étkezője Fonyódon; 50 lakásos lakótelep és a műemlék gyárépület múzeummá alakítása Herenden; Eternitgyár gyártócsarnok irodaépülettel Nyergesújfalun; Szerszám- és Gépgyár épületegyüttese Esztergomban; FORTE gyár konyha és étterem Vácott; KŐSZIG bazaltgyapotgyár I-II. ütem Tapolcán. Újraalapítása óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének, amelynek 1953-54-ben elvégezte Mesteriskoláját is. Szívesen vett részt tervpályázatokon egyénileg és társakkal, amelyeken több ízben munkájuk a díjazottak közé került. Magántervezőként is működött; jelentősebb önálló munkái között találunk családi házakat, plébániaépületet (Jánosháza, Vásárosmiske, Bagod), a jánosházi iskola tornatermét és sportpálya lelátóját. Férjével, Csaba Lászlóval közösen számos balatoni nyaralóházat terveztek, valamint a csepeli Szent József Otthont és a balatonakarattyai téli kápolnát.

Munkássága során többször kapott Kiváló Dolgozó érmet, vállalati és építésügyi minisztériumi nívódíjat, 1966-ban pedig a harmadik építésznőként Ybl Miklós-díjjal ismerték el munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nedelykov Mihály

1923-ban született Szegeden.

Építésmérnöki oklevelének száma: 512/1949

2014-ben vasoklevelet kapott.

Az 1945-46-os években az egyetemi hallgatók kitelepítése idején Németországban, majd Dániában tartózkodott. Ezt követően egy évig az OSZH Falusi Építési Osztályán mint építési ellenőr tevékenykedett. Csapdi községben több épület építését szervezte és bonyolította le. 1951-ig a Könnyűipari Épülettervező Irodában számos ipari épület tervezésén dolgozott. Ezek az épületek el is készültek. 1951 és 1959 között egyetemünk Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén tanársegédi, majd adjunktusi beosztásban bekapcsolódott az oktatásba. Tudományos munkát a textilüzemek építésze és technológiája, illetve annak kidolgozása területén végzett. Részt vett egyéb tervezési munkában is (Budapesti Műbútorasztalos Gyár). 1959-ben az IPARTERV-hez került, ahol mint tervezőt, majd szakosztályvezetőt alkalmazták. Fontosabb tervezői munkái: gránitgyár irodaépülete, csepeli munkásszálló, kiskunfélegyházi vasszerkezeti gyár tanulmányterve, miskolci fa-mintagyár tanulmányterve, dunaújvárosi épületelemgyár szabadtéri tárolója, a Tiszai Vegyi Kombinát területén több épület – hígsav üzem, karbamid üzem, csomagoló-öntöde-etilén üzem. Gyakorlatvezetői tevékenységét egyetemünkön főállása mellett is folytatta, valamint ipari épülettervezést tanított a Felsőfokú Építőipari Technikumban. 1964-től 1968-ig az IPARTERV 4. sz. Könnyű- és Műszeripari Irodáját vezette, majd a Műszaki Osztály vezetője lett. A fejlesztési feladatokon túl nemzetközi szakmai együttműködésekkel is foglalkozott. Az Építéstudományi Egyesület keretében az Ipari Bizottság ügyeit intézte. 1983-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cifka Anna

1931-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 86/1954

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Első munkahelyén, a SZÖVOSZ Tervező Vállalatnál félévi munka után első díjat nyert egy belső pályázaton. Ettől kezdve önálló tervezőként dolgozott több budapesti tervező vállalatnál. Alkalma volt konstruktorként részt venni Dávid Károly rózsadombi diplomata-lakóházainak és dr. Rados Jenő ráckevei kastély-átalakítási, valamint tervezési munkáiban. 1964 és 1965 között nyolc hónapig Párizsban dolgozott Charle Murat építész tervező irodájában. 1972-től a Városépítési Tervező Intézetben (VÁTI) tevékenykedett, ahol egyéb munkák mellett a városrendezési tervekhez műemléki vizsgálatot, javaslatot és településtörténeti kutatást is végzett. 19 települést dolgozott fel. Jelentősebb tervezési munkái voltak többek között a Derkovits-terem, a szentendrei Görögkancsó utca, a Ferenczi Múzeum, a paksi Béke Szálló, Miskolcon az Akadémiai Bizottság székháza, a celldömölki Főtér rendezése, a verőcei II. világháborús emlékmű.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gereben Gábor

*1929-ben született Sopronban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 167/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a MÁV soproni pályafenntartásához irányítottak. Néhány hónap után a soproni Erdőmérnöki és Faipari Egyetem Építéstani Tanszékén sikerült tanársegédként elhelyezkednem. Az 56-os események november 4-én Ausztriába sodortak, ahol két nappal később a legnagyobb építő vállalat export részlegének tervező osztályán rajzasztalnál ültem. Kérvényeztem a diplomám nosztrifikálását. Az egyetem dékánja a leckekönyvemben a neveket olvasva (Csonka Pál, Rados Jenő, Pelikán József, Reischl Antal) felállt, kezet adott, és azt mondta, „Ilyen nevekkal nem konkurálhatok. Gratulálok, Herr Diplom Ingenieur!”. Kérésemre, hogy gyakorlati oldalról is megismerjem az ipart, egy vízierőmű építéséhez helyeztek betontechnológusként. 1960-ban Afganisztánba (Kabul) küldtek építésvezetőnek az épülő rádióstúdióhoz. Két évvel később a következő állomás Irán (Hamadan, völgyzárógát) volt építésvezető-helyettesként. Három év után visszatértem Ausztriába szintén egy völgyzáró gát, majd egy dunai erőmű építésvezetőjének. Lányaim elérve az iskolás kort (az egyik Iránban, a másik Tirolban született), már stabilabb életvitelt kívántak, ezért egy Bécs melletti vegyipari vállalatnál építőanyagok gyártmányainak export forgalmazása lett a kenyerem 23 évig, ahonnan 1989-ben mentem nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajdu Csaba

*1932-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 201/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Az abszolutórium megszerzése után szervezett irányítás keretében a miskolci 28/3 számú Építőipari Vállalathoz került. Diplomatervét – egy 1000 vagonos gabonatarházat – már munka mellett készítette el és védte meg. Két év elteltével Budapestre, a Bányászati Tervező Intézetbe (BÁNYATERV) került. Itt eleinte szervezési munkakörben dolgozott, majd építész tervezői feladatokat kapott. Közben angol nyelvvizsgát tett. A Tesco szervezésében, 1970-ben Kuvaitba küldték, ahol resident engineer volt egy iskolaépítkezésen. Itteni tevékenysége során munkakapcsolatba került a kuvaiti Ministry of Public Works-szel (MPW), ahol alkalmazására ajánlatot tettek. Így azután a Kuvaiti Minisztérium Tervezési Osztályán dolgozott a következő három évben első magyarként, aki Kuvaitban az állam alkalmazásába került. Itt különféle középületeket tervezett. Majd ismét a BÁNYATERV-ben dolgozott tovább, ekkor már szakosztályvezetőként. 1980-ban megint visszatért Kuvaitba, ahol a MPW-ben dolgozott tovább és itt a főépítész helyettese is lett. Hazatérése után természetesen ismét a BÁNYATERV jogutódjaként megalakult Központi Bányászati Fejlesztési Intézetben (KBFI) dolgozott tovább, ekkor már az Építészeti Osztály vezetőjeként. Ebben az időszakban kezdett a hálótervezéssel is foglalkozni. A bányászat vegetálása miatt végül 13 hónapos korengedménnyel innen vonult nyugdíjba. Tagja a Budapesti Építész Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Illés Gyula

*1931-ben született Hatvanban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 218/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

A hatvani Városi Tanácsnál kezdte építésmérnöki tevékenységét mint építési osztályvezető. Ezt követően 12 éven keresztül a Hatvani Konzervgyár rekonstrukciós munkálatait irányította beruházóként. Három évig tervezőirodában dolgozott, részt vett a Mátraaljai Szénbányák ipari és szociális épületeinek, valamint az Üvegipari Művek pásztói üzemcsarnokainak tervezésében. Később ismét építésigazgatási területen dolgozott járási és megyei szinten, majd szövetkezeti főmérnökként hét évig. Aktív pályafutását az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium (ÉVM) építésfelügyeleti főmérnökeként fejezte be 1988-ban. Nyugdíjasként privatizálás előtti ipartelepek vagyonértékelését végezte. Mellékfoglalkozásban körülbelül három évtizedig folytatott magántervezői tevékenységet. Több száz családi házat és üdülőépületet tervezett.

Munkásságát többször ismerték el Kiváló Dolgozó kitüntetéssel. Újításaival elnyerte a Kiváló Újító arany fokozatát is.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jakab Zoltán

*1932-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 219/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Kezdetben a Lakó- és Kommunális Épületeket Tervező Vállalatnál dolgozott konstruktorként, majd tervezőként. 1972-ben kinevezték irodavezetőnek, 1978-ban pedig műszaki igazgatóhelyettesnek. 1964-től Belgiumban dolgozott ösztöndíjasként. 1969 és 1972 között Algériában az ETAU cégnél kooperánsként tevékenykedett. 1990-től szellemi szabadfoglalkozású, majd 1998-tól a Jakab Építészeti és Szakértői Kft. ügyvezető igazgatója. Munkássága széles körű. Számos lakóépület, középület tervezését végezte Magyarországon és külföldön. Részt vett pl. a budapesti Rákóczi úti árkádosítás, az EMKE vendéglátói kombinát, a Szabadság Szálló, a Bányászati Tervező Intézet, a rudabányai általános Iskola tervezésében. Algériában 4000 lakás típustervét készítette el. 1987-től építésügyi, 1992 óta országos igazságügyi szakértő. E tevékenységet jelenleg is folytatja.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Katonka Sándor

*1930-ban született Hajdúböszörményben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 187/1954*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a Magyar Dolgozók Pártja Komárom megyei Bizottságán helyezkedett el, ahol 1956 novemberéig dolgozott. 1957-ben a Komárom megyei Építőipari Vállalathoz került mint önálló mérnök, majd az Oroszlányi Szénbányák Építészeti Üzeméhez. Itt dolgozott üzemvezetőként nyugállományba vonulásáig, 1989-ig. Az Építészeti Üzem feladatkörében tartozott a kisebb beruházási munkák végzése, a vállalat épületeinek felújítása és karbantartása, a bányakárok helyreállítása, stb. Számos középületet terveztek (oroszlányi művelődési központ, sportuszoda, sportcsarnok). Jelentős szerepük volt a majki műemléki épületegyüttes helyreállításában. 1960 óta magántervezéssel is foglalkozott, elsősorban családi házak terveit készítette.

Munkája elismeréseként megkapta a Munka Érdemrend ezüst, illetve a Bányászati Szolgálati Érdemérem arany fokozatát, a Kiváló Bányász kitüntetést, valamint Oroszlány város önkormányzatától az Oroszlányért vésetű arany gyűrűt.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kálmán Ernő

*1929-ben született Tiszaszalkán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 100*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Az Újpesti Felső Ipariskolában kilenc mesterségből szerzett képesítést. A fa és fával való tevékenykedés életét átfonva hivatásává lett. Az egyetem utolsó évét már a KÖZTI-ben töltötte olyan építészek társaságában, mint Farkasdy Zoltán, Ulrich Ferenc vagy Zalaváry Lajos. 1954-ben alapító tagja lett a Debreceni Tervező Vállalatnak, ahol 35 évig, 1989-ig dolgozott mint alkotó építész (önálló tervező, osztályvezető, irodavezető, végül építész főmérnök). 1954-től számos iskolát, oktatási épületeket, kórházakat, kereskedelmi és igazgatási épületeket, tűzoltólaktanyát, piacot, több ipari épületet, kollégiumokat, kulturális létesítményeket, számtalan társasházat és családi házat tervezett. A 20 iskola közül az 1969-ben tervezett Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Gyakorló Általános Iskoláját a modern építészeti stílus kezdeményező épületeként tartják számon. 1990-ben fiával, Kálmán Ernő építésszel létre hozta a Reálterv Építészirodát. Az ő tervei alapján készült Debrecenben a Bolyai utcai református templom, a Füredi utcai Szent László kápolna, a Kossuth utcai református parókia, a Vojtina Bábszínház és több egyetemi épület is. 1992-től a Tiszántúli Református Egyházkerület Építési Bizottságának vezetője, zsinati tagja. 12 templom és 25 egyéb egészségügyi és közösségi épület épült meg a tervei alapján. Az 1977-ben tervezett Bolyai utcai református templom egy új térszervezésű református liturgikus teret hozott létre. Alkotói munkáját több díjjal is elismerték. Az Ybl Miklós-díjas építész fiával közösen működtetett „REALTERV” építésziroda elnyerte „Az év Széchenyi vállalkozása 2018” fődíját magas színvonalú tervezési munkásságáért. A mai napig tevékenykedik tervezési munkában. Lánya, Kálmán Anikó a Műegyetem habilitált egyetemi docense, akitől az élethosszig tartó tanulást tanulja.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kővári József (Kövér Vendel)

*1930-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 71/1953-54*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

A Diósgyőri Vasgyárban kezdte pályafutását, majd az Észak-Magyarországi Mélyépítő Vállalathoz került. Előbb építésvezető, majd nyolc évig főépítésvezető beosztásban tevékenykedett. Tíz év után az Építésügyi Minisztérium (ÉM) Budapestre, a Mélyépítő Vállalathoz helyezte, ahol a csúszózsalus építés irodavezetőjeként dolgozott, majd a Kelenföldi Lakótelep házgyári lakásainak alapozási munkáinál volt építésvezető. 1969-ben minőségvizsgáló szakmérnöki oklevelet szerzett. Ezután az ÉM 21. sz. Állami Építőipari Vállalatához (ÁÉV) került, és megszervezte a vállalat minőségvizsgáló laboratóriumát. Következő munkahelye az ÉM 22. sz. ÁÉV volt. A székesfehérvári KÖFÉM bővítési és az orenburgi gázvezeték építési munkáit készítette elő. Ezt követően hét évig a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Mélyépítő Vállalat alkalmazásában mint főépítésvezető főmérnök a budapesti Ganz MÁVAG rekonstrukciós munkáit, ipari nagylétesítmények kivitelezését irányította. Végül áthelyezték a 26. sz. ÁÉV-hez, ahol a tengizi munkák létesítményi főmérnökeként dolgozott nyugállományba vonulásáig. Nyugdíjasként mint építésmérnök 2015-ig dolgozott.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. Többek között megkapta az Építőipar Kiváló Dolgozója, valamint a Kiváló Újító kitüntetéseket.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kulyka Júlia (Cselovszki Pálné)

*1931-ben született Békéscsabán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 272/1955*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

1954-től három évig a Békés megyei Tatarozó és Építőipari Vállalatnál dolgozott statikus tervezőként, ahol magtárak és egyéb épületek statikai terveit készítette. 1957-ben Budapesten az Általános Épülettervező Vállalatnál helyezkedett el szintén statikusként. Részt vett a Paksi Atomerőmű statikai tervezésében. 1958-ban – családi okok miatt – visszaköltözött Békéscsabára, és a Vásárhelyi Pál Híd- és Vízügyi Technikumba mérnök tanárként dolgozott tovább. Az 1985/86-os tanévben az Ybl Miklós Műszaki Főiskola Debreceni Területi Egységének tervezési gyakorlatát vezette.

1971-ben pedagógusi munkáját Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetéssel, 1987-ben, nyugállományba vonulásakor pedig a Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp György

*1931-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 130/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

1954-ben magántervezőként kezdte építésmérnöki pályafutását, és részt vett az akkor nagy mennyiségű lakásmegosztási munkákban. 1956-ban behívták az utolsó egyetemi katonai szolgálatra. Az év októberében a Bánya- és Energiaügyi Minisztériumban helyezkedett el, ahonnan a forradalmi eseményekben való részvétele miatt C-listázták. Mint munkanélküli került a Budapest VIII. kerületi Tanács Műszaki Osztályára, onnan pedig a Gyermekélelmezési Vállalathoz mint műszaki felelős. Később az Ybl Miklós Termelő-szövetkezetben, majd a Pest Megyei Tervező Irodában dolgozott felelős tervezőként. Közben magántervezőként társasházakat tervezett, szervezett, végezte a műszaki ellen-örzésüket. Ezt követően került az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetbe a műszaki szabályozás területére, majd az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumba hívták. Itt teljesített szolgálatot nyugállományba vonulásáig. Az Országos Építésügyi Szabályzat szakmai témafelelőse volt. Közben évekig tanított anyagtant és épületszerkezetant a Szabó Ilonka úti szakközépiskolában és az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola esti tagozatán. Rendszeresen publikált különféle építészeti folyóiratokban. Szakkönyvek írója, szerkesztője volt. Megszerezte az igazságügyi szakértői jogosultságot. Nyugdíjasként az Országos Építésügyi Hivatal szakértőjeként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp László

*1929-ben született Debrecenben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 364/1955*

Politikai indokú eltanácsolás miatt megszakított tanulmányait 1955-ben fejezte be. Egy évig a LAKÓTERV-ben dolgozott Dávid Károly műtermében, ahol jellemzően szocreál típusú iskolákat tervezett. Az 1956-os forradalom idején a LAKÓTERV munkástanácsának elnökévé választották. A forradalom bukását követő emigrációban aktív szervezőmunkát végzett a magyar kivándorlók és magyarországi honfitársai érdekében. Létrehozója és első elnöke volt az Észak-amerikai Magyar Egyetemisták és Főiskolások Egyesületei Szövetségének, amely 1968-as fennállásáig diákok ezreit támogatta. Szintén aktív szerepet vállalt később a Magyar Egyetemi Öregdiák Szövetségben is. Az Egyesült Államokban építész mesterdiplomáját megszerezve Harrison & Abramovitz neves New York-i irodájában helyezkedett el. 1967-től önálló tervező gyakorlatot indított Papp Architects, P.C. néven New York államban. Építészeti szélsőségektől mentes, megrendelő központú tervezői praxist folytatott, változatos feladatokkal, baráti alkotó légkörben. Visszavonulása után lakóhelye, New Canaan város testületének településrendezési bizottságában tevékenykedett. Részt vett új hazája építészeti közéletében is előbb New York állam Építész Szövetségének elnökeként, majd az Amerikai Építészek Intézetének (AIA) igazgatójaként. A rendszerváltás után a Magyarok Világszövetsége Amerikai Tanácsának elnöke volt. Az USA-ban vállalt közéleti szerepe, személyes elismertsége és a magyar építészekkel ápolt folyamatos kapcsolata tette lehetővé, hogy a 80-as évek közepén megszervezze az AIA-MÉSZ csereprogramot, amelynek keretében kilenc fiatal, magyar építész dolgozhatott két évig az USA-ban. 2012-ben a Magyar Építőművészetért Emlékérem, 2017-ben a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje polgári tagozata kitüntetéseként vehette át. Személyes kvalitásai révén minden bizonnyal a magyarországi építészeti közéletnek is vezető egyénisége lett volna, ha a történelem nem kényszeríti őt emigrációra. Munkássága példamutató abból a szempontból, hogy miként lehet egészséges lélekkel, fegyelmezett és etikus magatartással, kitartó munkával egyensúlyt teremteni közösség és egyén, haza és újhaza között.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pusztai Éva

*1930-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 63/1953-54*

2015-ben gyémántoklevelet kapott.

Először az IPARTERV-nél helyezkedett el, ahol 1966-ig műszaki tervező, illetve irányító tervező munkakörökben dolgozott. 1967-től 1990-ig az Építésügyi Minisztérium Szilikát és Kerámia Anyagkutató és Fejlesztő Tudományos Intézeténél (SZIKKTI), majd annak jogutódjánál, a Technológiai és Környezetvédelmi Fejlesztő Vállalatnál folytatta munkáját. Kezdetben osztályvezető-helyettes volt, 1985-től pedig főépítész. Megvalósult alkotásai közé tartoznak többek között a tatabányai, a lábatlani és a Dunai Cement- és Mészmű kiszolgáló, törő és nyersanyagtároló épületei, a Dopol torony, a Magyar Állami Pincegazdaság irodaépülete. Számos egyéb megvalósult épület tervezése fűződik a nevéhez. Több tervpályázaton indult és kapott I. és III. díjakat. Részt vett nemzetközi kiállításokon. Ajánlati tervek készített Algériába és Nigériába (Hejderebad – megvalósult üveggyár). Szaklapokban több cikke jelent meg. 1962 óta tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének és megalakulása óta a Budapesti Építész Kamarának.

1973-ban és 1976-ban a Beremendi Cementmű, illetve a Hejőcsabai Cement- és Mészmű épületeiért Építészeti Nívódíjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rados Márta (Förster Tamásné)

*1931-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 85/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Kezdetben budapesti nagy tervezővállalatoknál, így a KÖZTI-nél, a LAKÓTERV-nél, az Ybl Szövetkezetnél dolgozott, illetve 1964-től Stockholmban építész magánirodákban folytatta tevékenységét. 1970-től 1973-ig a MEDICOR Műveknél speciális technológiai és exporttervezési munkát végzett. Beruházási kérdésekkel az Egészségügyi Minisztérium Műszaki és Beruházási Osztályán került kapcsolatba, ahol megismerte az ország egészségügyi intézményhálózatának épületállományát, technológiai tervezési gyakorlatát és szakirodalmát. 1984 és 1988 között TESCO kiküldetésben dolgozott Algériában, ahol városépítési igazgatóságon, illetve építész irodákban volt építészvezető. 1957-től 1996-ig oktatási tevékenységet is végzett. Óraadóként építészeti tervezést oktatott egyetemünkön, valamint főállású docensként tanított az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán. 1991-ben lett a VÁTI alkalmazottja. Többször volt ösztöndíjjal külföldön, így többek között Stockholmban, Finnországban, Németországban. Számos középület, társasház, hétvégi ház tervezése fűződik nevéhez. Tervpályázatokon I., II., III. helyezéseket ért el. Számos cikke, tanulmánya, kiadványa jelent meg. Több külföldi konferencián tartott előadást. Tagja a Magyar Építőművészek Szövetségének (MÉSZ), az Építőipari Tudományos Egyesületnek (ÉTE) és a Magyar Kórházszövetségnek. Jelenleg is tagja az UIA Public Health Groupjának.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rohr Magdolna (Kővári Józsefné)

*1931-ben született Bátaszéken.
Építészmérnöki oklevelének száma: 192/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után fél évig a bajai Építőipari Vállalatnál tevékenykedett. 1955-től tíz évig egy tervezőirodában dolgozott előbb mint építész, később mint statikus mérnök. 1964-től a Tolna Megyei Tanács VB Tervezési Osztályán beruházó mérnökként, majd főmérnökként végezte munkáját 1989-ig, nyugállományba vonulásáig.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el: Munka Érdemrend bronz fokozata, 1978-ban a megyei tanácsosi, 1986-ban a megyei főtanácsosi cím.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipiczky Frigyes

*1929-ben született Hamburgban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 68/1953-54*

2004-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése előtt, 1953-ban már a MÁV Magasépítő Üzemi Vállalathoz irányították, amelynek keretében Budapesten és vidéken részt vett különféle üzemi létesítmények kivitelezésében. A vállalat átszervezése után, 1955-ben a jogutód, Szentesi Építési Főnökséghez került, ahol kilenc évig a magasépítési munkák kivitelezését irányította. 1962-ben a békéscsabai Vásárhelyi Pál Út-, Híd- és Vízműépítési Technikumban helyezkedett el mint mérnöktanár. Az iskola átszervezése után a jogutód, Műszaki Szakiskolában közel 27 évig tanított magas- és közlekedésépítéssel kapcsolatos műszaki tárgyakat úgy, mint épületszerkezeteket, statikát, szilárdságtant, vas- és vasbetonszerkezeteket, anyagtant, alapozást, útépítést, építésszervezést és építészettörténetet. Folyamatosan részt vett a felnőttoktatásban is. 1969 és 1972 között a KPM megbízásából műszaki ellenőri teendőket látott el a kollégiumok építésénél. 1983 és 1990 között a Kisiparosok Országos Szövetségében oktató és vizsgabizottsági elnök volt. 1989-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szarvas Béla

*1929-ben született Zagyvapálfalván.
Építészmérnöki oklevelének száma: 105/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

1953 és 1955 között a Honvédelmi Minisztériumban főhadnagyi, előadói beosztásban dolgozott. Ezt követően a Nógrád Megyei Állami Építőipari Vállalat alkalmazottjaként tervező, építésvezető, technológusi munkaköröket töltött be. 1964-től 1989-ig a Nógrád Megyei Tervező Vállalat és a Veszprémi Tervező Vállalat igazgatója volt. 1989-től a Regionál Tervező és Fővállalkozó Kft-ben vezető tervezőként dolgozott. Számos középület tervezése fűződik nevéhez, többek között Nemti község kultúrháza, salgótarjáni lakóépületek, a diósjenői strand, a bátonyterenyi 250 fős idősek otthona, a kerecsendi műszergyártó üzem rekonstrukciója stb. Településtervezési munkái közül megemlíthendők a Rétság város, Romhány, Nógrádkövesd, Kétdobony, Terény, Szanda, Felsőpetény községek rendezési tervei.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vass György

*1931-ben született Nagykanizsán.
Építészmérnöki oklevelének száma: 98/1954*

2014-ben gyémántoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a Honvédelmi Minisztérium Elhelyezési Csoportfőnökségén mint alosztályvezető, főhadnagy helyezkedett el. 1956-ban az Épületkarbantartó Vállalatnál volt tervezési osztályvezető. 1957-ben elhagyta az országot és Svédországban telepedett le. 1996-ig több munkahelyen dolgozott mint főépítész. Így várostervező főépítész volt Örebro, Helsingborg városépítési elöljáróságaiban, vármegyei főépítész-helyettes Malmö Vármegyei Főigazgatóságán, illetve 1978 és 1996 között a svéd kormány által kinevezett önfelelősségű vármegyei főépítész. Bekapcsolódott a felsőfokú oktatásba is. Meghívott előadója volt többek között a Lundi Műszaki Egyetemnek, a Blekinge Műszaki Főiskolának, Malmöben a Tanárképző Főiskolának. 1990 és 1996 között külön engedéllyel saját építész és várostervező irodát tartott fenn. Számos középület, üdülőtérület, diáklakások tervezése fűződik nevéhez.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Benei Sándor János

1930-ban született Egerben.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1482/1959

2013-ban aranyoklevelet kapott.

1946-ban kőműves gyakornok, tanonc, kőműves segéd volt. A Budapesti Magyar Állami Felső Építő-Ipariskola tanulmányait 1951-ben fejezte be. Kivitelezőként a 43 sz. Állami Építőipari Vállalatnál mint technikus ,majd mint építésvezető dolgozott új létesítmények megvalósításában, illetve a Budai Várban. 1952-ben kezdte meg tanulmányait Karunkon.1955-től a Fővárosi Építő és Műszaki Vállalatnál dolgozott, mint építésvezető, főépítésvezető, majd termelési osztályvezető. Magántervezői engedélyt 1960-ban kapott. 1963 és 1968 között másodállásban a Nemzetközi Újságíró Üdülő építkezésének műszaki ellenőre volt. 1971-től a KIPSZER Tervező. Irodánál folytatta tevékenységét mint tervező, csoportvezető, szakosztályvezető, irányító tervező. Építészeti Vezető Tervezői jogosultsága 1997 óta van. 1990-ben a Magyar Építőművészek Szövetsége, 1997-ben pedig a Budapesti Építész Kamara tagja lett. Tervezői tevékenységének fő területe: papíripar, textilipar, konzervipar, Ferihegyi repülőtér rekonstrukciós munkái, valamint uszodák és egyéb ipari létesítmények generál, illetve építészeti tervezése. Az Építettük... kiállítások általa tervezett bemutatott épületei: 1976-ban Ferihegy rekonstrukció többcélú épület, 1977-ben BFK 2 sz. gyáregység fonalelőkészítő. Nyugdíjba vonulása után a JAKKO PÓYRY Hungária Kft. építész tervezője volt.

Kivitelezői munkái során 1993-ban technikus beosztásban a szakma legjobb II díját kapta. 1950-től 1970-ig a Tanácsai Építőiparban végzett munkájáért emléktáblában részesült. 1971-ben az Építőipar Kiváló Dolgozója lett. Tervezői munkái során 1974-ben Kiváló Dolgozó elismerésbe részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bocskai (Báchesz) János

1935-ben született Pécsen.

Építészmérnöki oklevelének száma: 1550/1959

A diploma megszerzése után a Budapesti Élelmiszeripari Tervező Irodában dolgozott. Itt sokat tanult idősebb kollégáitól, például azt, hogy az a jó terv, amelyet a tervezője fejben fel is tud építeni. 1965-ben állásajánlatot kapott a Szegedi Tervező Irodától, amelyet elfogadott, és Szegedre költözött. A Szegedi Tervező Irodában már komoly önálló tervezői munkához jutott, számtalan lakóházat, iskolát, óvodát, üzletet tervezett. Később a vállalat építész irodájának vezetője lett. Ezt a vezetői beosztást nehezen viselte, az állandó felsőbb vezetők elvárásának megfelelési kényszere miatt. Ezért újabb, nyugodtabb állást keresett, így került a keszthelyi tervező irodába, és Keszthelyre költözött családjával együtt. Keszthely szabadabb légkört, több külső befolyás mentes tervezési munkát nyújtott. Egyben lehetővé vált kedvenc sportjának, a lovaglásnak a folytatása is. Keszthelyi tervezői tevékenységét sok megépült épület jeleníti meg, Keszthelyen kívül Hévízen, Zalaegerszegen, Nagykanizsán és a környéki településeken: pl. Hévíz római katolikus templom, Adventista kápolna, Nagykanizsán többlakásos társasház, Keszthelyen Átrium üzletház, Zalaszentgróton ravatalozó. 1995-től nyugdíjazásáig Hévíz város főépítésze volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bokor Mihály

*1936-ban született Szegeden.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1543/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Tanulmányai befejezése után 1960 és 1967 között az IPARTERV-nél dolgozott. Ekkori jelentősebb, megépült munkái: a Műszaki Múzeum raktára Budapest XI. ker., a szekszárdi Mechanikai Mérőműszergyár, a Hejőcsabai Cement- és Mészmű munkásszállója, a Bajai Felsőfokú Vízgazdálkodási Technikum. Ezután 1991-ig az Erdészeti és Faipari Tervező Vállalatnál dolgozott osztályvezetőként, később pedig főosztályvezetőként. 1976-ban Mongóliában, Ulan Batorban tervezett egy trófeafeldolgozó üzemet és egy vadászházat. 1991-től 2006-ig a MÁV Renoterv Kft-nél dolgozott mint építész műteremvezető. Főbb megépült munkái közül néhány: Mosonmagyaróvár Vasútállomás átépítése és helyreállítása, Vác MÁV állomásépület műemléki felújítása és eredeti stílusban való helyreállítása, Budapest IX. kerület Szent László Kórház védett épületeinek átépítése (művесеállomás, rendelőintézet) és a mikrobiológiai labor épülete, Monor állomás pályafenntartási épülete, Székesfehérvár állomásépület homlokzati felújítása eredeti állapotra, Budapest VIII. kerület Kőrös utca 190 lakásos lakóépület és Gyulai Pál utca 13. műemlék épület helyreállítása és belső átépítése a Nemzeti Kulturális Alapprogram Igazgatósága részre. 1970 óta magántervezési gyakorlatot is folytat, vezető tervező minősítéssel rendelkezik, több lakó- és üdülőépület épült meg tervei szerint. A MÉSZ tagja 1966-tól, a Budapesti Építész Kamarának pedig 1997-től.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csanádi József

*1936-ban született Debrecenben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1491/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1959 júliusában a Tatabányai Szénbányák Építészeti Üzeménél mint kivitelező kezdett dolgozni. Az évek során beosztott mérnök, építésvezető, majd főépítésvezető volt. 1967-től a kivitelező vállalati egység főmérnöki beosztásában dolgozott. Nyugdíjazásáig e beosztásban végezte munkáját. Működésének ideje alatt a vállalat ipari létesítményei, külszíni épületek építése mellett, a város közüntézményei, valamint lakásépítési feladatai képezték az elvégzendő munkák zömét. Szabad kapacitások felhasználására az ország területén belül és határokon kívül is vállalt számos építési feladatot. Munkába állásával egy időben részt vett az Építőipari Tudományos Egyesület munkájában, ezzel egyidejűleg pedig a megyei MTESZ szervezetében is. Megalakulása óta tevékenykedett az építész és mérnöki kamarákban.

Vállalatánál számos elismerésben, a szakma elismertetésének érdekében kifejtett munkájáért több kitüntetésben részesült: Építéstudományi Egyesület Érdemérem, Alpár Ignác-érem, MTESZ Emlékérem két alkalommal és Mikovinyi Sámuel-díj.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dalnoki Mária (Dombai Lászlóné)

*1934-ben született Budapesten.
Építész mérnöki oklevelének száma: 1540/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem befejezése után Budapesten az Élelmiszeripari Tervező Vállalatnál építész tervezőként helyezkedett el, majd 1966-tól kezdve építész osztályvezetőként dolgozott 1990-ig, nyugdíjazásáig. Erre az időszakra esett a nagy kihívás, az addigi kisüzemeket felváltó nagykapacitású élelmiszeripari üzemekre való műszaki átállás. Hazai és külföldi munkái már ezt az új szemléletet tükrözték. Megvalósult munkái: csornai tejporgyár, váci tejüzem, répcelaki sajtgyár, nagyvárosokban tejüzemek és malmok sora, baromfifeldolgozó, tésztagyár, kínai baromfifeldolgozó és hűtőház, libanoni sajtüzem. Alapelve volt a folyamatos műszaki fejlesztés, és annak a tartalomban és külsőben való megjelenítése. Számos nemzetközi tenderen vett részt. 1976-ban a BME-n szervező szakmérnöki oklevelet szerzett, majd 1984-ben megvédte doktori disszertációját, amelynek témája a kislemezfeldolgozók létesítése a fejlődő országokban. Az ENSZ iparfejlesztési szervezetével – UNIDO – való együttműködés keretében vezetésével a témában szakkönyvet adtak ki. Néhány évig Egyetemünk Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén külsős munkatársként dolgozott. Több mint 30 publikációja jelent meg különböző szakfolyóiratokban hangsúlyozva a komplex műszaki-gazdasági és esztétikai szemléletet. Tagja volt a MÉSZ-nek, az ÉTÉ-nek, az Építésznők Nemzetközi Szövetségének (UIFA), ez utóbbi keretében szakmai előadásokat tartott a külföldi kongresszusaikon. Több hazai konferenciára is meghívták szakmai tapasztalatainak átadására. 2016-ig, majd 20 éven át volt a Nagycsaládosok Országos Egyesületének (NOE) építési tanácsadója, és küldöttként tagja volt a mindenkor kormány mellett működő Lakáspolitikai Tanácsadó Testületnek. Az aranydiploma (2009) óta eltelt időszak alatt több nagy létesítménynél kérték ki szakmai tanácsait.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Demény Tamás

Ybl Miklós-díjas

*1936-ban született Nyíregyházán.
Építész mérnöki oklevelének száma: 1604/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a pályája kezdetén 1964-ig az AGROTERV-ben, majd a BUVÁTI-ban dolgozott. Ezt követően az IPARTERV-ben eltöltött évtizedek következtek, ahol 1985-ig tevékenykedett. A következő tíz évet az IPARTERV-ből kivált MATERV Kft-nél, a következő négy évet pedig az Industriebau Kft-nél töltötte. 1999-től a mai napig a Budapest II. kerületi Önkormányzatnál szerződéses jogviszonyban építésügyi szakértőként dolgozik. A BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékén több évtizedig oktatott és záróvizsga-bizottsági tagként működött. Szakmai munkássága: Hatvani Konzervgyár raktárcsarnoka, FMV irodaépülete és vegyianyag-raktára, győri 1000 vagonos hűtőtároló, Lábatlani Papírgyár fogadóállomása, Ózdi Kohászati Üzemek oxigéngyára, Dunaújvárosi Hullámvertikum vegyiüzeme, faaprító és tárolóépülete, Balatonszentgyörgyi Postaforgalmi Góchivatal, VITUKI székházépülete, Szolnoki Papírgyár papírgépcsarnoka és feldolgozóüzeme, Debreceni Konzervgyár 1000 vagonos hűtőtárolója és konzervraktára, Csepeli Papírgyár hullámpapír-gépcsarnoka és raktára, ÖMV és ARAL üzemanyagtöltő állomások, családi házak. Tagja a Magyar Művészeti Akadémia Köztestület Építész Tagozatának.

Számos szakmai elismerésben részesült: Magyar Építőipar Emlékplakett és oklevél, Szófiai Építészeti Biennále plakettje és oklevele, nívódíjak, Ybl Miklós-díj.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Diviki Emma (Nagyné Diviki Emma)

*1936-ban született Füzesgyarmaton.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1588/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után 18 éven át irányító tervezőként dolgozott. Jelentős, főként ipari, építőipari beruházások üzemi és kiszolgáló szociális létesítményeit tervezte. Ezek közül néhány: Láng gépgyár kísérleti labor és szociális épület; Magyar Hajó- és Darugár szerelő csarnok; Ikarus óvoda, iroda, étkező-konyha, öltöző-mosdó épület; Egyesült Izzó földgázfogadó, kazánház; Ózdi Kohászati Üzem munkásszálló épülete; Salgótarjáni Síküveggyár keverőház; Hejőcsabai Cementgyár valamennyi épülete; Kaszásdűlőn tető-héjazattal összeépített napkollektor. Részt vett export tervezési munkákban is (NDK, Carlsfeld zöldmezős üveggyár megtervezése; iraki téglagyári ajánlattevő). 1978-tól új építőanyagok honosításával, alkalmazás-technikájuk kidolgozásával foglalkozott. Elsőként dolgozta ki a honosított gázbeton alkalmazás-technikai kézikönyvét. Összesen 11 új építőanyag szerkezetterv gyűjteményét készítette el. A Magántervezői kiskönyvtár sorozatban két kötete jelent meg. Gyári megbízásra öt termékismertetőt állított össze magánépítők számára. Több cikke jelent meg folyóiratokban. Az ÉTE-nél szakmai előadást tartott. 1986-tól kutatási főmérnökként végzett különböző fejlesztési feladatokat. 1989-től az ÉVM Fejlesztési Főosztály megbízásából műszaki titkárként a K+F munkákat koordinálta. 1990-ben vonult nyugalományba.

Munkásságáért 1986-ban megkapta a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Faltin Veronika (Muszik Lászlóné)

*1936-ban született Budapeseten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1610/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Érdeklődési köre mindig a műemlékek története, feltárása, megóvása és helyreállítása volt. Miután diplomáját megszerezte, a VÁTI-ban helyezkedett el, ahol néhány hónapig a Városrendezési Osztályon dolgozott. Rövidesen átkerült a Műemléki Szakosztályra, amely később osztállyá, majd irodává bővült. Az ott töltött 32 év alatt műemlék épületek felmérését, majd helyreállítási-felújítási terveit készítette el. Ezek zöme lakóház volt, de került közéjük kastély, vár, templom és középület is. Munkaterületük az ország egészére kiterjedt, munkái többsége Sopronban és Kőszegen volt, de dolgozott Zalában, Baranyában, Borsodban, Szabolcsban és Csongrádban is. A 70-es évek közepétől az épület-felújítások mellett a városrendezők számára egyes városokra, valamint azok vonzáskörzetére településképi és történeti értékvizsgálatot is készített. Ez a munka is lefedte az ország nagy részét. 1991-ben az Országos Műemlék Felügyelőséghez került, ahol fél évig Zala megyei előadó volt, majd az ICOMOS irodájánál dolgozott, ahol nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozott. Itt teljes állásban 1995-ig, majd 2003-ig nyugdíjasként alkalmazták. Azóta alkalmi megbízásból, férjével rendezési tervekhez örökségvédelmi értékvizsgálatot és értékmegőrzési javaslatokat készítenek.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Zoltán

*1930-ban született Győrszentmártonban.
Építészmérnöki oklevelének száma: 480/1956*

2006-ban aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a Győr-Sopron megyei Tanács VB Város- és Községgazdálkodási Osztályára került. Előadótól csoportvezetői, majd osztályvezetői beosztásokban dolgozott 21 éven keresztül. 1979-től 1990-ig, nyugállományba vonulásáig a Győri Városgazdasági Vállalat főmérnökeként tevékenykedett. Közben a bíróságokon mint igazságügyi építész szakértő 44 évig dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jankovits Éva (Cser Károlyné)

*1936-ban született Csepelen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1487/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után két hónapig az Állami 25. sz. Építőipari Vállalatnál, majd 1959-től nyugdíjazásáig (1991-ig) a Városépítési Tervező Intézet – későbbi nevén: Város-építési Tudományos Tervező Vállalat – Műemlék Osztályának tervezőjeként műemlék épületek felmérését, felújítási dokumentációjuk készítését, megvalósítás esetén tervezői művezetésüket végezte. Munkái voltak: Budapesten a Vár-lakónegyedben hat lakóépület, a II., V., VI., VII., és VIII. kerületekben összesen 14 lakóépület és közintézmény felújítási javaslata vagy kiviteli terve, illetve a Fővárosi Állat- és Növénykert Madárházának rekonstrukciós terve. Vidéki városokban (Sopron, Szeged) lakóházak, valamint a Zalaegerszeg-Olai vízimalom, és Dr. Rados Jenő mellett munkatársként a ráckevei Savoyai-kastély felújítási munkájában vett részt. 1987-ben vezető tervezői jogosultságot szerzett. Nyugdíjazása után magántervezőként családi házakat, gyógyszerteráriumot, közösségi házat és több üzletet tervezett. Saját kerületében 1990 óta építésszakként, valamint civil szervezet vezetőjeként mint szakértő tevékenykedett az önkormányzati bizottságokban. Munkájának elismeréseként 2011-ben Csepel díszpolgára címben részesült. 20 éven keresztül vett részt a Nagycsaládosok Országos Egyesületének (NOE) érdekvédelmi tevékenységében mint építész szakértő, segítve a mindenkori kormány munkáját a gyermekes családok lakhatási problémáinak megoldásában. Számos cikket publikált szaklapokban és a közösségi médiában, valamint nyilatkozott a rádió-és televíziócsatornák témában illetékes műsoraiban. A NOE-t képviselte a Népesedési Kerekasztal mellett, vezette a testület „Otthonteremtés és család” javaslati anyagának kidolgozását.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kabályi József

*1935-ben született Dunakeszin.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1567/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kampis Miklós

Kossuth-díjas, A Nemzet Művésze

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1548/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1959-ben a Budapesti Városépítési Tervező Intézetnél (BUVÁTI) kezdte pályáját Boros Zoltán műtermében. 1961-ben Kaposvárra, a Somogy Megyei Tanács Tervező Irodához szerződött, ahol beosztott tervezőként, irányító tervezőként, irodavezetőként és vállalati főépítésszakként dolgozott. Ezen időszak alatt nagyszámú lakó- és középületet tervezett. Településrendezési tervei között szerepel Pannonhalma és Fonyód községközpontok, Kaposvár városközpont és új köztemető. Számos építészeti és településrendezési pályázaton vett részt (Velencei-tó, Hollókő, Pannonhalma községközpont, Kaposvár városközpont, Balatonfüred). 1987-től a KAPOSTERV Kisszövetkezetben dolgozott építész-városépítésszakként. 1998-tól az általa alapított K+K 2000 Építésziroda keretében működik építész-városépítésszakként. Számos településrendezési tervet készített (Rác-almás, Aszód, Leányfalu, Kaposvár). 1996-ban szerzőként vett részt a JPTE-PMMF által kezdeményezett Könyv az építészetről című, az építészhallgatók számára készült összeállítás megírásában. 2003 és 2006 között a BME Építésmérnöki Karán A szerves építészet impulzusai című tantárgy keretében tartott előadásokat. Közreműködött a Magyar Építész Kamara kialakításában és szervezésében, választmányi és elnökségi tagként pedig működtetésében is szerepet vállalt. 1996-tól 2005-ig a Somogy Megyei Építész Kamara elnöki, jelenleg alelnöki tisztét tölti be. 2000-ben a Magyar Művészeti Akadémia a tagjai közé választotta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kasza Dénes

*1934-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1537/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem után a KÖZTI-nél kezdett dolgozni mint beosztott tervező. Később a VÁTERV-nél felelős tervezőként városrendezési és magasépítési munkákban vett részt. A PESTTERV-nél irodavezető, szakfőmérnök, majd főmérnök lett, de mellette rendszeresen tervezési munkát is végzett. Több külföldi ösztöndíjban részesült. Közreműködött a Bolognai magyar városrendezést bemutató kiállítás (Mostra Urbanistica Ungherese) létrehozásában. Munkássága során 59 eredményes (14 első díjas) tervpályázatot tudhat magáénak, amelyeket részben egyedül, részben tervező társakkal készített. Szorgalmazta a külföldi szakmai kapcsolatok kiépítését, többek között vezette a Berlinben megtartott Nemzetközi Tervezési Szeminárium magyar csoportját. 1994-ben alakította meg az ARKAS Kft-t. Irányítói és tervezői munkáiban a városrendezés és építészeti tervezés összhangját kívánta létrehozni. Előbbiekre utalnak: Hódmezővásárhely, Szentés, Csongrád, Esztergom, Eger, Kecskemét, Gödöllő, Vác, Ráckeve rendezési tervei. Megvalósult építészeti munkák közül megemlíthetők: Debrecenben és Nyíregyházán megvalósult OTP házak, Budapesten társas- és családi házak, Balatonföldváron a 640 férőhelyes Hotel Fesztivál, Cegléden a Vendéglátóipari Szakközépiskola, Kapuváron generációs lakóház orvosi rendelővel, Szentendrén BÁV épület, a Velencei-tónál és a Balatonparton nyaralók. Külön említést érdemel a rendszerváltás utáni nagy beruházásokban való részvétel: METRO áruházak Budapesten és vidéken (14 db), Budapest PRAKTIKER áruház, Budapest XXII. Nagyvásártelep Gyümölcs Zöldség Logisztikai Központ, Budaörsön a Budapark Kereskedelmi és Szolgáltató Központ. 1964 óta tagja a MÉSZ-nek, valamint a Budapesti Építész Kamarának. A Pest megyei Területrendezési Albizottság Tervtanácsának titkára volt, valamint a Műemléki Albizottság és ÉSZB tagja is.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Katona István

*1936-ban született Egyeken.
Építészmérnöki oklevelének száma: 1786/1960*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1959-ben, az egyetem elvégzése után a kivitelező építőiparban dolgozott Dunaújvárosban, majd Nyíregyházán, ahol építésvezető volt. Dunaújvárosban, az országban elsőként építettek középblokkos lakóépületeket. Szabolcs-Szatmár megyében a TSZ Beruházási Irodánál mezőgazdasági telephelyeket terveztek. 1961 telén 1100 létesítmény részére jelöltek ki telephelyeket. 1964-ben az Állami Gazdaságok Megyei Igazgatóságánál a telephelyekre lakóépületeket és mezőgazdasági épületek típusterveit adaptálták. 1965-ben a honvédelmi miniszter hivatásos tiszti állományába vette főhadnagyi rendfokozattal. A Szabolcs-Szatmár megyei PV Parancsnokság állományában műszaki osztályvezető-helyettes lett. 1990-ben a honvédelmi miniszter mint mérnök alezredest nyugállományba helyezte. A PV Parancsnokságon iroda- és raktárhelyiségeket tervezett és a kivitelezést mint műszaki ellenőr ellenőrizte. Az 1970. évi tiszai árvíz kárfelszámolásánál a műszaki munkákban vett részt, azt szervezte és ellenőrizte. A berhidai földrengés kárfelszámolásában mérnök-tiszti csoport munkáját szervezte, irányította.

Munkája elismerésül az alábbi kitüntetések kaptak: Építőipar Kiváló Dolgozója, Haza Szolgálatért Emlékérem, Árvízvédelemért Emlékérem.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kállai József

*1932-ben született Csongrádon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1697/1960*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

1959-1960-ban a SZOT TB Főosztályán műszaki ellenőre volt. 1960 végén Kaposvárra költözött, ahol három évig a Kaposvár Járási Tanács Községfejlesztést irányította. 1964-től 1976-ig a Tanácsai Tervező Iroda és Vállalat irányító tervezője, majd 1976 és 1980 között az AGROBER szakosztályvezetője és tervezője volt. 1980-ban Budapestre költözött, és az AGROBER vezető tervezője lett. 1983-tól 1986-ig Algériában szakértő-tervező-kivitelező feladatot látott el. 1987 és 1992 között a Budaörs TAURINA Vállalatnál mezőgazdasági tervezéseket végzett. 1992-ben nyugdíjba ment, de 2002 és 2006 között nyugdíjasként tovább dolgozott a Budapesti Temetkezési Vállalat műszaki ellenőre és tervezőjeként. Középületei: 15 oktatási, 18 egészségügyi épület. 15 iroda. A mezőgazdaságban 28 különböző üzemeltetési létesítmény. A tervezett épületek mind megépültek. Fontosabb épületek: Tabon, Kaposváron, Kaposmérőn, Nagyatádon általános iskolák; Marcaliban a Szakmunkásképző és a Gyermekelelmezési Központ; Nagyatádon 16 kétoldali megvilágítású tanterem és 4 előadóterem 330 m²-es aulával; Igalon óvoda; Kadarkúton diákszálló; Balatonfenyvesen az Állami Gazdaság irodaháza; orvosi rendelők lakással; Mosdósi Szanatórium főépületei; Karádi Tanácsház; Kaposvári Nyomda; Nemzeti Bank; társasházak; a TAURINÁ-nál tervezett mezőgazdasági épületek, sertéstelepek, szarvasmarha telepek (fejőházak), istállók; Bakonszegen és Szigetcsépen kecsketelepek. Algériában tervezett épületi: főiskolai könyvtár, előadó terem, konyhaüzem, 2000 férőhelyes mecset (megépítették Sfizef-ben), állattartó épületek, 50 köbméteres vasbeton víztározó. Utolsó nagy munkája 2004-2005-ben a Farkasréti Temető 3000 férőhelyes exkluzív parcellája tervezése és a kivitelezés művezetése. Nyugdíjasként magántervezést, szakértést végzett 2012-ig.

Munkássága alatt számtalan elismerésben volt része.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kévés György

Kossuth- és Ybl Miklós-díjas

*1935-ben született Ősin.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1551/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Tanulmányai befejezése után az AGROTERV-nél kezdett dolgozni, utána 1961-ig a ÉLTERV munkatársa volt. Ezután 1983-ig az IPARTERV-nél tervező építész, majd 1984-ig a Stúdió R vezetője volt. 1961-től mint magánépítész is működik. Irodái: a Kévés Stúdió, a Káva Építésziroda Tervező és Fővállalkozó Kisszövetkezet, később Kft., ahol igazgató, a Kévés és Építész Társai zRt-nél pedig elnök. 1961-től Egyetemünk külsős oktatója, 1973-tól 10 éven át a Fiatal Építészek Köre vezető építésze, 1991-ben pedig a St. Louis-i Washington Egyetem vendégprofesszora volt. Az első hazai könnyűszerkezetes rendszer megalkotója. Tervei, épületei, nagyszámú munkái közül: Budapesten Erra keverő raktár, KGM székház, Nyomda Textilipari Iskola, Zsolna utcai diplomáciai rezidenciák, Sopronban Lővérek üdülőközpont, Baross Szálloda, Pécssett Agrobank székháza. Városrendezési tervei: Óbuda-Újlak városrész revitalizációjának terve, Hajógyári-sziget szálloda és szabadidő-központ és EXPO terve, Pécssett szabadidő- és üdülőközpont, Mohácson Duna-híd és városrendezési terv, Soroksári úti milleniumi városrész, városrendezési terv, Fradi projekt IX. Üllői úti terve rendezési és FTC stadion terve. Önálló galériája van az Orczy városközpontban (Építészet Művészet Kévés Stúdió Galéria), amely tíz éve működik. Számos egyéni kiállítása is volt itthon és külföldön egyaránt. Az új Orczy Fórum városközpontban 2006-tól egy kápolna van tulajdonukban (Kokárda Katakomba Kápolna). A mai napig készít tervek és valósít meg épületeket a Kévés Építész Iroda. Legutolsó munkák: Kínában Liszt Ferenc Zeneakadémia, valamint Newarkban (USA) egy Hilton szállodaegyüttes tervei.

Kitüntetései: Ybl Miklós-díj (1973), Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje (2006), Kossuth-díj és a Prima Primiissima díj (2007), a Magyar Művészetért díj (2008).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovách István

Ybl Miklós-díjas

1934-ben született Gödöllőn.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1549/1959

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az 1959-es diplomázást megelőző utolsó években egyetemi munkáit egy jól működő baráti építészcsoportban végezte. A csoport minden tagja jelentős építész pályát futott be. 1959-től a tervezőirodák felosztásáig a SZÖVTERV 500 fős tervezőirodájában dolgozott mint kezdő építész egészen a műszaki igazgatói beosztásig. Mindvégig az iroda vezető építésze volt, és számtalan áruházat, néhány szállodát, irodaházat tervezett. A rendszerváltozás idején magánirodát alapított KHK Építész és Mérnöki Iroda néven. Az utóbbi évek munkáiból a Margitszigeti Termál és Nagyszálló, az Astoria szálló rekonstrukciója, a Magyar Államkincstár irodaháza és budapesti lakóházak említhetők.

Munkásságáért Ybl Miklós-díjat és két Építészeti Nívódíjat, valamint kormánykitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Sándor

1935-ben született Kunszentmártonban.

Építésmérnöki oklevelének száma: 1539/1959

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után az Építésügy Minisztériumba (ÉM) helyezték, itt a Központi anyagtelepet és az Építők Kiállítási pavilonját tervezte. Új kihívások: POTI, Matáv Mérnöki Iroda, Csepel Művek, bécsi, grazi megbízások Seitz Mérnöki Iroda, Universale Bau, saját építész iroda. Beosztásai: tervezőtől szakági főmérnökig. Tervezési területek: postai és távközlési épületek az egész országban Várpalotától Székesfehérvárig kb. 30 településen, tv és úrtávközlési épületegyüttesek Pécstől Sopronig, Taliándörögdön Úrtávközlési Állomás, tv adó Líbiába is, változatos köz- és ipari épületek (Filatélia bélyeg üzlet, Kilátó vendéglők Pécs, Sport centrumok, Orfű vízi-sporttelep, Siófok Izraelita imaház, Schrack Európai centrum, Bp. XI. ker. idősek otthona, budapesti hotelek), lakóépületek, nyaralók, családi házak Budapesten és Vecséstől Zebegényig (10-15 db), szobortalp, síremlékek. Kiemelt tervpályázatok: három I. díj (a Martinelli tér rendezése, busz végállomás), II. díj (Ferihegyi repülőtér, Kékes TV, bevásárló központ), III. díj (családiház) IV. díj (TV Arany-hegyi székház). Szakkönyvek publikációk: műszaki irányelvek, lexikonok (Modern művészeti, Balatoni), postaépítészet, magyar zsinagógák, magyar tervező irodák története, távközléskultúra, Wikipédia. Tagságok MÉSZ, Budapesti Építész Kamara, szakértői testületek. Tanulmányutak: Európa, USA, Kanada. Kitüntetések: Nívódíj, Kiváló Munkáért, Távközlési Érdemérem. Szakmailag most is aktív, fiatalabb kollégáinak szívesen ad tanácsokat, ötleteket. Foglalkozik néhány nem megvalósult tervével („Négy Evangélista” templom, multifunkciós családi kisvárosi stadion, emlékház-bővítmény a siófoki zsinagógához).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Imre

*1936-ban született Miskolcban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1463/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem befejezése után első munkahelye a Könnyűipari Szerelő és Épületkarbantartó Vállalat Tervezési Osztályán volt, ahol statikus tervezőként dolgozott 1963-ig. Ezután a SZÖVTERV-nél helyezkedett el, itt szintén statikus tervező, majd csoportvezető, területi főmérnök, a kft-vé szerveződéstől statikus műteremvezető volt 1990-ig. A tartószerkezeti vezető tervezői jogosultságát 1986-ban szerezte meg. Vecsésen az 1990-es helyi önkormányzati választáson képviselőnek, a képviselőtestület polgármesternek választotta. Az 1994-es helyi önkormányzati választáson a lakosság választotta polgármesternek. E tisztségét 1990-től az 1998-as helyi választásokig töltötte be. Ebben az időszakban tervezői és szakértői munkát nem végzett. 1962-től magántervezőként több száz épület, főleg családi ház engedélyezési tervét készítette el, és végezte azok kivitelezésének műszaki irányítását. Több statikai szakvéleményt készített épületek földgázellátásához. Tagja a Budapesti és Pest megyei Mérnöki és Építész Kamarának is. 1996 óta nyugdíjas. 2002-ben Vecsés Díszpolgára kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Muszik László

*1935-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1615/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Tanulmányai befejezése után a 22. sz. ÁÉV-nél helyezkedett el. A budakeszi iskola építésén tíz hónapig technikusként dolgozott. Ezután a HŐTERV-nél folytatta munkáját, itt két és fél évig a Távhővezetési Osztályon statikusi munkát végzett. 1962 végén sikerült az IPARTERV-hez kerülnie, ahol szintén statikusként dolgozott. Később, mivel az épületszerkezetekben volt a legerősebb, úgy gondolta, építész tervező lesz. Azonban építészből sok volt, statikusból pedig kevés, ezért nehezen helyezték át az Építész Osztályra. Nyugdíjazásáig az IPARTERV-nél, majd a MATERV-nél ipari épületeket, magán-tervezőként pedig családi házakat, emelet-ráépítéseket és tetőtér-beépítéseket tervezett. Nyugdíjasként a RIZALIT Kft. megbízásából fedélszékek, épületszerkezeti csomópontok terveit készítette el. Ma feleségével csak a településrendezési tervekhez szükséges örökségvédelmi hatástanulmányok készítését vállalják.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Müller József

*1933-ban született Nagyvejkén.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1629/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Diplomám megszerzése után 1959-től 1971-ig a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgoztam. Erre az időszakra esett Szegeden a klinikai épületek átalakítása, korszerűsítése, ahol és más középületnél is építésvezető voltam. 1971-ben családi ok miatt Bonyhádra költöztem kislányommal. Munkámat az akkori Bonyhádi Nagyközségi Tanácsnál, majd 1977-től városi rangot kapott Városi Tanács Műszaki Osztályánál folytattam városrendezési feladatok ellátásával osztályvezetőként. A Műemléki Felügyelőséggel való jó kapcsolat révén számos műemléki értéket sikerült feltárni, felújítani, megőrizni. Az épített környezet mellett mindig is vonzott a természet szépsége. 1994-es nyugdíjazásom óta örömet találok a családi házunk körüli kertben, az évszakonként változást mutató fákban, növényekben. Már 25. éve!

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagyházi Tibor

*1935-ben született Debrecenben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1541/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Változatos feladatokat láttam el építésmérnöki pályám során. A diplomázás után kivitelezési vállalatnál kezdtem el dolgozni. Később tanácsnál folytattam a munkámat. Voltam városi főmérnök, és épületszerkezetant is tanítottam Debrecenben, az Ybl Miklós Műszaki Főiskolán. 1995-ben vonultam nyugdíjba. Utolsó feladatként a déli autópálya építésének lázában még magánvállalkozásban is próbáltam tenni a dolgomat, azonban ez túl nagy falatnak bizonyult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Petró Bálint

professor emeritus

*1936-ban született Tárnokon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1484/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Szakmai tevékenységét az IPARTERV-nél kezdte, ahol a Mátrai Gottwald Gyula vezette 6. sz. irodában építésztervezői beosztásban dolgozott 1961-ig. Ezen időszakban részt vett a Pécsi Hőerőmű, a budapesti IKARUS Gyár, a Kábelgyár és más ipari épületek tervezési munkáiban. Ezután már folyamatosan a BME Épületszerkezet-tani Tanszékén tevékenykedett 1967-ig tanársegéd, 1974-ig adjunktusi, 1989-ig docensi, 1989-től pedig egyetemi tanári beosztásban. 1979-től a tanszék vezetője, 1994-től az Épületszerkezet-tani és Épületgépészeti Intézet igazgatója volt. 1984-től 1987-ig az Építésmérnöki Kar tudományos dékánhelyettese, az Egyetemi Tanács tagja és az Egyetem Gazdasági Bizottságának vezetője volt. 1995-től 2002-ig a Kar dékánja, 2006-ban megkapta a Professor Emeritus címet. Oktatói tevékenységet végez a graduális, posztgraduális és a doktorandusz képzés területén. Posztgraduális képzettsége: 1965-ben nyújtotta be doktori értekezését A látszóbeton szerepe az építőiparban címmel, amelyet sikeresen megvédett, és elnyerte a BME-n a műszaki doktori címet. 1967 és 1971 között a Lipcsei Műszaki Egyetemen levelező aspirantúrában részt vett, ahol 1971-ben megvédte az Optimiertung der leichten Aussenwandkonstruktionen című értekezését. A kutatómunka eredményei és a védelem alapján német nagydoktori (Promotion B) „Dr. Habil”) címet nyert el, amelyet az MTA 1972-ben kandidátusi minősítéssel honosított. 1989-ben megvédte az Akadémián doktori értekezését, amelynek címe Az épületszerkezet-tan tudományelméleti jellemzése és a programozott szerkezet-tervezés módszertana.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rácz Endre

Ybl Miklós-díjas

*1936-ban született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1542/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma elnyerése után az ERŐTERV-nél dolgozott, majd 1963-ban az IPARTERV-nél Szabó Árpád osztályára került. Elsősorban ipari építészeti feladatokat kapott. Fontosabb, megvalósult tervei közül: Beremendi Cementmű építészeti tervezése, MASPED kereskedelmi raktára Csepelen (Ybl Miklós-díj), BKV Szociális Központ Őrs vezér terén, Chinoin gyár Budapesten, Magyar Nemzeti Bank üdülőszálló Balatonvilágoson, Logisztikai központ Dunaharaszton. Munkáiban meghatározó szerepet töltött be dr. Szendrői József főmérnök segítő figyelmével. Az 1970-80-as években gyakorlatvezető tanárként dolgozott az Épületszerkezet-tani, valamint az Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszékeken. Eredményes tervpályázatai közül: Kékestető tv adóállomás, MTESZ Székház, budapesti tv adóállomás (3. díj), Mátyás Király Múzeum – Visegrád. Önálló irodája 1977-től működik – 1996-tól Rácz Kft. névvel. Itt tervezett fontosabb megvalósult létesítményei: sorházak és társas lakóházak, villák Budán; Csepp Áruház – Érd; 77 Elektronika Üzemház – Budapest Fehérvári út; Hungaropharma Rt. – Polgár; AGROFORG Üzletház – Budapest; TOLNAGRO Logisztikai központ – Szekszárd. A CÉH zRt. megbízásából tervezett létesítményei: Toyo Seat Üzem – Százhalombatta; Bridgestone abroncsgyár – Tatabánya; Syngenta vetőmag üzem III. fejlesztése – Mezőtúr.

Munkásságáért 1977-ben Ybl Miklós-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schäffer Zsuzsa (Petró Bálintné)

*1936-ban született Debrecenben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1566/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem befejezése után 1959 májusában statikus tervezőként kezdett dolgozni a KIPSZER Tervezési Irodájában. Ez időben jelentősebb megépült munkái közül néhány: Május 1. Ruhagyár emeletráépítés – Elnök u.; Pannónia Szőrmeáru Gyár, 4 szintes bőrraktár; KIPSZER Székház – Jászberényi út. 1969 februárjában lépett be a KÖZTI III. sz. irodájába mint statikus irányító tervező. Később innen ment nyugállományba 1991 márciusában. Ekkor jelentősebb munkái, amelyeknél statikus tervező volt: Érden MÁVAUT állomás II. ütem – fejpület, üzletház; Balatonkenesén HUNGAROTEX üdülő; Pesti Vigadó rekonstrukció II. ütem; Filmtudományi Intézet archívuma és raktára; Budapesten INTERÁG Irodaház; kormányfői vendégház szállóépület és energia központ; Pécelen iskola; Balatonaligán uszoda; ELTE-TTK vegyészeti tömb.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sohár Béla

*1935-ben született Solymáron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1833/1960*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után építésztervező gyakornokként dolgozott 1961-ig. Ezután az ÉM ÉP.IPV-hez került Székesfehérvárra. 1962-ben a Pápai Városi Tanács Építész Osztályán folytatta a munkát, ahol csoportvezető szakmérnök volt. 1963-tól Szombathelyen az ÉM ÉP.IPV-nél osztályvezető volt 1967-ig. Ebben az évben részt vett egy építészeti pályázaton, egy párizsi építész irodával. A pályázati eredmények alapján meghívták Franciaországba ahonnan már nem tért vissza. 1970-ben egy casablancai építésziroda vezetésével bízták meg. A Marokkói Királyságtól engedély kapott egy önálló építésziroda nyitásához. A megbízások alapján 3, 4, 5 és 10 szintes lakóépületeket, luxusvillákat tervezett és vezette a kivitelezést, valamint a belsőépítészeti munkákat is. Megbízásai Rabatra és Marrakeshben lévő villákra és lakóépületekre is kiterjedt. A casablancai beruházó megbízásából a párizsi BD. Victor Hugo-ban két lakóépület teljes belsőépítészeti felújításával bízták meg. A munkálatok három évig tartottak. 1991-ben lakást vett Budapesten, akkor már a Budapesti Építész Kamara tagja lett, és a vezető tervezői jogosultságot is megkapta. Még ekkor is dolgozott párizsi megbízásokon, valamint Budapesten is tervezett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Sóki László

*1931-ben született Esztergomban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1556/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Esztergom Város vezetősége az 1960-as években a város műszaki osztályának főmérnökévé nevezett ki. Feladatom az általános ügyintézés irányítása mellett a város rendezése – városüzemeltetés és működtetés, árvízvédelem – volt. A városnak ekkor nem volt rendezési terve. Az építés a foghíjak beépítésével történt figyelembe véve a városképet, a műszaki környezetet. A városrendezés elkészült, jóváhagyást kapott. Ennek alapján lettek kialakítva a lakókörzetek: az Irinyi utcai, a Bánomi dűlői, a Budai Nagy Antal utcai, zömében többszintes lakóépületek. A város északi és déli részén családi házas lakóépületek kialakítására nyílt lehetőség. Elkészült a város ivóvíz-ellátására a csáposkút. A szennyvíz és a csapadékvíz elvezetésére megépült a hálózat. A Prímás-sziget megközelítése érdekében megújult két Kis-dunai híd, a Béke-híd és a Bottyán-híd. Megépült a városi autóbusz-pályaudvar is. Árvízvédelem: a város önálló védekező volt. A meglévő árvízvédelmi műtárgyak rossz állapota és elégtelen magassága és állaga miatt új vasbeton védfal és a töltés kiépítésére volt szükség. Mindezek még az 1965-ös nagy árvíz előtt elkészültek. A város tengerszint feletti magassága 101,64 cm, a 1965-ös árvíz magassága pedig 747 cm. A védvonalak jól vizsgáztak, nélkülük a város víz alá került volna. Az előbbiekben vázoltak mellett megépültek a hézagmentes utak és járdák a lakosság igényeinek megfelelően. A város tervszerű fejlődésének előfeltételei adóttak, megvalósíthatók lettek.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Dezső

*1936-ban született Rákospalotán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1534/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után 1964-ig a Komárom Megyei Tervező Iroda építész és statikus tervezője, majd főmérnöke volt. Több lakóház mellett megvalósult épületei: leány kollégium Esztergomban, véradó állomás Tatabányán, művelődési központ Tatán. Ezután 1991-ig a 200-300 fős Pest Megyei Tervező Vállalat építész tervezője, osztályvezetője és irodavezetője volt. Ekkor főbb megvalósult épületei: leány kollégium és zeneiskola Vácott, általános iskola Márianosztrán, Vácott és Gödöllőn, középiskola Szigetszentmiklóson és Pilisvörösváron, óvoda és bölcsőde Budapesten, művelődési központ Vácott, Gödöllőn, Budapesten és Százhalombattán, városháza Százhalombattán, irodaház Budapesten, zeneiskola Pilisvörösváron. Országos tervpályázati eredményei kollégáival: Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum I. díj, komplex nevelési központok II. díj. Magántervezési munkái, némelyiknél statikai tervezéssel is: lakóházak, nyaralók, társasházak, társas üdülők vidéken és Budapesten is. 1992-től a TÉRMŰ Tervező és Műszaki Szolgáltató Kft. tulajdonosa, ügyvezetője. Vezető építész tervezőként az alábbiakat tervezte: lakó- és társasházak Vácott és Budapesten, sportcsarnok Vácott, irodaház, szálloda Budapesten, szociális otthon Albertirsán és Vácott, faipari műhely Pilisvörösváron, általános iskola bővítése Sós-kúton, kollégium és tornaterem Pilisvörösváron, óvoda Szigetszentmiklóson, intézmények felújítása Orosházán, Vácott, Budapesten és Százhalombattán.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth István

*1932-ben született Szentistvánon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 1641/1959*

2009-ben aranyoklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után a Miskolci Tervező Vállalat építész munkatársa volt egészen 1990-ig. Az itt eltöltött három évtized alatt mint építésztervező, irányító tervező, vezető tervező és osztályvezető főmérnök dolgozott. Tervező munkássága 1965-től összekapcsolódott a később Hild János-díjas Nyíregyháza építészeti fejlődésével. Tervei alapján több egyedi tervezésű lakó- és középület valósult meg. Több városban tervezett még egyedi tervezésű lakó –és középületeket. 1990 és 1992 között az ÉSZAKTERV Stúdió Kft-nél dolgozott, 1993-tól pedig mint magánvállalkozó folytat tervezői munkát. Kiemelt munkái: Hermann Ottó Emlékház, Szemere Bertalan Szakképző Művészeti Középiskola és Kollégium, Szentpéteri kapu ABC áruház és könyvtár, Bulgárföld lakóépületek – Miskolc; fémipari középiskola és kollégium, Kálvin téri lakóépületek, Technika Háza, Bujtosi Sportcsarnok – Nyíregyháza; városközpont beépítése – Pásztó; Mártírok úti lakások, városi könyvtár, 150 fős óvoda – Kisvárda; mezőgazdasági középiskola, kollégium, konyha, étterem, Gépészeti Szakközépiskola felújítása, 100 fős kollégium – Mátészalka; II. sz. kórház felújítása, északi lakótelep, 420 lakás – Eger; orvosi rendelő, ravatalozó, közösségi ház, sportpályák – Nyékládháza.

Elismerései: ÉVM Építőipar Kiváló Dolgozója, ÉVM Kiváló Munkáért két alkalommal, Miskolc Város Építészeti Nívó díj, Mátészalka Emlékérem, ÉSZAKTERV Vállalati Nívó díjak, Nyíregyháza Városért Emlékérem, Záhony Emlékérem.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Albert-Tóth János

*1944-ben született Szamosújváron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 4/1969*

1962-ben építész technikus képesítést szereztem, majd a Győri Tervező Vállalat (GYTV) ösztöndíjasaként diplomáztam. A védés után hét évig dolgoztam a GYTV-nél, ahol a Magyar Vagon- és Gépgyárnak ipari épületek, gyártó csarnokok, raktárak tervezését végeztem. A budapesti Százados úti kenyérgyár tervezésében vettem részt. Szolgálati lakásokat terveztem Győrbe az ÉGÁZ-nak. Az akkori Vörös Csillag Traktorgyár ipari csarnokát, iroda épületét terveztem Budapestre. 1976 és 1980 között Győr Megyei Jogú Város Építési Osztályán voltam osztályvezető-helyettes. 1980 szeptemberétől a SZÖVTERV Győri Irodájában előbb mint irányító tervező, majd osztályvezető dolgoztam. Sopronban a Városi Rendőrség felújításával, bővítésével, takarékszövetkezeti kirendeltség és több társasház, sorház, családi ház tervezésével foglalkoztam. Csornán a Makovecz-féle szövetkezeti áruház új épületszárnyának tervezését végeztem. A városban több társasház és családi ház terveit készítettem. Kapuváron a Húsipari Vállalat kazánház-épületét terveztem. A megyében több helyen terveztem családi házat, takarékszövetkezeti kirendeltséget, a rajkai és a téti önálló, központi egységeket. Tétre terveztem egy autójavító telephelyet is, Mosonmagyaróvárra sorházat. A Balatonalmádi Postás Üdülő felújításának, bővítésének tervezéséért tiszteletbeli postásnak választottak. Pesten, a Könyves Kálmán körúton egy munkásszálló szállodává történő átalakítását terveztem. Győrött az ÉDVIZIG részére garzonház épült a terveim alapján, az Árpád úton több társasháznak, a Győr-Moson-Sopron Megyei Tanács és az ÉDVIZIG székház homlokzat felújításának terveit készítettem. Több nyaraló épületet terveztem Győrbe, Tihanyba, Sajkodra és Balatonfüredre. Jelenleg egy vegyes profilú betéti társaságot vezetek, amelyben még építész tervezési munkát is végzek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Alex Ágnes

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 5/1969*

Az Építészettörténeti Tanszéken szerzett diplomadíjas oklevele – Hollókőre tervezett többcélú csarnok – ellenére a kivitelező építőiparban helyezkedett el, először az akkori 21. sz. Állami Építőipari Vállalatnál, majd a Középületépítő Vállalatnál/Rt-nél, és nyugdíjazásáig ott is maradt különböző beosztásokban: technológus, termelés-előkészítő mérnök, konzultációs csoportvezető, vállalkozási osztályvezető-helyettes, befektetési osztályvezető. Közben továbbképzéseken vett részt, leglényegesebb ezek közül a kivitelezési szakmérnöki másoddiploma és a francia ESSEC Egyetem – BME – BKE közös képzése után kapott ingatlan-gazdálkodói MBA diploma. Munkái közé tartozott pl. a Magyar Néphadsereg Művelődési Háza (ma Stefánia Palota), a Stadion Szálló, több vállalati beruházású lakóépület megépítésében való közreműködés. Az 1990-es évektől több céges alapítású kft-nek is ügyvezetője lett, ezek egyike keretében készült el Makovecz Imre egyetlen budapesti irodaháza a Szentkirályi utcában. Itt a feladata az ingatlan megszerzésétől kezdve a terveztetésen, engedélyeztetésen, a kivitelezés végigkísérésén, a bérbeadáson keresztül a végső értékesítésig a teljes beruházási folyamatra kiterjedt. A nyugdíjazás után további másfél évtizedig cégvezetőként egy magánbefektető ingatlan-portfóliójának fejlesztésével, üzemeltetésével foglalkozott. Felelős műszaki vezetői és magántervezői jogosultságát családi házak, nyaralók, átalakítások tervezése, építése során használta. Néhány éven keresztül óraadó volt az Építéskivitelezési Tanszéken, és aktív szervező titkára az ÉTE Építéskivitelezési Szakosztályának. Több évtizedes tagságát a Budapesti Építész Kamarában jelenleg is fenntartja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Anda Katalin

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 6/1969*

Építész pályáját a közigazgatásban a II., majd az I. kerületeknél kezdte el. 1976-tól a székesfehérvári székhelyű SZÖVTEBER budapesti irodájának tervezési irodavezetőjeként, vezető tervezőként többségében kereskedelmi, vendéglátó és ipari jellegű épületek tervezésével foglalkozott. 1989-től a IX. kerületi Önkormányzat főépítésze lett. A megváltozott politikai, jogi környezetben az országban először sikerült egy olyan konstrukciót létrehoznia – a SEM IX. részvételével –, amely példa nélküli volt. Működése a Középső Ferencváros rehabilitációjánál átütő eredményeket ért el. Mára itt található a Főváros egyik legkeresettebb és legdrágább lakáspiaca. Egyúttal a kerület minden részén dinamikus fejlesztések indultak el, így a Vásárcsarnok és környéke felújítása a Közraktárakkal, a Ráday utca szerepváltása, a Világkiállításal kapcsolatos Duna-parti tervezések, az iparnegyed, a Hungária körút és a Lágymányosi hídfő előkészítése. Ezekben kezdeményezőként és egyeztetőként aktívan részt is vett. A folyamatok pedig a szűken értelmezett építészeti feladatokon jóval túlmenően tervezési, szervezési, egyeztetési, akár egyedi ügyintézési munkákat is jelentettek. 1998-tól Józsefváros főépítészeként a kerület rehabilitációs munkáinak végrehajtására a RÉV Rt. megalapítását szervezte, valamint irányítói munkássága nyomán nyerte el a Mikszáth Kálmán tér és környéke mai arculatát. 1998-tól Balatonkenese főépítésze lett, ahol a helyi rendezési tervet irányította, a Balaton törvény vonatkozásait a helyi érdekeknek megfelelően képviselte és érvényesítette. Magántervezőként számos családi házat tervezett. Petra lánya egyetemi tanár a Corvinus Egyetemen, fia, Boldizsár pedig alkalmazás-fejlesztési vezető a Hewlett Packardnál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ardó Mária

1942-ben született Dombrádon.

Építészmérnöki oklevelének száma: 183/1969

A diploma megszerzése után az egyik budapesti kerületben gyakornokként építési engedélyek kiadásával kezdtem a pályámat, majd az egyik fővárosi tervezőirodában a Lágymányosi Lakótelep lakásainak tervezésében vettem részt. A VII. kerületi Ingatlankezelő Vállalatnál előkészítőként a tömbrehabilitációs programban vettem részt, amely sikeres volt, és ezután más kerület is beindította a programot. A VEGYTERV-hez kerülve ipari épület tervezésével foglalkoztam, kiviteli tervekkel, amelyeket Kazincbarcikán építettek. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében házgyári panellakások terveit készítettem a kivitelező vállalatnál, majd voltam műszaki tanácsadó egy szerelő vállalatnál, majd műszaki ellenőrszállítási vállalatnál. 1987-ben műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem a Műegyetemen. A Belügyminisztérium Határőrség Országos Parancsnokságon mérnök-százados (főmérnök) voltam egészen a nyugdíjazásig. Pályám során kezdetektől tagja voltam az Építész Kamarának (jelenleg tiszteletbeli), és a sok év alatt számos lakóházat, nyaralót, lakást, terveztem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ádám Zsuzsanna (Nagyné Ádám Zsuzsanna)

1941-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 8/1969

Az Ybl Miklós Építőipari Technikumban érettségiztem, majd a Budapesti Városépítési Tervező Irodában (BUVÁTI) helyezkedtem el statikus szerkesztőként 1959-ben. Négy év után – napi munkám mellett – a Budapesti Műszaki Egyetemre iratkoztam be, és az esti tagozaton szereztem diplomát 1969-ben. Statikus tervező mérnökként folytattam tevékenységemet a BUVÁTI-ban 1990 augusztusáig. Ez idő alatt foglalkoztam új épületek tervezésével, meglévő épületek átalakításával és művezetésével, épületek állagmegóvásával és statikai szakvélemények készítésével. Részt vettem térszíni épületvédelmi vizsgálatokban, és speciális feladataim közé tartozott a házgyári épületek alapozásának megtervezése is. Sokirányú, elsősorban statikai munkáim szükségessé tették szakmai továbbképzésem, így részt vettem a Mérnök Továbbképző Intézet szaktanfolyamain, ahol felsőfokú értékbecslő bizonyítványt szereztem, továbbá vezető tervezői, műszaki szakértői engedélyt is, amelyeket mindvégig használtam munkáim végzése során. 1990-ben a német-magyar vegyesvállalatként működő HUNOR Kft-nél szállodai beruházások előkészítésén munkálkodtam. 1990 januárjában felsőfokú németnyelvű vizsgát tettem. 1992 és 1995 között az I. kerületi HÁZGONDNOKSÁG Kft-nél a Felújítási Irodán dolgoztam, ahol a kijelölt épületek és a Várnegyed műemléképületeinek részleges, illetve teljes felújítása, valamint ezek beruházási munkáinak bonyolítása volt a feladatom. A Felújítási Iroda megszűnésével 55 éves koromban nyugdíjba vonultam. 1970-ben ikerfiam születtek, akik a Műegyetem Villamosmérnöki Karán végeztek, és a világhírű General Electricnél helyezkedtek el. Sikeres munkáik eredményeként szaktanácsadóként dolgoznak. Én jelenleg családom boldogulását a négy általános iskolás unokám foglalkozásával segítem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bajza József

ny. főiskolai docens

1933-ban született Nádasladányban.

Építészmérnöki oklevelének száma: 9/1969

Már jeles diplomája megszerzése előtt kipróbálta magát az építőipar legkülönbözőbb szakterületein és beosztásaiban, tervezői és kivitelezés-irányítói munkaterületeken is. 1973-tól, nyugdíjaskori tevékenységével együtt, 40 évet töltött el az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán (ma Szent István Egyetem), ahol az épületszerkezet tanára (docense) volt. Az oktatási munkát három szakmai jegyzet megírásával segítette: Öntött építési rendszerek; Szerkezetenciklopédia; Építési technikátörténet. Tervezési munkái mellett tíz éven át tudományos kutatóként vett részt a Fenntartást Tervező Rendszer állami feladatának kidolgozásában. Tanulmányainak, szakcikkeinek száma körülbelül 45-re tehető. 1986-ban műszaki doktorátust szerzett. 1999-ben társszerzőként (50%) megírta a technikumokban ma is használatos Magasépítéstan tankönyvet. 2003-ban a Szemrevételezéses épületdiagnosztika szakkönyvével a felsőoktatásban megalapozta ennek a tárgynak az oktatását, majd részletes tematikáját is kidolgozta. 2015-ben az Épület és szerkezete című szakkönyvét jelentette meg. 2018-ban az Építési Megoldások című folyóirat részletes ismertetést közölt teljes életpályájáról. Számos kitüntetés és tudományos nívódíj tulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balázs Csaba

1941-ben született Mágocson.

Építészmérnöki oklevelének száma: 11/1969

A diploma megszerzésekor már a Tolna Megyei Tervező Vállalatnál szerkesztőként, majd vezető tervezőként dolgozott 1989-ig. 1972-től a Paksi Atomerőmű lakótelepének egyik vezető tervezője volt, amelynek keretén belül a középületek tervezése fűződik a nevéhez: a Művelődési Központ (színház, mozi, könyvtár), orvosi rendelő, üzletházak, műszaki szállodák, 3000 adagos konyha, étterem, kávéház és a lakótelep központjának térkialakítása. Szekszárdra tervezett főbb épületei: egy 24 tantermes iskola tornacsarnokkal, állatklinika és üzletház, Mediacenter Fogászati Rendelő, a volt BM Klub épülete. Ezeken felül sorházak, családi házak, óvoda, bölcsőde tervei is készültek, amelyek közül kiemelkedik a nyolclakásos teraszházak együttese. Gyönkre tervezte a gimnázium főépületét és tornacsarnokát, valamint a szociális otthon konyha-éttermét szállás egységekkel. Bonyhádon a rendőrkapitányság székháza, a kórház rekonstrukciója új műtőblokkal szintén a tervezési munkái közé tartozik. Legnagyobb munkája az 1988-ban Szekszárdra tervezett 100 ágyas gyermekkorház, a kórház új főbejáratával, az előtte lévő térkialakítással, szolgáltató pavilonokkal. A tervezői pályát megszakítva 1989-1991-ig a Szekszárdi Városi Tanács műszaki osztályvezetője, majd a Szekszárdi Polgármesteri Hivatal hatósági osztályvezetője és a város főépítésze volt. 1992-től ismét tervezőként készült egy 56 lakásos és egy 12 lakásos társasház terve, a Samsonite szekszárdi gyárának rekonstrukciója új üzemcsarnokkal, az őcsényi repülőtér átalakítása panzióegységgel, a Tolnagro Kft. új telephelye irodaházzal, raktárakkal. Több kitüntetés és Szekszárd Város Nívódíjának birtokosa. 50 év munkaviszony után, amelyből 45 év tervezői munka, 2010-ben vonult nyugdíjba, majd költözött Győrbe. A mai napig is szívesen segít tanácsadással szakmai kérdésekben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh György

1940-ben született Füleken.

Építésmérnöki oklevelének száma: 15/1969

1963-ban a Heves Megyei Tervező Irodában dolgozva beiratkozott a BME Építésmérnöki Kar levelező tagozatára, amelyet 1969-ben végzett el. Munkahelyváltások mellett 1970-ben az ÉVM ÉSZAKTERV vállalatához szerződött. Munkahelyein az építész tervezői szakma teljes skáláját bejárta a rajzolótól a szakosztályvezető főmérnöki beosztásig. A szakma gyakorlásában nagy előnyt jelentett korábbi iparművészeti szakiskolai díszítőszobrász képezése. 1971-től a MÉSZ, majd a területi építész kamara tagja lett. Az ÉSZAKTERV-nél sokrétű feladatai különleges kutató és fejlesztő munkára is lehetőséget adtak építészeti, városrendezési és regionális területfejlesztési területen egyaránt. Az ott töltött idő alatt több építészeti nívódíjat és kiváló szakmai díjat nyert. 1978-ban városépítési, városgazdasági szakmérnöki diplomát szerzett. Ezen időszakban rendszeresen országos építészeti pályázatokon vett részt. 1985-ben különleges szakmai feladatként a Tisza-tó több megyét érintő regionális főépítészeti feladatát vállalta. Az akkor még létező Építésügyi Minisztérium szakmai Főépítészeti Kollégiumának tagjaként építésügyi és területfejlesztési szakfeladatok megoldásában is dolgozott. 1991-ben a Tisza-tó térségében kifejtett munkájáért megkapta az év kiváló főépítésze minisztériumi elismerést. 1995-ben Tiszaújváros területén kétévtizedes építészeti fejlesztési és tervezési munkái után a város főépítésze lett. Ez időben a település kertvárosi területfejlesztésén, lakótelepi jellegű városképének urbanus arculattá alakításán, ipari park, sport- és szabadidő parkjának kialakításán dolgozott. Munkakörében államigazgatási szakvizsgát is tett. 2000-ben, 40 évi munkavégzés után innen ment nyugdíjba mint vezető főtanácsos. Jelenleg Tiszaújvárosban él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baló Ildikó

1943-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 13/1969

Az Ybl Miklós Építőipari Technikumban megszerzett érettségi után az IPARTERV-ben helyezkedtem el technikus és segédtervezői feladatokat ellátva. Ezalatt felvételt nyertem a BME Építésmérnöki Kar esti tagozatára. Családi okokból Egerbe költöztünk, ezért átiratkoztam levelező tagozatra. 1975-ig lakóépületek, foghíjak, óvodaépületek engedélyezési és kiviteli terveit készítettem el. Ipari épületek közül az Agria Bútorgyár ipari komplexum tervezése és kivitelezése volt a feladatom. Több helyi pályázaton vettem részt (Mátraháza tudószanatórium I. díj, Heves Megyei Tanácsi épület). Munkámat az Egri Városi Tanács 1972-ben Eger Városért Ezüstéremmel ismerte el. Közben megszületett második gyermekünk, így a gyereknevelést tekintettem fő feladatommak. Ezt követően lakáshoz jutottunk Budapesten. Később a Postatervező Intézetnél helyezkedtem el akkor már három gyermekünkkel. A postai épületek korszerűsítései mellett az országosan elavult távközlési hálózat leghatékonyabb felfejlesztése volt a cél. Később főtechnológusként bonyolítottam a helyi pályázatokat, elkészítettem a Posta és Távközlési Beruházások rendjére vonatkozó hálóterveket mind vezetékes, mind vezetékek nélküli viszonylatban. Később a BUVIHÍR-hez kerültem. 1994 évben szereztem meg a közigazgatási vizsgát. A Budapest Kőbányai Önkormányzat Főépítész Irodáján dolgoztam 1999-ig, nyugdíjazásomig (részletes rendezési tervek, vonatkozó önkormányzati rendeletek megalkotása, a X. kerület mint elkönyvelt ipari terület műemlékeinek feltárása, a megmaradt területeken elkészíttetni a város-rehabilitáció beépítési tervét). Férjemmel létrehozott vállalkozásunkban elsősorban családi házak tervezésével és kivitelezésével foglalkoztunk. Munkahelyen belül pedig létrehoztam és működtettem egy vgmk-t. Nyugdíjasként szakmai tevékenységemet nem gyakorlom. Időm nagy részét gyermekeim és 12 unokám iránti figyelmem köti le.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánó József

1940-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 19/1969

Az egyetem elvégzése alatt és a diploma után is beruházóként dolgozott az Állami Fejlesztési Bank, majd a Magyar Hitelbank, később pedig az AMRO Bank munkatársaként. Állami építőipari beruházások és nagyberuházások (pl. Paksi Atomerőmű, Nagymarosi Vízlépcső, stb.) banki ellenőre volt felelős munkakörökben. Munkája során szinte az egész magyar építőipart megismerte. Magántervezőként számtalan társas és családi ház, valamint hétvégi nyaraló tervezője. Sikeresen részt vett építész pályázatokon is. Megtervezte és felépítette a családja házait is. Felesége, évfolyamtársa Karácsoni Ildikó. Gyermekeik: Bánó Orsolya építész- és Bánó Gergely gépészmérnökök. Öt unokájuk közül a második már építésznek készül.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár Ágnes (Konczné Bodnár Ágnes)

1946-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 22/1969

1969-ben – a diploma megszerzése után – Budapesten az IPARTERV-nél szerkesztőként kezdte a szakma gyakorlását, majd 1972-től a VEGYTERV-nél generáltervezőként, majd építésztervezőként dolgozott tovább. Lakhatási helyzetének megoldása céljából 1977-ben Salgótarjánban vállalt munkát, a Nógrád megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál, ahol akkor a megbízások döntő többsége lakótelepek tervezése és többlakásos lakótelepi házak adaptálása volt. Ennél változatosabb feladatkört jelentett következő (ugyancsak salgótarjáni) munkahelyén – a SZÖVTERV Nógrád megyei Irodájánál – a térség kisebb közintézményeinek tervezése. A Nógrád megyei évek során magántervezéssel is foglalkozott, és szakmai továbbképzésben is részt vett: 1983-ban megszerezte a városépítés-városgazdaság szakmérnöki diplomát. 1986-tól a Rétság Városi jogú Nagyközségi Tanács felkérését elfogadva az akkor egy közigazgatási egységet alkotó Rétság-Bánk-Tolmács települések és körzetük főépítési feladatkörét látta el (helyi építési szabályok, rendelettervezetek készítése, új beépítések előkészítése, beépítési javaslatok kidolgozása, valamint várossá, illetve üdülőhellyé nyilvánítás előkészítése volt a feladata). Az 1989 utáni változásokat követően ismét új terület felé fordult: 1992-től az Országos Műemlékvédelmi Hivatalnál (OMVH) Nógrád megye területi referenseként folytatta munkáját, majd az ezredforduló után ugyanitt, az OMVH jogutódjánál (Kulturális Örökségvédelmi Hivatal) műemléki felügyelőként tevékenykedett – kezdetben Nógrád, majd Pest megye területén. A hatósági feladatokon túl elsősorban az épített örökség helyi védelmével foglalkozott. A korhatárt elérve, 2007-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Briglovics János

1939-ben született Baján.

Építészmérnöki oklevelének száma: 27/1969

Építőipari technikumi végzettséggel a bajai DÉMÁSZ sorházépítési program építész tervezője, a bajai, a kiskunhalasi és a kalocsai járási bíróságok igazságügyi szakértőjeként tevékenykedtem. Az építész diploma megszerzése után az építőiparban helyezkedtem el, a Bács-Kiskun Megyei ÉPSZER Vállalatnál építésvezetői státuszban Baján. A város önálló ipari kapacitást (BÉÉV) hozott létre 1975-ben, amelynek alapításában főmérnökként vettem részt. Politikai megfontolásból Szekszárdra költöztem, ahol a Tolna Megyei Épszer Vállalat műszaki tervezési osztályvezetője lettem 1978-ban. 1985 és 1986 között – felkérésre – Szekszárd Város műszaki osztályának vezetőjévé neveztek ki, majd a Tolna Megyei Beruházási Vállalat műszaki főmérnöke lettem. A szekszárdi, az ÉVM által is támogatott mintalakótelep, a városi sportcsarnok, a helyi autóbusz pályaudvar, a megyei kórház gyermek osztály építésének és a szekszárdi Művészetek Háza létesítményi főmérnöki feladatait láttam el 1992-ig. A vállalat felszámolása után megalapítottam az Achitektura Tervező Bt-t, amelynek ügyvezetőjeként többek között a felsőszentiváni Takarékszövetkezet, a simontornyai városi gimnázium, a városi sportcsarnok, a műemléki Simontornyai Vár rehabilitációja és az okmányiroda építészeti tervezési munkáit végeztem el, továbbá a Bajai Kórház sürgősségi betegellátási osztály generál tervezője voltam. 1999-ben nyugdíjba vonultam, ettől az időponttól 2002-ig Simontornya város főépítésze voltam. 2008 és 2010 között a bajai Bácska Kultúrpalota komplex tervezői munkájának társtervezőjeként, ezt megelőzően annak több lehetőséget kínáló koncepciótervét készítettem el. A Magyar Építész Kamara megalakulásának támogatója, mára tiszteletbeli tagja vagyok.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Czellár Katalin

1933-ban született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 28/1969

Családunkban a napi és a társasági beszélgetések témái a műszaki tudományoktól a matematikán keresztül a művészetekig, az irodalomig terjedtek. nem csoda, ha később nehezen tudtam választani a matematika-fizika, a nyelvek, a művészetek, illetve a műszaki tudományok között. Végül, amikor eljött az egyetemre való jelentkezés ideje, fizika-matematika tanári szakra vettem fel. Minden érdekelt, így a fizika is, de nem akartam tanítani. Végül első munkahelyem a KFKI lett. Az itt töltött hat év alatt rájöttem, hogy mégsem a fizika az én életpályám, hanem az építészet, a művészettörténet. Ezért lett a következő, majdnem 25 évig tartó munkahelyem a Műegyetem: jelentkeztem a könyvtárban meghirdetett szakozói állásra. Ez bevált, beiratkozhattam építész tanulmányokat folytatni és építészttörténettel foglalkozni. Érdekelt a régészet és a műemlékvédelem is (diplomatervem például a Dunaföldvári Vár további sorsáról szólt) néhány ilyen tárgyú próbálkozás után azonban visszatértem az építészettörténethez, és doktori disszertációmát kedvenc témámról, az ógörög építészetéről írtam „Az építészet és a társzművészetek szintézise a görög művészetben” címmel. Ennek elkészítését nagyon élveztem, munkámban a másik két „hobbimat” is felhasználhattam, az utazást és a fényképezést. (Elsődleges hobbimnak a tanulást számítom). A társzművészetek témájáról több tanulmányom is megjelent. két ösztöndíjat is elnyertem: Egyiptomba (három és fél hónap) és Irakba (hat hónap). Mindkettőből könyv született. Magánutazásaimból is lettek könyvek, például Spanyolország építésze vagy egyik kedvencem, a Szent Jakab útja. Könyveim legtöbbjét saját fényképeim illusztrálják. Úgy gondolom, írásaim az én építményeim, amelyek életem értelmét adták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Egri Ottilia

1946-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 33/1969

A diploma megszerzése után kivitelezési gyakorlatot szerzett a Könnyűipari Szerelő és Építő Vállalat (KIPSZER) műszaki fejlesztő, előkészítő, építésvezető, főépítésvezető-helyettes munkakörökben. A beruházások kivitelezésénél árajánlatokat készített, alvállalkozókkal és beruházókkal egyeztetett, szerződéseket kötött. Bonyolította a munkák kivitelezését, anyagok beszerzését és a műszaki átadás-átvételi eljárást, engedélyek beszerzését, stb. A könnyűszerkezetes építési mód bevezetésében és megvalósításában nagy tapasztalatot szerzett. A Biotechnika Rt-nél beruházóként kamatoztatta a kivitelezésben megszerzett gyakorlatát és tapasztalatait kutatóközpont és aromaüzem megvalósulása során. Újdonság volt a variálható alaprajzokkal és térelhatároló szerkezetekkel történő terveztetés és kivitelezés. A Típustervező Intézetnél (TTI) beruházóként és műszaki ellenőrként tevékenykedett általános iskola, gimnázium, kollégium, rendház megvalósításában. A vállalat privatizációja után beruházási munkáját saját cégében folytatta. A KIPSZER Klíma Controll Kft. fővállalkozásban vállalt munkáiban ajánlatok készítésével felelős építész műszaki vezetőként vett részt. Ezek több százmilliós beruházások voltak: gyógyszergyárakban átalakítások, felújítások, új részlegek tisztasági terekkel, irodaépület, raktárépület, laborépület, stb. 2009-ben a cég eladásakor vált igazi nyugdíjassá. Már előtte is elkezdte új hobbiját, régi vágyát, a festést. Képeivel rendszeresen kiállításokon vesz részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fabó Zsigmond

1944-ben született Karcagon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 37/1969

A diploma megszerzése után öt évig a Veszprém megyei Állami Építőipari Vállalatnál műszaki előkészítői, építésvezető-helyettesi, majd üzemvezetői munkakörben dolgoztam. 1974 és 1978 között a Veszprémi Járási Hivatalnál főelőadóként, illetve építési osztályvezetőként a járás településeinek építéshatósági ügyeivel kapcsolatos, majd 1978-tól 1983-ig a Veszprém Városi Tanács Műszaki Osztályán építési csoportvezetői feladatokat láttam el. Feladataim közé tartozott a hatósági munka mellett az illetékességi területünkhöz tartozó Balaton-parti és városkörnyéki települések fejlesztéseiben való közreműködés, és az ezekhez szükséges területbiztosítások rendezési tervi alapjának megteremtése. (1978 és 1983 között készültek a térség összevont rendezési tervei, valamint a komplex zártkert-rendezési tervei, amelyek kidolgozásában, egyeztetésében, véleményezésében és jóváhagyásának előkészítésében részt vettem.) Ezt követően egy évig főtechnológusként a meghatározó technológiák kialakításának kidolgozásával, valamint a Lift-Slab technológia kiterjesztésével foglalkoztam. 1984 és 1989 között a Veszprémi Tervező Vállalatnál településrendezési szakosztályvezetőként a szakosztály irányítása mellett tervezőként összevont és részletes rendezési terveket, általános rendezési tervek módosításait, beépítési terveket és tanulmányterveket készítettem. 1989 és 1990 között a Veszprém Megyei Tanácsnál terület- és településrendezési főmunkatárs voltam, majd 1991-től 2006-ig, nyugdíjba vonulásig a Veszprém, Fejér és Zala megyék Köztársasági Megbízott Veszprémi Területi Hivatalánál, illetve 1994-től a Közigazgatási Hivatalnál építésigazgatási osztályvezetőként dolgoztam. A Magyar Építészek Veszprém Megyei Kamarája tagjaként az Etikai Bizottság elnöke, majd 2001-től tagja voltam. A Balatoni Területi és a Közép-dunántúli Területi Tervtanács munkájában tagként 1999 és 2004 között vettem részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Falk Edit (Marosiné Falk Edit)

*1946-ban született Nagykanizsán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 38/1969*

1969-ben diplomáztam, 1974-ben elvégeztem a MÉSZ Mesteriskolát, mesterem Gulyás Zoltán volt. 1969-től 1974-ig konstruktorként dolgoztam az IPARTERV-ben. 1976-ban Farkasdy Zoltán és Kaszás Károly mellett a BME Középülettervezési Tanszéken a Dunaújvárosi Kórház bővítésének tervezésében vettem részt. 1976-tól 1978-ig az Általános Épülettervező Vállalatnál tervezőként, Pázmándi Margit munkatársaként dolgoztam, majd a szülési szabadságot követően a LAKÓTERV-ben tervezőként dolgoztam a vállalat privatizációjáig (1989-ig). Megvalósult épületeim: XVI. Rigó-Pálya utcai lakótelep, Béke-Tatai úti lakótelep, az első paneles foghíj-épület Budapest VI. kerület Peterdy utcában, a XI. kerületi Etele téren az első magastetős panelépületek egyike, a XIII. kerület Röppentyű utcai Kassák Lajos Gimnázium épülete, a budapesti HELIA Szálló finn tervének honosítása. 1991-től a MÉRTÉK Építészeti Stúdióban terveztem a XIII. kerület Csanádi utcai banképületet, a Csalapusztai kastély felújítását és új szállodát, közreműködtem a Budai Gyermekkorház rekonstrukciója tervezésében, egri irodaépület felújítását, az egri Eszterházy téri irodaépület bankká alakítását, egy budapest II. kerület Széher utcai társasházat. 1974-től a Magyar Építőművészek Szövetsége, 1986-tól a Budapesti Építész Kamara tagja voltam.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Magdolna (dr. Tóthné Farkas Magdolna)

*1946-ban született Tihanyban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 40/1969*

A diploma megszerzése után tanulmányi szerződésének megfelelően a Zala Megyei Tanácsnál kezdett dolgozni, itt szerzett építés-igazgatási gyakorlatot. Családi okokból Tihanyban telepedett le, és hét évig Tihany építész volt. Ezt követően az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal felügyelőségén három megye területén látta el a szakhatósági feladatokat. Itt sok beruházáshoz, regionális, általános és részletes rendezési tervhez adta szakmai véleményét, részt vett tervpályázatok zsűrizésében, de ezek mellett folytatta magántervezői tevékenységét is. 1990-től a magánszférában dolgozott részben magántervezőként, részben az általa is alapított Olivier Consulting Kft. irányító tervezőjeként. Munkái zömében a Balaton-felvidéken találhatók, tervezett családi házakat, üdülőket, éttermeket, kisebb köz- és egyházi épületeket, temetőt. Több műemléki épület felújításában is részt vett a tervezéstől a kivitelezés felügyeletéig. Személyes kapcsolata révén felhasználói szinten elsők között ismerkedett meg az ArchiCAD tervezői szoftverrel. Tagja majd tiszteletbeli tagja a Magyar Építészek Veszprém Megyei Kamarájának. 45 év építész munka után 68 éves korában nyugdíjba vonult. Jelenleg tanácsadással segíti a hozzá fordulókat, valamint megtartotta ügyvezetői címét az Olivier Consulting-nál. Nevelt lánya az Iparművészeti Főiskolán szerzett mester diplomát, akitől ma már négy unoka Tihanyban élő boldog nagymamája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gaál Rózsa (Fabó Zsigmondné)

1946-ban született Veszprémben.

Építésmérnöki oklevelének száma: 43/1969

A diploma megszerzése után a Veszprém megyei Építőipari Vállalatnál műszaki előkészítőként dolgoztam. Később csoportvezetőként a Házgyár termékeinek, lakásoknak tervezői egyeztetését, majd a gyártás-előkészítést koordináltam. 1975-től a SZÖVTERV veszprémi irodájánál tervezési osztályvezetőként főleg ABC áruházakat, vendéglőket és sorházas lakásokat terveztem. 1983-tól a Veszprém megyei Tanácsi Építőipari Vállalatnál műszaki osztályvezetőként dolgoztam. Az osztályon a vállalat kivitelezésében készülő lakóépületeket terveztük és a beruházásokat szerveztük. 1987-től a Tervező és Beruházó Multiform Kft-ben építész tervezőként dolgoztam. Az Ajkai Üveggyárnak tanműhelyt és gyártócsarnok-felújítást, a VOLÁN vállalatnak javító csarnokot, üdülő épületet és kereskedelmi épületeket (ABC) terveztem. 1991-ben a Közép-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóság Veszprémi Irodájánál folytattam pályámat mint főelőadó. Táj- és természetvédelmi, valamint az építészeti örökség megőrzése érdekében táj- és településrendezési tervek egyeztetését, valamint építészeti szakhatósági felügyeletet végeztem Veszprém és Zala megyék védett területein. A Balaton parti sávjának, a nádasok és élőviláguk megőrzéséért készülő miniszteri rendeletek szakmai előkészítését koordináltam. Több évig igazgatóhelyettesként dolgoztam. Részt vettem a Balaton-felvidéki Nemzeti Park szakmai anyagának előkészítésében. Később építész osztályvezetőként – nyugdíjba vonulásig – a Nemzeti Park beruházásait szerveztem, illetve részben terveztem – Kis-Balaton Kutatóház, Salföld Major, veszprémi irodaház, nemzeti park új csopaki irodaháza. Felügyeltem a pályázatok lebonyolítását (Hegyes-tű Geológiai bemutatóhely, Térképházak, kultúrtörténeti emlékeket bemutató tanösvény a Káli-medencében, stb.). 1975-től magántervezőként lakóházakat, zártkerti gazdasági épületeket, üdülőket, áruházat terveztem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely István

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 45/1969

A diploma megszerzése utáni években tanulmányi szerződéssel a Fejér Megyei ÁÉV-nél, majd egy ugyancsak Fejér megyei szövetkezetnél szerzett kivitelezési és tervezési gyakorlatot. 1974 és 1978 között a Magyar Nagykövetség Kereskedelmi Tanácsosi Hivatalának építési munkáit bonyolította le Szófiában. 1978-tól 1987-ig a budapesti Fémmunkás Vállalat Fejlesztő és Tervező Irodájában dolgozott végigjárva a „ranglétrát” beosztott tervezőtől főmérnökig. Munkája során acél- és könnyűszerkezetes építési rendszerek (FÉM-TIP, FILLOD) honosításával, kidolgozásával és egyedi létesítmények esetében e rendszerek „betervezésével” foglalkozott. E tárgykörben munkatársaival szabadalmakat jegyez. 1987-től szövetkezeti, majd magánszférában kezdett építészeti tervezéssel foglalkozni, amelyet nyugdíj mellett a Gergely Építésziroda Kft. ügyvezetőjeként ma is, immár családi vállalkozásban két építész lányával folytat. Tervezői palettáján családi és társasházak, lakóparkok, üzletházak, éttermek, oktatási és ipari épületek, orvosi rendelők szerepelnek. 1996 és 2011 között tervezői tevékenysége mellett önkormányzati képviselőként is tevékenykedett, 12 évig elnöke volt Budapest XXI. kerülete Csepel Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottságának részt vállalva a városrész építészeti arculatának alakításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gúthy Marian

1946-ban született Bótán.

Építészmérnöki oklevelének száma: 186/1969

Az egyetem elvégzése után 1977-ig a KOGÉPTERV építészirodáján dolgozott, kohó- és gépipari nagyüzemek épületeinek tervezésében vett részt. 1977 és 1982 között a Boltberendező Üzem (később Kereskedelmi Építő és Szolgáltató Vállalat) tervező irodájában építésként, majd csoportvezetőként Budapest belvárosában lévő kereskedelmi létesítmények, üzletek kialakításával, új portálszerkezetek és belsőépítészeti munkák tervezésével, kivitelezésével foglalkozott. 1982-től 1986-ig a FIMŰV (Fővárosi Ingatlankezelő Műszaki Vállalat) Műemléki Tervező Csoportjának tagjaként közreműködött a budavári lakónegyed és az óbudai Fő tér műemléki felújításának munkáiban. 1986 és 2000 között önálló tervezőként kereskedelmi, iroda- és lakóépületek tervezését vállalta. 2000 és 2008 között az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Számítástechnikai Tanszékén „számítógépes tervezés” tárgyat tanított, hallgatóival több érdekes, virtuális rekonstrukciós feladatot oldottak meg, amelyekkel konferencián, bemutatón szerepeltek. Nyugdíjasként a mai napig dolgozik. Építésként műemléki épületek felújítási terveit, műemléki szakértőként az épületek tudományos dokumentációját, értékleltárát készíti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gyulay Judit

ny. egyetemi docens

1945-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 50/1969

1969-ben az egyetemi tervpályázat első díjával nyert KÖZTI tervezői állás helyett fogadtam el a BME Építéskivitelezési és Szervezési Tanszék gyakornoki státuszát, hogy majdan taníthassak. A pályakezdőként sikeres tervpályázatok és néhány megvalósult épülettervet követően szakmai témáim kialakultak: a doktori munkámhoz (1982) kapcsolódó korszerű monolit építés, majd több mint 30 nagylétesítmény időbeli és térbeli tervezésében való részvételből és az ezt követő szakértésekből merítve a megvalósítás tervezése. Az építési piac újbóli megjelenése után az ingatlanfejlesztés új szemléletét, az építtető és a projektirányító feladatait gyakorló szakemberekkel jegyzetbe foglaltuk, oktatásunkba beemeltük. Az oktatás fejlesztésében segített, hogy 1991-től 1997-ig a BME Oktatási Osztályát vezettem egyetemi docensként, és nemzetközi kapcsolatokat is kialakíthattam német, angol és orosz nyelvű vizsgáimra támaszkodva. Szaktárgyaink teljes spektrumát angol nyelven is tanítottam. 1995-től 13 évig vezettem az Építéskivitelezési és Szervezési Tanszékot, eközben 1999-től 2002-ig az Építészmérnöki Kar oktatási dékánhelyettese voltam. Ezalatt tanszékünk nemzetközi projektekre és konferenciákra kapcsolódott be. Az Építészmérnöki Karon önálló építész menedzser modult indítottunk sikerrel, tanszékünkön diplomázni lehetett, és doktorandusz hallgatókat neveltünk fel. A tanszék az építési műszaki ellenőrök hivatalos vizsgáztató helye lett. Tanszéki és remek ipari kollégákkal megírtuk az „Építési műszaki ellenőrök kézikönyve” két kötetét. Több mint 20 szakmai konferencián tartottam előadást angol és német nyelven. Munkámat Alpár Ignác-díjjal ismerték el (2004). 2008-ban tanszékvezetőként mentem nyugdíjba. Életemben az utazás szorosan összefonódott az épített környezettel, ez abból is látszik, hogy férjemmel, családommal, barátaimmal és hivatalosan 45 év alatt 170 külföldi úton vettem részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyüre Zsolt

Ybl Miklós-díjas

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 51/1969

Szüleim fellelegeztek, amikor 1969-ben lediplomáztam. A diplomadíj, meg hogy ezzel felvétel járt a MÉSZ-be, a „művészek közé”, már csak ráadás volt. A Győri Tervezőhöz mentem dolgozni, mert ott lakást is ígértek. Amikor kiderült, hogy az csak házaspárnak jár, azonnal megnősültem. Végül is egész jól, mert ma is együtt élünk. A z újraindított Mesteriskola első kurzusára korkedvezménnyel vettek fel. Első országos tervpályázatomon, 1972-ben a Visegrádi Mátyás király Múzeumnál II. díjat nyertem. Meg is szerettem a tervpályázatokat, életem során tíz első, tíz második és két harmadik díjat nyertem. Hét év elteltével visszajöttem a fővárosba, a TTI-be, és 1992-ig, a privatizációig ott dolgoztam. Az átmeneti időre, mikor az igazgatót már a dolgozók választották meg, még vezérigazgató is lettem néhány hónapra. Nem szerettem. Engem mindig csak a tervezés érdekelt, a fehér rajztábla, ahol az utolsó részletet is én dolgozom ki. Megcsináltam hát a Gyüre Építész Irodát, amely közel 25 évig működött. Közben, majd’ nyolc évig a MÉSZ alelnökeke voltam. Az én feladatom volt a Kamara létrehozása is, amelynek első ciklusában, 1997-ben alelnökké választottak. Épületegyütteseket, lakó- és irodaépületeket terveztem, és közel 30 városrendezési tervet készítettem. 1986-ban ÉVM Nívódíjat kaptunk a Győr belváros rekonstrukciójáért. 1992-ben Budapestért díjat, 1998-ban Ybl Miklós-díjat és FIABCI nemzetközi díjat a Ferencváros rehabilitációjáért. 2003-ban Az Év Építésze III. díjat a Szentendrei Skanzen új központi épületéért. 2015-ben BÉK Nívódíjat vehettünk át a Móricz Zsigmond körtéri Gombáért. Így repült el az első 50 év. Talán lelassul az idő, ha az elhanyagolt festésre, írásra, olvasásra, sportra fordíthatom. Meg arra, hogy figyelemmel kísérjem a grafikus és tájépítész lányaimat, hogyan viszik tovább az „örökséget” az irodámban, amely hál’ Istennek nem maradt üresen.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Haasmann Irén

1946-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 52/1969

Szakmai pályafutását az ÁÉTV-nél kezdte, ahol a legkülönbébb létesítmények tervezése során intenzív kapcsolatba került a társtervezők széles skálájával a talajmechanikustól az akusztikusig. Gyermekai születése után tervezői tapasztalatait a hatósági munka egészségügyi szakterületén kamatoztatta. 1978-tól az ÁNTSz jogelődjének Fővárosi Intézetében dolgozott, ahol közigazgatási alap- és szakvizsgát tett. Feladata a fővárosi szabályozási és építési engedélyezési tervek műszaki véleményezése volt a kerületi és fővárosi tisztiorvosok számára a közegészségügyi hozzájárulások megadásához. Ennek során a műszaki-egészségügyi-környezetvédelmi követelmények összehangolása volt a cél annak érdekében, hogy a megvalósuló létesítmények mind a használók, mind a környezet számára a lehető legjobbak legyenek. 1991-ben a privat szférában való aktiválás miatt építési-egészségügyi és építési-üzemegészségügyi szakértői engedélyt szerzett, amelynek birtokában két évtized alatt az országban több száz különféle létesítmény tervezésében vett részt. A munkavégzés szakmai színvonalának emelése érdekében 1994-ben környezetvédelmi szak-igazgatásszervezői oklevelet szerzett. Oktatási tevékenysége keretében részt vett a tisztiorvosok és állatorvosok szakmai továbbképzésében, valamint a közegészségügyi és járványügyi felügyelők képzésében és gyakorlatvezetésében, amit jegyzetírással is támogatott. 2004-ben vonult nyugállományba a Higiénés Műszaki Osztály vezetőjeként, de szakértői tevékenységét utána is folytatta 2012-ig. Jelenleg négy unokája szemléletét formálja széles körű szakmai munkája során szerzett élettapasztalataival.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halmi Nándor

1944-ben született Komáromban.

Építészmérnöki oklevelének száma: 54/1969

Pályája Győrött indult. A Győri Tervező Vállalatnál, majd a Győr-Sopron megyei Tanács Tervező Vállalatnál tervező építésként elsősorban településrendezési tervek készített: Győr-Sopron megyei községek összevont rendezési terveit, Pápa általános rendezési tervét, városi tömbrehabilitációkat és -feltárásokat, főképpen azonban az észak-dunántúli városok lakótelepeinek elrendezését, később egyes épületek kiviteli terveit is. Ezen munkákhoz tartozott, hogy rendszeresen részt vett országos településtervezési tervpályázatokon. 1978-tól Budapesten él. A SZÖVTERV tervezőjeként motel, iskola és kollégium, vállalati üdülő és több lakóépület terveit készítette – jó részük meg is valósult. 1981-től a közigazgatásban folytatta a munkát: fővárosi kerületeknél, majd a Fővárosi Tanácsnál, később Zsámbékon hatósági ügyintéző volt. 1997-ben – pályázat útján – az OMVH Műemlékfelügyeleti Igazgatóságának vezetője lett. Ezt a munkát a hivatal 2001. évi átalakítása után, 2003-tól is igazgatóként folytatta. 2008 óta nyugdíjas. (Közbevetőleg: 1991-ben a bécsi Mayreder mélyépítő vállalatnál annak magyarországi lehetőségeinek vizsgálatán dolgozott, 1992-től 1994-ig pedig az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán településtervezési gyakorlatvezetőként óraadó tanár volt néhány szemeszteren át.)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hercsuth György

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 57/1969

Vezető tervező, építésügyi szakértő, magántervező, a Középülettervezési Tanszék adjunktusa volt. 1969-ben diplomamunkáját jeles eredménnyel védte meg a Középülettervezési Tanszéken. Diplomaterve alapján Virág Csaba Ybl Miklós-díjas építész az IPARTERV-be vitte dolgozni. 1969 júliusától 1973-ig Arnóth Lajos Ybl Miklós-díjas építész munkatársa lett. 1973-ban áthelyezéssel a BME Középülettervezési Tanszékére került. Oktatói munkája mellett intenzív szakmagyakorlást folytatott. 1994-ben kinevezték az Építészmérnöki Kar dékánjának személyügyi tanácsadójává, majd azt követően a Kar Doktori és Habilitációs Bizottság titkárának. Korábbi szakmai tevékenysége sokrétű volt. Pályázati eredményei, jelentősebb épületei publikációra kerültek a Magyar Építőművészet számaiban. Utolsó megvalósult épülete egy családi ház Obanosban (Spanyolország), amely idehaza nem került publikálásra (2010). Tagja volt a Budapesti Építész Kamarának annak megalakulásától egészen nyugdíjba vonulásáig, 2007-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hidasi Ágnes

1943-ban született Sátoraljaújhelyen.

Építészmérnöki oklevelének száma: 59/1969

Egyetemünk Lakóépülettervezési Tanszékén diplomázott. Kezdetben a MÁV Magasépítési Főnökségen tervező, majd a Sátoraljaújhelyi Városi Tanács Költségvetési Üzeménél építésvezető, később tervező, a Műszaki Osztályon csoportvezető főmérnök volt. 1978-tól 1981-ig a Pécsi Tervező Vállalatnál tervező, majd 16 évig a Pollack Mihály Műszaki Főiskola Magasépítési Intézetnél főiskolai adjunktus, ábrázoló geometriát, tervezést, szabadkézi rajzot oktatott. 1995-től kordedvezményes nyugdíjas, 1997-től a Pécs Városi Tűzzománc Szakosztályban rendszeresen kiállító művészként dolgozik. Fontosabb megépült épületek: csókakői vasútállomás, Szekszárdon KSH-SZÜV irodaház és számítóközpont, 60 lakásos alagútzsalus lakóépület, Magyarlukafa műszaki és műemléki felmérése, vizsgálata és hasznosítása. Művészeti tevékenysége: tagja a Bicsérdi Nemzetközi Művésztelepnek, évenkénti kiállító művész, részt vesz a Kecskeméti Zománcművészeti Alkotóműhely szimpóziumain és közös tárlatain. 2009 és 2014 között dolgozott a Naszvadi Tűzvirág Zománcművészeti Seregszemlén. Fontosabb díjak: 2003. Országos Amator Artium Esszencia kiállítás Budapest festészeti egyéni díj, Naszvad Tűzvirág Seregszemle 6. év-folyam I. díj. Egyéni kiállításai: Keszthely, Fonyód, Bicsérd, Bodrog, Kaposvár, Kozármisleny, Pécs. Több mint 100 csoportos kiállítás résztvevője, művei közgyűjteményekben is megtalálhatók.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth György

1946-ban született Győrszemerén.

Építészmérnöki oklevelének száma: 62/1969

Pályáját a. 23. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kezdte meg. Itt végigjárta a szokásos ranglétrát: beosztott mérnök, építésvezető-helyettes, majd építésvezető. 1973 és 1975 között elvégezte az Építészmérnöki Kar által szervezett szervező szakmérnöki kurzust, és szervező szakmérnöki oklevelet kapott. Ekkor nevezték ki termelési előkészítési főcsoportvezetőnek. Azonban úgy érezte, hogy sem a csoport szervezéséhez, sem annak munkájához nem kapott elég támogatást a felső vezetéstől, ezért munkahelyet változtatott. 1976-ban belépett a 31. sz. Állami Építőipari Vállalathoz. Itt kezdetben a BÉlapátfalvi Cementgyár építésében vett részt mint létesítményi főmérnök. A beruházás befejezését követően a Tiszaújvárosi fő-építésvezetőség létesítményi főmérnöke lett. Elsősorban a Tiszai Vegyikombinát (TVK) gyárainak építését koordinálta. Az itt végzett munkájáért kapott Az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést. Több fővállalkozást is irányított: a Fehérgyarmati Szakmunkásképző, a Mátészalkai Zenei Általános Iskola. A cég megszűnését követően, 1993-ban az Óbuda-Újpest (akkor még) Kft-nél helyezkedett el kezdetben létesítményi főmérnökként, majd mint vállalkozási osztályvezető. Itt részt vett több nagyberuházás előkészítő munkáiban (az Uzsoki Kórház új sebészeti szárnya, a Papp László Sportaréna, a Ludovika Campus, a Groupama Aréna, a Puskás Ferenc Stadion). Jelenleg is nyugdíjasként tapasztalataival segíti a cég munkáját. Több szakmai szervezet tagja (ÉTE, ISO Fórum), és részt vesz az MSZT több szakbizottságában. 1998 óta a Magyar Projektmenedzsment Szövetség tagja, amelynek keretében társaival 2006-ban megalapították az Építési Tagozatot, és 10 évig volt a tagozat vezetője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Margit

*1943-ban született Temerinben (Jugoszlávia).
Építésmérnöki oklevelének száma: 64/1969*

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hunyadi László

*1935-ben született Szegeden.
Építésmérnöki oklevelének száma: 65/1969*

Az 1949. évben az általános iskola befejezése után Rákosi pajtás – X-es osztályidegen származásom miatt – kitiltott az ország összes középiskolájából. Az építőiparban segéd-munkás, majd tervfelbontó voltam. Három évvel később a Szegedi Tervező Irodában építész-statikus rajzoló, szerkesztő és tervező lettem. Közben elvégeztem a Vedres István Építőipari Technikumot s már önálló építész tervezői feladatokat is kaptam. Gyógyszertár lakással kiírt országos nyilvános tervpályázaton eredményesen vettem részt. 1963-ban a Szeged Megyei Jogú Városi Tanács VB Építési és Közlekedési Osztályán lakásépítés-politikai csoportvezető lettem. Szeged város állami és magánlakás építéseinek terület-előkészítését kellett biztosítanunk. 1969-ben végeztem a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán, ezután neveztek ki osztályvezető-helyettes főmérnöknek. Az építész, közmű-energia, közlekedési csoportokkal együttműködve a komplex városfejlesztés volt a feladatunk. Szívesen gondolok vissza azokra a fiatal, lelkes nagyszerű kollégákra, akikkel azokban az években együtt dolgoztam. 1981 elején mentem a Szegedi Tervező Szövetkezethez főépítésznek. Később főmérnök lettem, de vezető építész tervezőként is dolgoztam. Szekszárd város Energiatakarékos Lakások címen meghívásos tervpályázatot írt ki, ahol másodikok lettünk. 1995-ben mentem nyugdíjba. Mivel 1960 óta magántervezéssel és műszaki vezetéssel is foglalkoztam, folytattam ezt a tevékenységet. 1998-tól 2001-ig Kiskunfélegyháza város főépítési teendőinek ellátására kaptam felkérést. Ezután többször műtöttek, ami miatt gyönyörű hivatásomat abba kellett hagynom.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jancsó Mária (Káldy Jánosné)

1946-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 67/1969

A diploma megszerzésétől nyugdíjba vonulásomig tervezői munkakörben dolgoztam. Szakmai munkámat a Pest megyei Tanács Tervező Irodában kezdtem, elsőként a Gödöllői Járási Földhivatal irodaépületének építész terveit készítettem el. Három évvel később (családi okokból) Esztergomba költöztem, és a Komárom megyei Tanács Tervező Irodában folytattam tervezői munkámat. A megye területén számos épületet terveztem (Tatai szolgáltatóház, lakóépületek). 1975-től 1979-ig Budapesten a Kohó- és Gépipari Tervező Vállalatnál (KOGÉPTERV) főtervezőként helyezkedtem el. A vállalat profiljából adódóan főleg kiemelt nehézipari nagyberuházások egyes épületeit terveztem. 1979-től az AGROBER Pest megyei Kirendeltségénél, majd az Élelmiszergazdasági Tervező Irodában (ÉLITI) folytattam szakmai munkámat. Ezen időszak alatt több mezőgazdasági és élelmiszeripari épület, terménytároló, gépműhely, magtár, konyha-étterem, öltözők, állattartási és húsfeldolgozó üzem épületeinek terveit készítettem el. Az iroda profiljától eltérő épületeket is terveztem (pl. újszilvási iskola, Kiskunlacháza irodaház, Szilasliget étterem- konyha stb.). 1989-től vezető tervezőként az Antenna Hungária Rt-nél (elődje a Magyar Műsorszóró Vállalat) folytattam a munkát nyugdíjazásomig. Itt a szigorú technológiai igényeknek megfelelő átjátszó adóépületeket terveztem az ország különböző területein (pl. Csengőd-Kiskőrös, Aggtelek-Martonyi településeken). Szakmai munkámat magántervezőként is folytattam Budapesten és környékén (Telki, Törökbálint, Gödöllő, Dunakanyar, stb.). Tagja vagyok a Budapesti Építész Kamarának, 1969-től pedig hosszú évekig az Építéstudományi Egyesületnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jékely Zsolt

1945-ben született Kolozsváron.

Építésmérnöki oklevelének száma: 68/1969

Az egyetem elvégzése után a Postai Tervező Irodánál, majd a Középülettervező Vállalatnál (KÖZTI) dolgozott. 1972 és 1974 között elvégezte a Magyar Építőművészek Szövetsége (MÉSZ) Fiatal Építészek Köre elnevezésű tanfolyamát, a Mesteriskolát. A KÖZTI-ben középületeket, lakóépületeket tervezett, illetve ezek tervezésében vett részt. 1980-ban jelent meg Sódor Alajossal közösen írt könyve a Budapest Építésze a XX. században címmel. 1983-ban jelent meg fordításában Sutherland Lyall A mai angol építészet című műve. 1994 és 2000 között a Britannica Hungarica Világenciklopédia építészettörténeti tárgyú cikkeinek szaklektora volt. Éveken keresztül tevékenykedett a MÉSZ Külügyi Bizottsága vezetőségében, illetve az elnökségben. 1986-tól az ÉVM Építészeti és Műemléki Főosztálya munkatársa lett, majd 1989-ben kinevezték a Műemléki Felügyelőség főigazgatójává. Foglalkozott az építészeti alkotások és tervek szerzői jogi vonatkozásaival, 1988-tól a Szerzői Jogi Szakértői Testület kinevezett tagja. 1992-től nyugdíjazásáig a Művelődési és Közoktatási Minisztériumban, illetve annak jogutódainál dolgozott. A kétoldalú kulturális és oktatási nemzetközi kapcsolatokkal és egyes nemzetközi szervezetek kulturális együttműködésével foglalkozott (Visegrádi Négyek, Közép-európai Kezdeményezés, Európa Tanács). 1990-től 2006-ig hazánk delegáltja volt az Európa Tanács (Strasbourg) Kulturális Örökség Bizottságában és a Kulturális Együttműködési Tanácsban, ez utóbbi testületnek 2000-ben és 2001-ben választott elnöke is volt. Európai Unió csatlakozásunk után, 2005-től 2012-ig tagja volt az Európai Tanács (Brüsszel) Kulturális Bizottságának.

2013-ban, nyugdíjazása után megkapta a Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jobbágy Judit

1943-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 69/1969

Munkahelyek, munkák. A kecskeméti BÁCSTERV-nél volt tervező, majd vezető tervező (Kecskemét 9 lakásos társasház „Hullám vendéglő”-vel, Kiskunhalas sportpálya felvételi épülete). Az ÉVM Könnyűszerkezetes Célprogram keretében a BÁCSKA könnyűszerkezetes rendszer fejlesztése, a szerkezet felhasználásával tucatnyi üzemépület tervezése (Kecskemét, Nyárlőrinc, Budaörs). A Duna-Tisza közí Állami Építőipari Vállalat Tervező Irodájánál a 31-es ÁÉV-vel (Boldoghy Béla szerkezettervezővel) emeletes TT paneles szerkezetfejlesztés és az ebből tervezett ipari épületek, irodák és lakások. Később bekapcsolódott a DUTÉP és az ÁÉTV közös termékfejlesztő irodájának munkájába, egyedi paneles sor- és kistársasházak, illetve egyedi többszintes paneles lakóépületek tervezésébe, amelyek Kecskeméten épültek fel. A DUTÉP felbomlása előtt egy kecskeméti lakásépítő és fenntartó szövetkezetnél tervezett hagyományos szerkezetű átrium házakat. Magántervezőként elkészítette több száz lakóépület, társasház és nyaraló tervét. Családi céges munkái: Tahi-Baptista Ifjúsági Tábor bővítése és korszerűsítése, Budapest-Hársfa és Wesselényi utcák sarkán az államosítás után visszaadott Baptista Ház felújítása, helyreállítása. Építész férjével, Kovács Ferencsel közösen elsősorban műemlékes tervek készítése (Kiskunfélegyháza-Sarlós Boldogasszony templom műemléki helyreállítása, Kecskemét-Piarista Rendház és Templom műemléki helyreállításának koncepcióterve és a templom műemléki helyreállításának tervszakaszai, Soltvadkert-Református templom műemléki felújításának tervezése, a Kiskunsági Nemzeti Park területén négy népi műemlék tanyaegyüttes helyreállítása, továbbá a Duna-Tisza közí kunhalmok és földvárak természetközeli állagmegóvásának tervezése. Tagságai: MÉSZ, MÉK, ICOMOS, Porta Speciosa Egyesület.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Joós Lilla

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 70/1969

Diplomázás után egy évig az IPARTERV-nél dolgoztam (Nagykanizsa Tungsram gyár felújítása). 1970-ben Ausztráliába költöztem, és 45 évig tudtam építéssként dolgozni. Kezdetben magánirodákban készítettem tervek. Közben megismertem a helyi építkezési módszerek sajátosságait. 1974-ben elismerték a magyar diplomámat, így megszerezhettem a helyi tervezői jogosultságot és kamarai tagságot. Attól kezdve saját aláírási jogom volt, és bár mindvégig alkalmazottként dolgoztam, mindig volt saját munkám is, ami további érdekes megrendeléseket jelentett és érdekes emberekkel ismertetett meg. Ezt követően a cég megszűnéséig a Sydney County Council (helyi elektromos művek) munkatársa voltam. 17 év alatt számtalan elektromos alállomást és egyéb ipari épületet terveztem. Ezután pár évig önállóan készítettem tervek, illetve kivitelezést is vállaltam, megépítettem a saját otthonomat is. 1995-ben megpályáztam egy állami vállalatnál az egyetlen, speciális tervezői állást (Australian Construction Services/Kilpatrick Green/Unitedgroup Ltd.), és ebből egy 20 évre szóló kapcsolat lett. Ennek a lényege, hogy a kormány elindított egy 500 millió dollár értékű programot annak érdekében, hogy a repülőgépek zaja miatt lakhatatlanná vált kerületekben az épületeket hangszigeteljék, a megoldás hatalmas siker volt. 10 évig vettem részt ebben a munkában, majd ismét tervezéssel, kivitelezéssel és berendezéssel foglalkoztam. 2015-ben a vállalat vezérigazgatójával egy időben én is nyugdíjba vonultam. A mai napig hálával tartozom annak a tudásnak, amelyet a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán kaptam, és amely magasan a helyi ausztrál színvonal fölött állt. Ez a tudás egy életre szakmai sikert és jó megélhetést biztosított számomra egy idegen országban, ahol, amikor megérkeztem, a nőknek csak a 20 %-a dolgozott és nem is az építőiparban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Józsa Mária

*1945-ben született Zalaegerszezen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 71/1969*

A diploma megvédése után 1975-76-ban a Magyar Építőművészek Szövetsége (MÉSZ) Mesteriskola III. ciklusának hallgatója volt. 1987-ben vezető tervezői jogosultságot kapott. Német, francia és angol nyelvből felsőfokú szakmai, illetve felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Az Építéstudományi Egyesület (ÉTE) és a MÉSZ vezetőségi tagja, a MÉSZ Győri Csoportjának titkára, majd elnöke volt. Több országos és helyi pályázaton vett részt – férjével, Keresztes Sándorral – eredményesen (Lébény közszékhely, korszerű vendéglátóipari együttes, középfokú közművelődési könyvtár, Domonyvölgy kiránduló központ, Győr Dél-Nádorváros negyedközpont). Az egyetem elvégzése után a Győri Tervező Vállalatnál kapott munkát, ahol 1979-ig kommunális és ipari épületeket tervezett (Győr 250 fős kollégium, Székesfehérvár 16 tantermes általános iskola, ABC áruház, Győr kórházi laboratórium és gyógyszerár, Győr Árváros negyedközpont). 1979-től a GYÁÉV-GYŐRITERV Komplex Termékfejlesztő Irodájában részt vett a paneles lakásépítés országos törzsállománya, a Győr-körzeti lakás- és épületválaszték, valamint az algériai paneles építési rendszer kidolgozásában. 1987-től a DIMENZIÓ Tervező Kft. munkatársa. Főbb munkái: Dunaharaszti COCA-COLA Amatil I., III. ütem raktárközpont, irodaház, palackozó üzem, Szentgotthárd OPEL Hungary hengerfejgyártó üzem, Budaörs TETRA PAK Hungária gyár, Budapest osztrák nagykövetségi rezidencia (Semsey palota) felújítása, Győr Evangelizáció 2000 oktatási központ, Tatabánya bowdengyártó üzem, Egyházaskesző bentonitfeldolgozó üzem, Tatabánya Graboplast műpadlógyártó üzem, Komárom NOKIA Mobiltelefongyár I. II. III. ütem. Magántervezőként családi házakat tervezett és részt vett több egyházi épület felújításának tervezésében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász András

*1944-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 72/1969*

1962-től 1969-ig az Általános Építésztervező Vállalatnál statikus, építész szerkesztő, árelemző, tervező munkákat láttam el. 1969 és 1976 között a MÁV Tervező Intézetnél építésmérnöki, tervező és kivitelezői műszaki ellenőri feladatokat végeztem. A Déli Pályaudvar és különböző MÁV épületek tervezője és ellenőreként dolgoztam. 1976 és 1999 között az MTK Sportlétesítményeket Ellátó Intézmény főmérnöke, majd műszaki igazgatójaként beruházói feladatom volt. 1999-től 2007-ig a Sportfólió Kht. főmérnökeként az Újpest, a Vasas, az MTK, valamint az FTC sportlétesítményeinek műszaki feladatai tartoztak hozzám. Az UTE Megyeri úti stadion építéskor bonyolítási, tervezői, kivitelezői feladatokat végeztem. Ugyancsak a Megyeri úton a meglévő nyitott jégpálya felszámolása után zárt, lelátókkal körülvett jégpálya kialakítása és bonyolítása következett. Az UTE kezelésében lévő atlétikai stadion, az evezős ház, a Vasas stadionja és kézilabdapályája, az MTK 12 különböző sportpályája (stadion, evezős és kajak-kenu sporttelep), az FTC labdarúgó stadionja, Kőér utcai uszoda és vízilabda pálya, valamint több sportlétesítmény műszaki feladatai tartoztak hozzám. A Budapesti Építész Kamara tagjaként számos magántervezői és szervezési feladatom volt. Középfokú ingatlanközvetítői képesítéssel is rendelkezem. 2008-ban 45 évi munkaviszony után vonultam nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Karácsoni Ildikó (Bánó Józsefné)

1941-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 73/1969

Az egyetem végzése alatt és a diplomaszerezés után nyugdíjazásáig a Budapesti Városépítési Tervező Vállalat (BVTV), majd Rt-nél dolgozott. Az egyetemi tanulmányok alatt építész rajzoló-szerkesztő, a diplomázás után pedig tervező, majd vezető tervező volt. Az egyetemen ismerte meg Bánó József építészt, akivel a diplomázás után kötöttek házasságot. Részt vett a Belvárosi Üzletközpont tervezésében Schall József, Kapsza Miklós és Vedres György kiemelkedő építészek mellett. Önállóan belvárosi üzletek, portálok épültek tervei készültek a neve alatt. 1979-től építész szakosztályvezető, majd 1992-től a BVTV Ingatlan Iroda vezetője volt. Építész szakosztályával, kollégáival tervezte a belső kerületek tömbrehabilitációit (VII. ker. 24. sz. és 25. sz. tömbök és VIII. ker. belső Józsefvárosi tömböket). Párhuzamosan magántervezőként, valamint építész és ingatlanforgalmi igazságügyi szakértőként is dolgozott. Nyugdíjazása után ezeket az 1996-ban alapított, és ma is működő kft-ben végezte építész lányával és Ybl Miklós-díjas építész veje mellett. Öt unokájuk közül többen is a Műegyetemre készülnek a családi hagyományt folytatni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Káldy János

1946-ban született Szombathelyen.

Építésmérnöki oklevelének száma: 77/1969

A diploma megszerzése után – a társadalmi ösztöndíjammal megfelelően – Szombathelyen, a Vas megyei Beruházási Vállalatnál kezdtem szakmai munkámat. Itt az akkor megalakított tervező csoportban építész és statikus tervezőként kisebb, új megyei létesítményeket tervezhettem. Mellette a győri építőipari technikum kihelyezett esti tagozatán statikát tanítottam. Egy évvel később Esztergomba költöztem, és a Komárom-Esztergom megyei Tanácsai Tervező Irodánál statikus tervezőként, majd csoportvezetőként dolgoztam. A munkáim között voltak hagyományos, valamint az akkor induló alagútszalus szerkezetek, faserkezetek, cölöp- és résfalas alapozások (Esztergom, Tata városközpontok, OVIT irodaház, Fővárosi Gázművek munkásszálló). 1974-től 1989-ig Budapesten a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál helyezkedtem el. Előbb építési szakosztályvezetőként, majd építési osztályvezetőként dolgoztam. A vezetői beosztásom mellett folyamatosan végeztem építészeti tervezést. Ezek döntően vegyipari létesítmények voltak (salétromsav üzem a BVK-ban, vegyipari laboratórium a DKV-nál, kisserelő üzemek a Chinoi-nál, a REANÁL-nál, Caolánál). Az ipari épületeken kívül terveztem irodaépületet a Caolának, emeletráépítéseket a XIV. kerületben, lakótáborot Tengizben. 1974 és 1976 között környezetvédelmi-zajvédelmi szakmérnöki végzettséget szereztem. Részt vettem a Vegyipari Biztonságtechnikai Kézikönyv építőipari, építészeti fejezetének átdolgozásában, korszerűsítésében. 1989-től vállalkozóként folytattam a munkát. Több társasház, a Kirovsk-i szálloda rekonstrukciója, számos ipari létesítmény (pékségek, vegyipari üzemek) építészeti és statikus terveit készítettem. 2008-tól nyugdíjasként már csak tartószerkezeti tervezést és szakértést végzek. Ma is tagja vagyok a Budapesti Építész Kamarának és a Magyar Mérnöki Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kármán János

1944-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 78/1969

A diploma megszerzése után az UVATERV-nél kezdett, majd 1971-től a Középülettervező Vállalatnál dolgozott (KÖZTI) építésmérnök gyakornokként Hoffer Miklós építész műtermében. Kezdetben a műteremben folyó épülettervezésekben és pályázatokban (Lébényi faluközpont, Visegrádi Múzeum, stb.) munkatársként vett részt. 1973 és 1975 között a BME Középülettervezési Tanszékén külső korrektorként dolgozott. Ez idő alatt tervezte első megvalósult épületét, a Zala Megyei Művelődési Központot. 1975-től 1977-ig esti tagozaton elvégezte a BME Várostervezői szakmérnöki szakot. A Dél-pesti és a Kecskeméti Kórházak tervpályázatán való sikeres szereplés következményeként a KÖZTI egészségügyi létesítményeket tervező irodájába került mint vezető tervező, majd 1977-től kinevezett műteremvezető. Munkáiban elsősorban a funkciók tiszta szervezése, a jól követhető racionális formák érhetők tetten. Tervező társaival hazánkban elsőként alkalmazták a tervek gépi feldolgozását. 1991-ben megalapította a SYSTEM 4 Építész Stúdiót. A stúdióban munkatársaival, kiemelten Erdőss Annamária és Subert István tervező építészekkel és feleségével Tímár Annamária belsőépítésszel 2018-ig számtalan új épületet és épület-rekonstrukciót terveztek (Veszprémi Kórház rekonstrukció II. ütem és műve, állomás, Váci Kórház fejlesztés, Mosonmagyaróvári Kórház, Ceglédi Kórház, II.sz. Sebészeti Klinika, Pápai Kórház, Várpalotai Kórház, Ajkai Kórház, Farkasgyepői Tüdőszanatórium, Devecseri Idősek Otthona új, Lesencetomaji Gyermekotthon, Érdi Óvoda, Mártonhegyi villalakás, Hungária úti társasház, stb). 2017-ben családi körülményei miatt a stúdiót megszüntette. Jelenleg nyugdíjasként kisebb tervezési munkákat vállal, sportol és bridzsel. Attila és Andor fiai diplomás közgazdászok rendezett családi körülmények között élnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Keresztes Sándor

1944-ben született Kolozsváron.

Építésmérnöki oklevelének száma: 80/1969

Diplomázás után Győrött kezdett dolgozni az ÉVM Észak-dunántúli Tervező Vállalatánál. Elsősorban paneles lakóépületekkel, lakóterületek tervezésével és ezekhez kapcsolódóan lakás- és településszociológiai vizsgálatokkal foglalkozott. 1974-től a Győr megyei jogú város Tanácsnál folytatta munkáját. Itt építésügyi hatósági munka, aztán a kommunális vállalatok felügyelete, végül a városrendezés irányítása képezték a feladatát. Munkái közül kiemelendő a győri belváros rehabilitációjának előkészítése, Győr általános rendezési terve, valamint Újváros-Sziget rehabilitációs rendezési tervének készíttetése. 1986-tól a Győri Tervező Vállalatnál városrendezési szakosztályvezetőként dolgozott. Ekkor elsősorban a Szigetköznek a Bős-Nagymarosi Vízlépcsőrendszerhez kapcsolódó fejlesztési és rendezési tervin dolgozott. 1990 és 1993 között környezetvédelmi és területfejlesztési miniszteri feladatot látott el. Portfóliójába tartozott az építésügy is. Ennek súlypontjában az épített és természeti környezet egységes kormányzati irányításának és területi szervezeti rendszerének kialakítása, valamint a területfejlesztés jogi és szervezeti intézményrendszerének meg- alapozása állt. Parlamenti képviselői mandátuma lejártával 1994-ben utódja kinevezte területi főépítésszé. E tevékenység zömét a nyugat-dunántúli régióban készülő terület- és településrendezési tervek szakmai és jogi kontrollja jelentette. Ebből a munkakörből vonult nyugdíjba állami főépítésként 2013-ban. Aktív szakmai közéleti tevékenységet fejtett ki a Magyar Urbanisztikai Társaságban, valamint a Magyar Építész Kamarában. Fontos szerepet töltött be a magyarországi falumegújítási mozgalomban.

Számos szakmai elismerése között van a Főépítési Életmű díj és a Hild János-díj, az állam pedig Pro Régió díjban, valamint a Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetésben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Lajos

*1945-ben született Kunszentmártonban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 81/1969*

Szakmai pályafutása három, egymást részben átfedő, szorosan kapcsolódó szakterületet ölel fel: az építészet és a településtervezés, a főépítési tevékenység, valamint az egyetemi oktatás. A tervezőirodai munkát Szolnokon kezdte, majd Szegeden folytatta mintegy 15 éven keresztül, végigjárva a szakmai hierarchia lépcsőfokait. 10 éve saját családi cégben végez tervezői, szakértői munkát. Lakó- és középületek mellett főként dél-alföldi városok (egyebek mellett Békéscsaba, Csongrád, Hódmezővásárhely, Makó, Szeged, Szentés) és községek rendezési /szabályozási terveit készítette. Sikeres tervpályázatok szerzője, társszerzője, többnyire Szemerey Márta alkotótársaként. Mintegy 30 díjazott vagy megvételt nyert mű készítője, közöttük egy nemzetközi tervpályázat 1. díja. 1987-től a közigazgatásban vállalt feladatot. Előbb öt éven át városi főépítész volt Szegeden, majd 1992-től 15 éven keresztül a dél-alföldi terület állami főépítési irodáját vezette. Ezzel párhuzamosan bekapcsolódott az egyetemi oktatásba. A Szegedi Tudományegyetemen 25 éven át urbanisztikai témájú kurzusokat tartott és gyakorlatokat vezetett. A Pécsi Tudományegyetem településmérnök képzésében tíz éven keresztül államvizsga bizottsági elnökként és konzulensként működött közre. Rendszeresen publikált, köz- és szakírási, tanulmányai és könyvfejezetei helyi és országos folyóiratokban, monográfiákban jelentek meg. Mindvégig aktív tagja volt és maradt a szakmai közéletnek, több cikluson keresztül viselt különböző vezetői tisztségeket a területi építész kamarában, a Magyar Urbanisztikai Társaságban és az Építéstudományi Egyesületben.

Szakmai munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, amelyek közül a fontosabbak: Magyar Arany Érdemkereszt, Palóczi Antal-díj, Alpár Ignác Érem, Pro Urbe Csongrád.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koska Árpád

*1946-ban született Miskolcon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 83/1969*

A diploma megszerzése után két évig Miskolcon dolgoztam. Más kisebb munkák mellett, Plesz Antal munkatársaként részt vettem a miskolctapolcai Júnó Szálló tervezésében. 1971-ben a BUVÁTI-ban, 1975-ig a VEGYTERV-ben, majd 1989-ig a SZÖVTERV-ben dolgoztam. Itt változatos feladatokat kaptam. 1989-től magántervezőként különböző tervezőirodák megbízásai alapján solymári otthonomban a munkákhoz szervezett társakkal ma is dolgozom az ország egész területére. Több vendéglátó üzletláncsal álltam kapcsolatban (gyors- és hagyományos éttermek). Ezek egy része Budapest belvárosában, a Nagykörúton, az Andrássy úton, a Váci utcában, vidéki városok belvárosaiban lévő éttermek felújítása, korszerűsítése, más részük Budapesti és vidéki üzletházakban vagy önállóan létesült. Sok üzlet, üzletház, áruház épült a terveim alapján (ABC áruház Sarkad, ÁFÉSZ üzletház Hatvan, CBA üzletház Leányfalu, Pilisszentiván, Solymár, Tatabánya). Néhány ipari, mezőgazdasági, közlekedési épület: AMP magyarországi gyár Esztergom, Syngenta magyarországi vetőmagüzem Mezőtúron, autópálya-mérnökség Lébényben, Multicard bankkártya-gyár Budafokon, Pannonplast műanyag-feldolgozó üzem Szombathely. Számos családi ház mellett terveztem 50 lakásos nyugdíjas házat öregek napközi otthonával és szállószinttel a VII. kerületbe, 36 lakásos társasházat üzletekkel és mélygarázzsal Újpestre. Terveim alapján épült a Hídépítő Rt. irodaháza és egy azóta átépített, Kuny Domokos utcai irodaépület. Terveztem IKV üzemházat a VII. ker. Peterdi utcába, biotechnológiai laboratóriumot Pécsre az Orvostudományi egyetemre, szakorvosi rendelőt a XVI. kerületbe. Vecsésen új általános iskola épült, Solymáron az általános iskola, valamint a művelődési ház felújítása és bővítése készült a terveim alapján. A fent leírt munkák felsorolása nem időrendben történt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kónya Károly

1932-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 191/1969

Az egyetemi évek előtt – szükségből – építőipari segéd munkásként dolgoztam, két családi házat és egy hétvégi házat építettem. Politikai okokból korábban kizártak Pécs összes középiskolájából, ezért 12 évig nem vettek fel egyetemre. Sikeres felvételi után már a diplomám birtokában tervezési munkát végeztem a MÁV-nál, majd ugyanott csoportvezetőként dolgoztam. Később a Kommunális Beruházási Vállalatnál terveztem lakóépületeket, éttermeket, üzletházakat, kultúrházakat, óvodákat. A Budai Vár területén korszerűsítéseket és funkcionális átalakításokat terveztem. A szakmai munkám utolsó 12 évében a budapesti rehabilitációval foglalkoztam, először a VII. kerületben („Zsidónegyed”), majd csoportvezetőként a VIII. kerületben. Ez volt a legfontosabb, leggazdagabb szakmai tevékenységem. A városi rehabilitáció nem (csak) a műszaki korszerűsítést, hanem a városi élet rehabilitációját, a kontinuitás átélését jelenti számomra – szakemberek (építészek, szociológusok, politikusok) és a lakosság együttműködését, a tervezési-döntési szempontok gazdagítását. Munkám során feleltem a tervezés irányításáért, konkrét tervezésekért, szociológusok bevonásával a társadalmi kapcsolatokért, közpolitikáért. Magyarországon új szakmai szintre emeltem a városrehabilitációt. Fontosnak tartottam és elértem az érintett lakókkal való konzultációt, a döntéshozatalba való bevonásukat. Meghatározó szereplő voltam Budapest nemzetközi kapcsolatainak kiépítésében a rehabilitáció területén. A témában számos televíziós, rádiós, írott sajtóbeli nyilatkozatot, interjút adtam. Magántervezéseim során 10-15 többlakásos lakóházat és 30-35 családi házat, üdülőt terveztem. 1984-ben az „Év lakóháza” pályázaton a II. kerület Kerényi Frigyes út 4/B alatti családi házamért díjat nyertem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krautheim Margit Hedvig (Szalai Istvánné)

1946-ban született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 86/1969

Az 1969-es diplomázása után a Győri Tervező Vállalatnál helyezkedett el férjével és még négy évfolyamtársával együtt mint tervező mérnök. Az ott töltött öt évben középületek tervezésével foglalkozott. 1974-től 1985-ig Budapesten az AGROBER Vállalatnál tervezőként dolgozott, ahol középületeket és mezőgazdasági épületeket tervezett. 1985 és 1991 között a PROMPT COOP Kiszövetkezetnél szintén tervezőként dolgozott. 1987-ben vezető tervezői jogosultságot kapott. 1991 és 1997 között a férjével közösen alapított MODUS Gmk-ban különböző tervezői és műszaki ellenőri feladatokat látott el. 1994-ben felsőfokú műszaki értékbecslő szaktanfolyamot végzett. 1997-től 2001-ig műszaki ellenőrként az ORFI-nál majd a Budai Irgalmasrendi Kórházban dolgozott. 2001 és 2006 között a BÁV Rt-nél műszaki ellenőri munkát végzett. 2002-ben építési műszaki ellenőri szakképesítési vizsgát tett. Az eltelt időszakban mint magántervező építész (kamarai és szövetségi tag) több családi házat tervezett. Három gyermeke van: Dóra, András, Tamás és hét unokája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kriegs-Au Ágnes (Tróznai Attiláné)

1944-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 88/1969

A diploma megszerzése után a Budapesti Lakásépítő Vállalat tervező részlegéhez került. Outinord alagútzsalus lakóépületek tervezésével, az outinord technológiával kialakítható szállásjellegű szobaegységek variációiról szóló tanulmány készítésével, lakótelepi központba presszó, gyógyszertár, üzletek tervezésével foglalkozott. 1971-től a Budapesti Városépítési Tervező Vállalathoz került, ahol nagyon sokfajta építészeti munkában próbálhatta ki magát. Nagyberuházások tervezésében vett részt Iványi László vezetésével (Budapest Sugár üzletközpont, Szeged nagyáruház, Eger vásárcsarnok stb.). Városrendezési munkákkal Péterfia Borbála mellett foglalkozott (Margitsziget hasznosítási tanulmány, Bp. VII. ker. rendezési terv, VII. ker. 14. tömb részletes rendezési terve, XIII. ker. Népsziget, XIII. ker. Vízafogó rész rendezési terve). Építész tervezési munkái: Bp. V. ker. Városház utcai és Martinelli téri posták korszerűsítési átalakítási munkái, Bp. II. ker. Csalogány u. lakóház fszt. áttervezés (OTP fiók, irodák, üzletek), Bp. XVIII. ker. Mikszáth Kálmán u. 6 db F+4 szintes lakóépület, Csepeli kórház konyhaüzem bővítés és átalakítás, Örs vezér tér 16 egységből álló pavilonsor, Törökbálint Európapír raktárcsarnok és irodaépület, Bp. III. ker. Hévízi úti lakóparkba 4-6 lakásos sorházak, Fővárosi Állat- és Növénykert műemléki Fácánház bővítése és rekonstrukciója, Bp. Szent István Bazilika rekonstrukciós részletek. Beruházói tevékenységre is volt lehetősége, és a Fővárosi Önkormányzat megbízásából értékebecslési munkákat is végzett. 1999 és 2002 között a Magyar Posta Rt. Ingatlangazdálkodási Igazgatóságán postai épületek tervpályáztatásával, kivitelezők versenyeztetésével, műszaki ellenőrzéssel foglalkozott. Innen ment 2002-ben nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kugler Katalin

1946-ban született Nagykanizsán.

Építésmérnöki oklevelének száma: 193/1969

Végzés után az Építéstudományi Intézetben helyezkedett el. 1978 áprilisától a Budapesti Városépítési Tervező Vállalatnál (BUVÁTI) dolgozott mint vezető építész tervező. Legjelentősebb munkái voltak ebben az időben a Fővárosi Állat- és Növénykert szabályozási terve, az Elefántház rekonstrukciójának terve (amely kiérdemelte az Európa Nostra díjat 2000-ben), továbbá a Szilágyi Erzsébet Gyermek- és Ifjúsági Otthon. A BUVÁTI 1998-as megszűnése után a BFVT Kft-ben folytatta munkáját. Magasépítési tervezés mellett jellemzően településrendezési terveket készített, amelyek közül kiemelkedik a Városliget és a Népliget, valamint az Óbudai Gázgyár szabályozási terve. Szakmai tevékenysége során túlnyomó részt műemlék épületek rekonstrukciójának tervezésével foglalkozott, azok műemléki kutatásával, továbbá a műszaki állapotukat rögzítő szakvélemény készítésével. 2009-ben ment nyugdíjba. Magántervezőként folytatja a megkezdett műemlék épületek tervezését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kutlik Miklós

1945-ben született Győrött.

Építészmérnöki oklevelének száma: 89/1969

A diploma megszerzését követően a Kereskedelmi Tervezőiroda Emődy Attila műtermében Bajnay Zsolt építész mellett kezdett el dolgozni, majd két év múlva átkerült a LAKÓTERV Kruppa István, illetve Roth János vezette műtermébe, ahol először az újpesti lakótelep tervezésében vett részt, majd az újpesti Kozma Lajos Faipari Technikumot, később a prágai Műszaki Főiskola (CVUT) központi étterem-könyvtár-orvosi rendelő (polyklinika) épületegyüttesét tervezte. A LAKÓTERV után 1988-ban az ÉVM győri tervezőirodájába hívták, ahol a lakó- és kommunális épületek szak-főmérnökeként alkalmazták. Kis kitérővel 1991-ben nyolc építész kolléga társaságában megalakították a győri ÁRKÁD-TERV Kft-t, amelynek az ügyvezetője, egyúttal vezető tervezője lett. Itteni munkái közül a megépült fontosabbak: Mosonmagyaróváron a FLEXUM Termálfürdő együttese, a Thermál Szálló, a Lajta Park Hotel, a Solaris Szálló, az Aqua Szálló bővítése, illetve a Malomszer úti üzletközpont, Moson központjában az Erzsébet téri lakó- és üzletház együttese irodákkal és bankfiókkal kiegészítve. A 2000-es évek elején az ÁRKÁD Kft. irodáját Budapestre helyezték át ÁRKÁD TERV Kft. néven, továbbra is az ő vezetésével. A cég itt már kiegészült a család további szakmai végzettségű tagjaival, statikus feleségével és építészmérnök lányával, akikkel már együtt tervezték többek között a székesfehérvári és a győri APEH irodaházakat, és folytatták a korábban elkezdett mosonmagyaróvári és győri megbízások teljesítését (a termálfürdő bővítését, több műemlék épület felújításának, átalakításának tervezését). A fentieken túl több városrendezési és középület témájú tervpályázaton vett részt és nyert különböző díjakat, helyezéseket. Közülük a Közép-dunántúli Adóhivatal központi épületegyüttese épült meg – a nyertes pályázat szerint.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lakos Géza

1945-ben született Pfarrkirchenben.

Építészmérnöki oklevelének száma: 91/1969

Ez volt eddig:

A diplomaosztás után a Pest megyei Tanács Tervező Irodához kerültem, ahol feladatom a Vác környéki öreg, lebontásra váró épületek felmérése volt. Egy évvel később Bécsbe utaztam, néhány nap után pedig Bajorország felé, ahol születtem. Itt megkaptam a német állampolgárságot. Mivel a diplomám nem volt nálam, átmenetileg különböző építkezéseken dolgoztam mint villanyszerelő segédmunkás. 1972-ben vettem feleségül Christinát. A szeptember 6-i olimpiai vérengzést a magyar vívók körében a helyszínen éltem meg. Az olimpiai játékok után két évig munkanélküli voltam. Ekkor jelentkeztem és fel is vettek a müncheni Ludwig Maximilian Universitát Fogorvosi Karára. Itt viszont a tanulmányok finanszírozása okozott gondot, ezért megszereztem a taxis jogosítványt, amellyel keresethez jutottam. Így a nappali tagozaton idővesztés nélkül fogorvosi tanulmányaimat befejezhettem. 1983 májusában nyitottam meg önálló saját fogorvosi rendelőmet Münchenben. Szakosodtam az implantológiára, ahol nagy segítségemre voltak a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett statikai képzések. Ehhez kapcsolódott a müncheni Találmányi Hivatalnál bejegyzett több, ez irányú értekezés. 1988-ban kajakozásban bajor bajnoki címet nyertem. A SOTE meghívására implantológiai előadásokat tartottam magyar kollégák számára. 2000-ben rendelőt váltottam, és beköltöztem München belvárosába mint Privatpraxis. Feleségemmel bejártuk a világot, ahol régi szakmámmal összefüggő nagyon szép építészeti alkotásokat ismertünk meg. 2014-ben felszámoltam müncheni érdekeltségeimet és Christinával hazatértem régi hazámba, ahol ma a Szentendrei-szigeten boldogan élünk.

És mi van még?

Ha a Gondviselés is hozzásegít, akkor befejezek egy gondolatmenetet, amelynek kezdete a BME és befejezése ez a projekt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lengyel Ágnes (Szögi Lászlóné)

1942.-ben született Hajdúnánáson.

Építésmérnöki oklevelének száma: 69/1970

Az Építésmérnöki Kart egy év halasztással végezte el. Pályakezdőként Szegeden, a DÉLÉP kivitelező vállalatnál dolgozott műszaki előkészítőként. A család Szolnokra költözése után (1970 telétől) a Szolnok Megyei Tanács Tervező Vállalatának munkatársaként végezte a tervezési feladatokat. Néhány munka: ravatalozó Jászladányban, gyógyszertár lakással szintén Jászladányban, piaci csarnok Kisújszálláson, lakóépületek, családi házak, stb. A szolnoki AGROBER-nél állattartási és egyéb mezőgazdasági épületek tervezését látta el, majd – ugyancsak Szolnokon – az ÉPSZER kivitelező vállalatnál oldotta meg a tervezési és műszaki fejlesztési feladatokat. Az 1982. évet családjával együtt Bagdadban töltötte férjének nemzetközi szerződése alapján. Szegedre visszaköltözve, az AGROBER Vállalatnál eltöltött rövidebb idő után a hódmezővásárhelyi SZINTÉZIS Szövetkezet munkatársaként igen változatos feladatokon dolgozott (tornacsarnok Medgyesegyházán, dohányfermentáló üzem Szegeden, mezőgazdasági épületek, laskagomba-termelő üzem, stb. tervezése). A Szögi Építész Műterem Bt. 1992. évi megalapítása után a cég ügyvezetőjeként elsősorban az adminisztratív jellegű munkákat végezte, de az itt adódó tervezési munka feldolgozási részfeladatainak túlnyomó részét is ő látta el. Ez a tevékenység a nyugdíjas idők első dekádjára is áthúzódott. Jelenleg már a szakmával nem foglalkozik, hanem a nyugdíjasok életét „élvezi”.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lukátsy Katalin (Balázs Lajosné)

1940-ben született Szegeden.

Építésmérnöki oklevelének száma: 195/1969

Édesapám jogász volt, édesanyám tanárnő. Az Ybl Miklós Építőipari Technikumban érettségiztem 1958-ban. Az ÁÉTV-ben statikus szerkesztőként kezdtem dolgozni (1958-1966). A Budapesti Műszaki Egyetemet esti tagozaton fejeztem be 1969-ben. Később statikus vezetőtervezőként több tervező irodában dolgoztam. Jelentősebb munkáim a teljesség igénye nélkül: az ALUTERV-nél a Komjádi Uszoda 40 m-es alumínium ívszerkezete és vasbeton lelátói (1970-1973); a LAKÓTERV-nél (1973-1985) vázpaneles alaptípusok kialakítása: óvodák, bölcsődék, szolgáltatóházak, iskolák, gyógyszertárak; Káposztásmegyeren Többcélú Összevont Nevelési Központ; tízemeletes lakóépületek Gazdagréten, Káposztásmegyeren, Kispesten, Csepelen és Újpalotán. Közben családi házakat is terveztem és felelős műszaki vezetőként követtem az építkezéseket. Kisebb munkáim még most is vannak. 1968-ban férjhez mentem, három gyermekem született. Ma már boldog nagymama vagyok négy unokámmal. Rendszeresen járok szenior úszóversenyekre és gyűjtögetem az érmeiket.

2013-ban ÉTE Érdeméremmel jutalmaztak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marót Éva (Kocsán Lajosné)

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 97/1969

Borsod-Abaúj-Zemplén (BAZ) Megye vidékfejlesztését generáló, terület- és gazdaság-fejlesztési építész. A fővárosi kezdetek után 1973-ban elkötelezte magát a vidék mellett, amikor párja Miskolcra hívta. Az ÉSZAKTERV Városrendezési Irodájában végzett munkáiban kiemelhető, hogy alaposságával meggyőzte a döntéshozókat Kazincbarcika iparterület környezeti túlterheléséről, így a tervezett Borsodi Vegyikombinát III. kiépítését elvetették. Közel 20 évig a BORSODTERV Településtervezési Osztályának vezetőjeként csapata közel 280 borsodi település és térség tervét készítette el. Közben városépítési és -gazdasági szakmérnökké vált. Az összegyűjtött tapasztalatokból 1988-ra az egész megyére új tematikájú, – miniszteri elismerést érdemlő – Regionális Fejlesztési Javaslatot dolgozott ki. Itt fogalmazták meg először az országban a településszövetség, a helyi kezdeményezések fejlesztő erejének jelentőségét. Még a rendszerváltás előtt megalakított Csereháti Településszövetség hatékonysága országos példává vált. Számtalan követője lett, amelyből kifejlődött az intézményesített kistérségi hálózat. Az itt kiharcolt falugondnoki hálózat bevezetését, országos elterjesztését Pro Régió díjjal ismerték el. 1991-től a vidék felzárkóztatásával, a Kistérségek tudatos fejlesztésével már a BAZ Megyei Önkormányzat, majd a Megyei Fejlesztési Ügynökség keretében tevékenykedett. 2010 előtt az Észak-magyarországi Regionális Főépítész Hivatalban dolgozva visszatért a településtervezéshez. Gazdag életútja igazi hivatássá vált. Széleskörű szakmai rálátást igénylő, komplex gondolkodás jellemezte. A hely szellemébe kapaszkodó közösségépítés eszközévé vált. Igaz, házai nem épültek, nem bánta meg, hogy a vidéket választotta, de azt, hogy az évfolyamtársaival kapcsolatai megkoptak, sajnálja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marton Ákos

1946-ban született Miskolcon.

Építészmérnöki oklevelének száma: 98/1969

A diploma megszerzése után 1977 és 1979 között elvégeztem a Mesteriskolát, ahol mesterem Plesz Antal volt. A miskolci, majd a sátoraljaújhelyi kivitelező, beruházó és tervező évek után a Pécsi Tervező Vállalatnál voltam vezető tervező. Ezt követően a Janus Pannonius Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskola Magasépítészeti Karán közel 20 évig oktattam épületszerkezetant és tervezést. Később Keszthely, Somogy megye, majd Marcali főépítésze lettem. A Bicsérdi Művésztelep tagjaként mint tervező és tanácsadó részt vettem a faluközpont rekonstrukciójában, egy korszerű intézményközpont kialakításában. Több mint 100 megépült munkám és még több tervem készült (lakó-, kommunális és műemléki épületek, komplex ipari és mezőgazdasági üzemek tervei). Kutatási területeim: épületfizika, legújabb és ősi technológiák, alkalmazott művészet és emberi bölcsélet összefüggései. Mottóm: Az építészet a tudományok művészete s egyben a művészetek tudománya. 1983 karácsonyán megtértem, és az Úr Jézus Krisztus lett az életem ura. Így a szakmai munkám mellett a végső igazságok megismerésével és az emberépítéssel kezdtem foglalkozni, és hirdetem az örömhírt. Fontosabb megépült munkáim: pécsi katonai kollégium, málomi szociális otthon, Pütkösdi Imaház, mecseki passzív napenergiás kisposta, kaposvári OTP székház és lakások, pálházi görögkatolikus templom, bodrogi római-katolikus templom, bicsérdi Fénykapu.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Márton Pihe Katalin

*1938-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 100/1969*

Véletlenül lettem építész. Oly korban voltam kisdíák, amikor a pályaválasztás valóban a véletlenen múlt. Nekem szerencsém volt. A rajztanárom terelt engem egy olyan középiskola felé, amelyről addig nem is hallottam. Ez a budapesti Építőipari Technikum volt. Ott ismertem meg és szerettem bele a szakmába. Természetesnek találtam a folytatást. Az Általános Épülettervező Vállalatnál 1958-ban kezdtem a pályám, és igen jó mentorok között volt alkalmam megismerkedni a tervezési munkával. Öt év szerkesztői gyakorlat után 1963-ban felvételiztem az esti egyetemre. Három év után a Tejipari Tervező Iroda felajánlott egy önálló tervezői munkakört. Itt nyolc évet töltöttem el tejipari létesítmények tervezésével, amelyben rekonstrukciós feladatokról az új létesítmények tervezéséig igen változatos volt a munkakör. Például tej-túró-sajtüzem komplett rekonstrukciói megyeszékhelyekre, tejporgyár Berettyóújfaluba, Túrórudi üzem Nagybánhegyesre. 1969-ben megszereztem az építészmérnöki diplomát. 1971-ben fiam, 1972-ben lányom született. A munka mindig sok volt, és mindig örömmel végeztem. 1975-ben a Tejipari Tervező beolvadt az Ybl Miklós Tervező Szövetkezetbe, ahol igen sokféle épület tervezése talált rám. Így a Gép- és Villamosipari Szakközépiskola XIX. kerület, Budalakk Thermotek üzem XX. kerület, 50 lakásos kislakótelep XVIII. kerület, FŐTÁV angyalföldi gyáregység rekonstrukciója. Közben a gyermekek felnőttek, de egyikük sem választotta szülei hivatását. Férjem szerkezetépítő mérnök volt. Lányom nyelvész, fiam biológus lett. Én nyugdíj után a családi bt-ben dolgoztam 2005-ig, férjem haláláig. Ezt követően magántervezőként tevékenykedtem 2016-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marussy Ferenc

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 99/1969*

Végzettségek: 1963 Ybl Miklós Építőipari Technikum, 1969 BME Építészmérnöki kar, 1972-74 MÉSZ Mesteriskola, 1980 ÉVM Középvezető képző, 1980-83 Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem Közgazdaság-világgazdaság szak, 1984-86 BME Műemléki szakmérnöki szak. Munkahelyek: 1963-64 ERŐTERV, 1969-84 Középülettervező Vállalat (műteremvezető 1979-84), 1984-92 Kulturinvest FBT, 1992-95 Art Trade Kft., 1995-től M+G' é'95 ÉPÍTÉSZETI STÚDIÓ Kft. társtulajdonos-ügyvezető-építész tervező. 1972-80 BME Középülettervezés Tanszék külső munkatárs. „A” osztályú tervező 1979, vezető tervező 1987, MÉSZ tag 1969, Budapesti Építész Kamara tagja 1996-2018. 1969 diplomaterv pályázat első díj, több vállalati szakmai díj, 1972 Veszprém megyéért emlékérem, 1981 nemzetközi építész konferenciák. Tevékenységének nagyobb részét a középületek tervezése jelenti, de magán- és lakóépületet is tervezett. Jelentősebb munkák (1975-2018): Dunaújváros munkásszálló, Angyalföld munkásszálló, Pápa Művelődési Központ, Vízügyi szakiskolák Algériában, AFB székház felújítása, ÉTI Akusztikai Labor, MTA ATKI bővítése, Budapest Bank fiókok, Budagyöngye Bevásárló Központ, Nyugdíjbiztosító székház, Eravis-Hunguest szállodák átalakítása, Hotel Rába (Győr), Billerbeck bemutató terem, OTP üdülő, OTP Bank fiókok, Hűvösvölgyi Szolgáltatóház. Török Ferenc munkatársa templomok tervezésénél (Nagydobsza, Balatonfenyves, Nemeshegy, Révfülöp). Eredményesen vett részt több országos és meghívásos tervpályázaton. Tervezett oktatási, kulturális, kereskedelmi, szálloda épületeket, dolgozott algériai, bulgáriai, spanyolországi munkákon is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Megyery Ildikó

1945-ben született Cegléden.

Építészmérnöki oklevelének száma: 102/1969

A diploma megszerzése után 1969-től 2001-ig a MÁV Tervező Intézetnél dolgozott mint statikus tervező. Elsősorban magasépítési szerkezettervezést és szakértést készített, de mélyépítési feladatokat is ellátott. A különböző funkciójú épületek szerkezeteit hagyományos, vasbeton, acél, illetve előre gyártott szerkezettel tervezte, különböző alapozási rendszerekkel. Statikus tervezője volt többek között a Fonyód és Alsóörs állomások felvételi épületeinek, Tapolca, Szombathely, Székesfehérvár, Celldömölk és Záhony MÁV szociális épületeinek, valamint az Északi Járműjavító Művelődési Házának. 2001-től a budapesti ÁRKÁD-TERV Építészeti Tervező Kft-ben, mint családi vállalkozásban az alábbi jelentősebb épületek, létesítmények statikus tervezését végezte: Székesfehérvár APEH irodaház, Mosonmagyaróvár „Flexum” termál- és gyógyfürdő főépület és központi öltözőépület, az óvári Lajta-Park Hotel, az Aqua szálló bővítése és a hozzákapcsolódó új panzióépület, Budapesten a Soroksári Szent István plébánia épületgyűttese gyülekezeti teremmel és vendégszobákkal. A fentieken túl több társasház, családi ház és nyaralóépület statikai tervezését készítette el elsősorban a fővárosban és környékén, illetve a Balaton mellett. Jelenleg a kft-ben dolgozó építész kollégák munkáihoz ad szerkezettervezési tanácsokat és készít statikai szakvéleményeket.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mészáros Éva

1945-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 105/1969

A diploma megszerzése után 1969-től 1974-ig az Általános Épülettervező Vállalatnál dolgozott, ahol honvédségi és polgári megbízásokra tervezett többek között lakóépületet, iskolát, mentőállomást. 1973-ban meghívásos tervpályázaton elnyerte a Győr-Sopron megyei KISZ továbbképző bentlakásos iskola kiviteli tervezését, a megvalósult épületért 1974-ben Állami Ifjúsági Nívódíjban részesült. 1974-től 1989-ig a MÁV Tervező Intézet vezető tervezője volt, ahol vasútüzemi épületek mellett más, pl. lakóépületek tervezését végezte, elsősorban a Budapest-Hegyeshalom vonal épületeivel foglalkozott. A Szárliget vasútállomás felvételi épület gyalogos felüljáróval, valamint egy kétlakásos lakóépület bővítés és felújítás tervezéséért a Szépvölgyi úton vállalati nívódíjat kapott. 1992-ben alapított saját tervező kft-ben folytatta tervezői munkásságát, elsősorban Budapesten és környezetében főként társasházak, családi házak és tetőtér-beépítések tervezésével foglalkozott (Bp. XI. ker. Fejér Lipót u. 9 lakásos társasház, XVIII. ker. lakópark, XI. ker. Ildikó u. több társasház és Rózsabarack u. 15. társasház, stb.) Ingatlan-értékbecslő és ingatlanközvetítő vizsgát tett, több nagyvállalat, pl. az Üvegipari Művek több gyárának értékbecslését készítette. Kezdetől folytat magántervezői tevékenységet is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Imre

*1945-ben született Lajosmizsén.
Építésmérnöki oklevelének száma: 109/1969*

1972-ig a MÁV Budapesti Igazgatóság Épületfenntartási Főnökség Tervező Csoportjában építész tervezőként dolgozott. Feladata a vasúti épületek átalakításának, felújításának, bontásának építészeti tervezése és tervezői művezetése volt. A sok megvalósult kis feladat közül a MÁV Farkas-hegyi Repülőterén felépített vitorlázó repülőgép hangár tervezése volt a legjelentősebb. Később beruházó munkakörben dolgozott 1975-ig a FŐBER Vállalatnál, ahol a Budapest XVIII. kerületi KISZ lakótelep városközponti középületeinek műszaki ellenőrzését, beruházását végezte. Ezt követően 23 évig a Kőbányai Sörgyár Építési Osztályának vezetőjeként tevékenykedett, ahol egy 70 fős saját kivitelező csoporttal és külső vállalatokkal közösen végezték el a sörgyári épületek, építmények karbantartási, felújítási munkáinak tervezését és kivitelezését (többek között a sörgyári ingatlanok kezelése, a sörgyár alatti hatalmas sziklapince-rendszer bányászati munkáinak végzése, a keszthelyi Hullám-szálló felújítása). 1993 után részt vett a privatizált sörgyár rekonstrukciójában, az épületek építészeti felújításában. 1998-tól a Kőbányai Önkormányzathoz tartozó KŐVÁKI Kft-ben dolgozott, ahol több projektben (100 lakásos lakóépület, Kőrösi Csoma sétány, pesterzsébeti városközpont sétáló utca) volt felelős kivitelező és beruházó műszaki ellenőr. Magántervezőként 1970-től napjainkig feleségével, a szintén építész Páljános Máriával közösen közel 200 építési engedélyes tervet készített (új és meglévő családi házak, nyaralók építése, átalakítása). Nyugdíjasként megbízással 2005-től a Kőbányai Vagyonkezelő zRt-nél máig dolgozik, ahol tervezői, műszaki ellenőri feladatokat lát el az önkormányzati tulajdonú, használaton kívüli „régí Dreher sörgyár” műemlék épületei és az alatta lévő sziklapincék területén. Ez utóbbi helytörténeti kutatásával is foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Mária (Maria Breitschwerdt)

*1945-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 115/1969*

Egyetemi éveim során érdeklődésem különösen az építészettörténet és ezen keresztül a múlt alkotásai felé irányult. Ezt a vonzódást táplálta az aquincumi ásatási tábor, a tudományos diákköri munka és végül az Építészettörténeti és Műemléki Tanszéken készített diplomamunka. 1969-től 1982-ig a Pest megyei Tanácsi Tervező Vállalat munkatársa voltam. Lehetőséget kaptam, hogy 1976-tól a műemlékvédelmi szakmérnöki képzésen részt vegyek, és 1980-ban műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem. A Pest megyéhez tartozó műemléki felújítások mellett főként kórháztervezési munkáim voltak. Új ismeretek szerzése céljából 1972-ben és 1977-ben fél-fél éves munkával egybekötött tanulmányúton voltam egy kórháztervező irodában, Frankfurtban. Ott gyűjtött tapasztalataimat budapesti, valamint megyei kórházi és rendelőintézeti munkáimban hasznosítottam. 1972-től 1982-ig tagja voltam a Magyar Építőművészek Szövetségének. 1982-től házasságkötésem révén (férjem német) Münchenben élek. Ott a „családepítés” (két fiú) mellett a műemléki ismereteimet tudtam hasznosítani, s munkámmal és előadásaimmal igyekeztem a magyar szakemberképzés jó hírét növelni. Nem rendelkezem híres alkotásokkal, de építész hivatásom egész életem során sok örömet adott. Jó érzés építész szemmel látni a világot, a szépet őrizni, védeni és továbbadni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Olasz Zsófia (Záhonyi Zsófia)

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 116/1969*

Az egyetem elvégzése után az Általános Épülettervező Vállalathoz került. Itt középületeket és honvédségi épületeket tervezett. 1976-ban a lakhelyéhez közel vállalt munkát, így került a Pest megyei Víz- és Csatornamű Vállalathoz, ahol különböző méretű üzemviteli épületeket tervezett és végzett műszaki ellenőrzést szerte a megyében. Legnagyobb munkája egy új központi épületszárny beruházása, amelyben laborok, irodák és étterem kapott helyet. Miután foglalkoznia kellett a vállalat fő profilját képező közművekkel is, ezért 1990-ben elvégezte a Vízgazdálkodási Főiskola vízellátás-csatornázás szakát. Ezt követően főként ebben a szakmában dolgozott, de magántervezőként családi házakat, nyaralókat is tervezett. Miután a megyei Vízmű vállalat feloszlott, 1993-ban a Konzumbankhoz került. Az üzemeltetés vezetőjeként bankfiókok építését és üzemeltetését végezte. Legnagyobb munkája a Tüköry utcában, a Belvárosban egy volt banképület és lakóépület bankszékházzá alakítása volt 1998-ban. 2004-ben az MKB bank beolvasztotta a Konzumbankot, így ide került át, ahol 2010-ben történt nyugdíjazásáig ingatlangazdálkodással foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Osztroluczky Miklós

címzetes egyetemi tanár

*1940-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 118/1969*

1958-ban az Ybl Miklós Építőipari Technikumban végeztem. A technikus diplomával, később pedig az építészmérnöki diplomával kutatóintézetekben (SZIKKTI, ÉMI) dolgoztam 1973-ig. A Műegyetemen három alkalommal felvételiztem sikeresen, de „alkalmatlan” származásom miatt csak a politikai „fellazítás” évében, 1963-ban sikerült bejutnom, ám ekkor pénzügyi okokból csak az esti tagozatot választhattam. (Persze időközben érdekes módon 26 hónapos katonai szolgálatra alkalmas voltam...). Szakmérnöki diplomámat 1983-ban védtem meg, majd megszereztem a PhD és C.Sc tudományos fokozatokat. 1973-tól nyugdíjazásomig, 2003-ig az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán dolgoztam, 1987 után tanszékvezetői, illetve intézetigazgatói beosztásban. Kiszámítható, hogy összesen 34 évet töltöttem el a Thököly úton. Az Épületszerkezetek (később Épített Környezet) Tanszéken a másodéves nappali és harmadéves levelező hallgatókat az Épületszerkezettan és Épületfizika tantárgyak rejtelseibe kíséreltem meg beavatni. Posztgraduális képzésekben is részt vettem a Műegyetemen, valamint a gödöllői és debreceni egyetemeken. Számos oktatói és szakmai elismerés mellett 2000-ben elnyertem a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat, 2010-ben pedig a BME címzetes egyetemi tanári címét. Ami a szakmát illeti, már 1973-tól foglalkoztam épülethatároló szerkezetek hő- és vízszigetelésével, szakértői és tervezői szinten. Ezt a tevékenységet jelenleg is folytatom. 1996-tól az épületenergetika került előtérbe, ezen belül részt vettem az új épületenergetikai követelmények kidolgozásában és előadóként 15 évig a BME Mérnöktoábbképző Intézet tanfolyamain.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pankotay Marietta

*1945-ben született Wald im Pinzgauban.
Építésmérnöki oklevelének száma: 119/1969*

1969 és 1989 között a Vas Megyei Tervező Vállalatnál (VASITERV) tervező, majd vezető tervezőként dolgoztam. Ezen időtartam alatt (a teljesség igénye nélkül) a következő tervek készítem: irodaházak, biztosító székház, iskolák, kollégiumok, gyermeküdülők, lakóházak, művészlakások, MÁV szolgálati lakások, kultúrházak, posta, orvosi rendelők, gyárépületek, természetvédelmi központ, családi házak, műemlék épületek, templomok felmérése, átalakítása, felújítása stb. Áthelyezéssel 1989-től 2005-ig Szombathely Város Tanácsa VB Műszaki Osztályán, jogfolytonosan a Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályán, majd a Városüzemeltetési Osztály Főépítési Irodáján folytattam a munkát. Ezen időszak alatt a Műszaki Osztály csoportvezető főmérnöke, műszaki főtanácsosa, műszaki osztály-vezetője, végül 1995-től a Főépítési Iroda városrendezési, illetve városfejlesztési referense voltam. Ezzel egyidejűleg Szombathely főépítésének helyettese lettem, s el kellett látnom a város helyi védelem alatt lévő épületeire, valamint a területére eső ingatlanaira vonatkozóan az építési engedélyezéssel kapcsolatban a tervek szakmai véleményezését. 1998 és 2011 között heti négy órában Bük nagyközség, majd város főépítési teendőit is elláttam. 2005-től 2018-ig a Vas Megyei Építész Kamara titkára voltam, és ezen idő alatt, 2005-től 2014-ig a Vas Megyei Mérnöki Kamara titkári feladatait is én végeztem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Lajos

*1945-ben született Jászberényben.
Építésmérnöki oklevelének száma: 120/1969*

A diploma megszerzése után a Szolnok megyei ÁÉV-nél kezdtem a pályámat 1969-ben. A vállalat a megye legnagyobb építőipari kivitelezéssel foglalkozó cége volt, amely fő tevékenységét Szolnok megyében és a fővárosban végezte. A vállalatnál 1969-től 1985-ig dolgoztam gyakorlómérnök, építésvezető, főépítésvezető, főmérnök és műszaki igazgatóhelyettes beosztásokban. 1985-től 1992-ig a Szolnok megyei Tanács Építőipari Vállalatánál üzemigazgatói feladatokat láttam el. 1993-tól 2005-ig (nyugdíjba vonulásomig) a Winnerinvest Kft. ügyvezető igazgatója voltam. A cég ingatlanértékesítéssel, lakóparkok kialakításával foglalkozott. Én irányítottam a Balatonszárszó és Balatonszemes között megvalósult üdülőttelep kialakítását és közműépítési munkáit. 1981-ben a BME Építésmérnöki karán szervező szakmérnöki diplomát szereztem.

A Jászberényi Hűtőgépgyár különböző építési és beruházási munkáinak irányításáért a kohó- és gépipari miniszter a „Gépipar Kiváló Dolgozója” kitüntetésben részesített. A budapesti lakásprogramban végzett munkámért pedig az építésügyi és városfejlesztési minisztertől „Kiváló Munkáért” kitüntetést vehettem át.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Zsuzsanna

*1946-ban született Nyíregyházán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 121/1969*

A diploma megszerzése után, 1969-ben az Általános Épülettervező Vállalatnál helyezkedtem el. 1973-tól 1995-ig a Tétényi úti kórház (ma Szent Imre Kórház) műszaki osztályvezető-helyetteseként dolgoztam, ahol elsősorban a kórház és az integrált területek (XI. és XXII. kerületek) egészségügyi intézményeinek átalakítási és felújítási munkáit (beruházói és műszaki ellenőri feladatok) végeztem, valamint részben a kórház üzemeltetési feladatainak ellenőrzése, irányítása és a kórház bővítésének előkészítése a Fővárosi Önkormányzattal közösen volt a feladatom. 1976-tól a TESCO-n keresztül három és fél évig Algériában dolgoztam egy megyei jogú város „tanácsai” tervezővállalatánál. Feladatunk ún. „szocialista falvak” tervezése és kivitelezésének művezetése volt. Ezek zöldmezős beruházások voltak. Feladatom a faluban lakóház és négyosztályos iskola tervezése volt. A városban egy nyolclakásos lakóépület és egy közösségi ház terveit készítettem el. Hazatérésem után továbbra is a kórházban dolgoztam. 1995-től a Duna Banknál (ma ING Bank) a Lakossági Részlegénél beruházóként tevékenykedtem, országos bankfiók-hálózat kialakítása volt a beruházási feladatom. 2001-ben ingatlanközvetítői, 2003-ban építési műszaki ellenőr I. OKJ-s bizonyítványt szereztem. 2004-től egy évig, nyugdíjazásomig az Unicredit Banknál a székházépítés tervezési konzulensi feladatát láttam el. 2005-től már nyugdíjasként az Arcadom Kft-nél a Művészetek Palotájának tervezési konzulenseként dolgoztam az épület átadásáig, 2008-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Páljános Mária

*1944-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 198/1969*

A diploma megszerzése után 1969-től 1973-ig a Budapesti Közlekedési Vállalat Tervező Csoportjában helyezkedett el építész tervezői munkakörben. Feladatai között a Budapesti Közlekedési Vállalat üzemi és szociális épületeinek átalakítása, felújítása, valamint bontása szerepelt. A tervezési munkákhoz tartozó szerkesztői és rajzoló tevékenységet is legtöbbször maga végezte el. Ezt követően 1973-tól egy évig dolgozott egy kis építőipari szövetkezetnél, ahol meglévő üzletek átalakításának tervezésével foglalkozott. A Középületépítő Vállalat Műszaki Osztályának Technológiai Tervező Csoportjában 1974 és 1989 közötti időszakban szintén építész tervezőként dolgozott. Feladatai között szerepelt több nagy épületben a gipszkarton válaszfalak és álmennyezetek technológiai tervezése (pl. Honvéd kórház diagnosztikai részlege, az Auróra utcai orvosi rendelő, a Dél-pesti Kórház, a Gundel étterem, a Neszmélyi úti Leánynevelő otthon, stb.) A 3-as Metró építésénél négy metróállomás peronjának műkö burkolati tervezése, a Domus áruház Glasal burkolatának tervezése is szerepelt munkái között. A tervezéseket 1989 és 1993 közötti időszakban a Középületépítő Vállalatból kivált PRO-DOMO Kft-ben végezte Tolnay Lajos irányítása mellett. Nyugdíjazása után 1993-tól tovább folytatta férjével, Nagy Imre építésmérnökkel közösen már a diplomázást követően megkezdett magántervezői tevékenységét. 1995-ben alakult meg közös vállalkozásuk, a Zsókavár 95 Bt. A több mint négy évtizedes magántervezői időszakban (1970-2012) főként új és meglévő családi házak, hétvégi házak építése, átépítése, épületbontások engedélyezési tervezése – közel 100 db – került ki kezei közül, amelyek szinte mindegyike megvalósult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rátz Péter

1944-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 125/1969

A BME Építészmérnöki Karon szerzett diploma előtt az Ybl Miklós Építőipari Technikumba járt, majd az egyetem után 1969-től a 22. sz. Állami Építőipari Vállalatnál kivitelezői gyakorlatot szerzett. 1970-től a Kereskedelmi Beruházási Vállalatnál műszaki ellenőrként, 1973-tól az Agárdi Mezőgazdasági Kombinátnál tervezőként dolgozott. 1974-től lengyelországi, 1980-tól egyiptomi kiküldetéseket vállalt. 1985-től az AGROKOMPLEX Tervező Iroda Kft. ügyvezetője lett. 2003-tól Archicad programmal tervező egyéni vállalkozóként tevékenykedett. Rétegelt ragasztott faszerkezetű csarnokokat, tornatermeket, uszodákat, valamint mezőgazdasági épületeket és lakóházakat tervezett. Referenciák időrendben: ELTE edzőcsarnok Bogdánffy Ödön utca, Zalaszentgrót sportcsarnok, Építők teniszcsarnok Népliget, Tata gimnáziumi tornacsarnok, Marcali sportcsarnok, Lakitelek tanuszoda, Szob általános iskola bővítése, Budapest Fullánk u. 7. társasház, valamint számos családi ház és tervpályázat tervezése. 40 évi munka után nyugdíjban is még 10 évig folytatta tevékenységét. Évfolyamtársaival a mai napig sportol.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Robert Nicolette

1945-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 128/1969

A diploma megszerzése után először a miskolci ÉSZAKTERV, majd Budapesten a VEGYTERV statikus tervezője lett. 1975-ben nyergelt át az államigazgatás területére, ahol kisebb megszakításokkal 2003-ig dolgozott három belső kerület építési osztályain. Olyan részét vitte a munkának, amelyet senki sem csinált szívesen: a meglévő, zömében századfordulós épületek, illetve az 1910-40 között épült salakbetonos és bauxitbetonos házak szerkezeti hibái, az ebből adódó veszélyes (gyakran életveszélyes) állapot megszüntetése volt a feladata. Az IPARTERV kebelén belül belekóstolt a beruházói világba is, amelynek már nyugdíjasként Göd város Önkormányzatánál is hasznát vette. Azonban bevallottan a hatósági munka vált hivatásává, az építési engedélyezésnél mind az építész-tervezők, mind a statikus tervezők, mind a beruházók partnere tudott lenni, nem félt engedélyt megadni, de ha szakmailag indokolt volt, nemet is tudott mondani. Az évek során kizárólag szakmai és esztétikai szempontok vezették. Francia útjai során ismerkedett meg a trompe l'oeil falfestéssel. A Cité de la Création akkor még úttörőnek számító munkái lenyűgözték, mert a városépítési sebeket, takaratlan tűzfalakat igazi élménnyé varázsolták. Sajnos itthon nem lehetett megfelelően elterjeszteni ezt a komoly festészeti ismereteket és az álperspektíva profi használatát igénylő műfajt. A műemlék-felügyelet gáncsoskodása, a magas költségek és az igénytelenség megtette hatását: hosszú évek meddő próbálkozásai után feladta a küzdelmet. Tényleges nyugdíjas éveit 62 évnyi pesti élet után Gödön tölti egy általa felújított régi házban, amelyhez a hatalmas kert gondozása igazi élvezetet, jó testmozgást és remek gyümölcsöket jelent – nem beszélve egy remek kutyról.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ruda Győző

címzetes egyetemi docens

1943-ban született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 2945/1967

Diplomáját a Rajzi Tanszéken védte meg, ahova még évekig visszajárt Masznyik Iván rajzóraira. Mindez sajátos készséget fejlesztett ki, amely a számítógépes világban is előny. Egyetlen fő munkahelye a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdasági Építészeti Tanszéke, ma Szt. István Egyetem Környezettechnika Tanszéke, ahol – nyugdíjazva – ma is címzetes egyetemi docensként működik. Tervezési, oktatási tevékenysége is töretlen. Több száz terve valósult meg, köztük sok nagyobb gazdasági és középület, főként vidéken. Műszaki fejlesztési területe a vidéki építészet és környezet kapcsolatát célozza, hazai és külföldi társintézményekkel együttműködve számos konferenciái szerepléssel, publikációval. A 70-es és 80-as években többhónapos szakmai utakat tett Németországban, Nagy-Britanniában, Skandináviában, Észak-Amerikában. A délszláv háború utáni években európai összefogásban működött közre a célszerű, hagyományőrző újjáépítés érdekében számos délvidéki helyszínen és e témában 1993-ban az EU Tanács strasbourgi konferenciáján is. Utána szintén az újjáépítést támogató workshopot vezetett Hollandiában. 1994-ben az USA-ban a Purdue Egyetemen (Indiana), 2010-ben Oroszországban tartott előadást. 2015-ben Indiában vett részt konferencián és fejlesztésben. 2000 és 2008 között a BME Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék Farm Architecture kurzusán külföldi hallgatók tervezési gyakorlatát vezette. 2007-ben PhD fokozatot szerzett. Azóta is folytatja többoldalú tevékenységét. Fia, Győző is gyakorlott építész már, Erzsébet lánya belsőépítész. Hétéves unokája, Atilla meglepő készséggel rajzol, kivitelez – építőkockákkal, a négyéves Ágoston is követi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schwarczuk Ágnes

1945-ben született Budapesten.

Építészmérnöki oklevelének száma: 133/1969

Az egyetem befejezése után – diplomadíjasként – a Budapesti Városépítési Tervező Intézet tervezője, majd szakosztályvezetője lett, ahol kisebb megszakításokkal 1983-ig dolgozott. Mellette a diplomavédést követő tanévtől a BME Városépítési Tanszékén óraadói, illetve félállásos oktatói tevékenységet folytatott. 1972 és 1974 között elvégezte a Mérnöktovábbképző Intézet keretében működő Mesteriskolát, de szakterülete továbbra is az urbanisztika maradt. Településrendezési terveken, új lakóterületek beépítési tervein, műemlékek környezetének rendezésén, városközpontok rehabilitációs tervein dolgozott, illetve ilyen témájú országos tervpályázatokon vett részt, mintegy 50 alkalommal eredményesen. 1977 és 1981 között a KÖZTI Export Irodáján algériai városok rendezési terveinek felelős tervezője volt. A Setif valamint Bordj Bouarreridj településekre tervezett új lakónegyedek megépültek. 1983-ban a BME Városépítési Tanszékének főállású oktatója lett, ahol adjunktusként tanított, tanszéki tervezési munkákban és elméleti kutatásokban vett részt. Oktatói munkáját 1994-ben az Egyetem Rektora Pro Juventute Universitatis kitüntetéssel ismerte el. Több kerületi munka, valamint az EXPO 96 világkiállítás előkészítését célzó tervpályázatokon történt sikeres részvétel következtében 1994-ben felkérték Budapest XI. kerülete főépítési feladatainak ellátására. A városrész világkiállításra történő felkészítése, majd az EXPO lemondását követően a félbehagyott fejlesztések következtében beállt változások kezelése, a kerület új fejlesztési koncepciójának kidolgozása szakmai életútjának meghatározó feladatai voltak. Főépítészként ment nyugdíjba. 2008-ban „a településrendezés területén végzett kimagasló tevékenysége elismeréséül” Palóczi Antal-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somogyi Annamária (dr. Róna Ivánné)

*1946-ban született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 136/1969*

A diploma megszerzése után a Kereskedelmi Tervező Irodánál helyezkedett el, ahol ABC áruházak, szálloda-rekonstrukció tervezését végezte. 1976-ban az Általános Épülettervező Vállalathoz ment. Az iroda fő munkája a Kecskeméti Házgyár termékterveinek elkészítése, illetve a házgyár termékeit felhasználó kecskeméti lakótelep megtervezése volt. Részt vett a terméktervek elkészítésében valamint az épületek tervezési munkáiban. Tagja volt a Nyíregyházi Kórház tervezését végző munkacsoportnak. 1978-ban családjával Mozambikba utazott, ahol az „Empresa dos Projectos da Arquitectura” nevű maputói tervezőirodában végzett tervezési feladatokat. Ezek főként iskolák, ipari tanuló intézetek voltak, illetve a Történeti Múzeum rekonstrukciós munkáinak tervezése. 1982-ben visszatért Magyarországra, de 1983-ban férje munkavállalása okán ismét külföldre utazott. Bő egy évet töltöttek Líbiában, de férje súlyos megbetegedése miatt a tervezett tartózkodási idő letelte előtt haza kellett térniük. A megváltozott családi körülmények miatt otthagyta a tervezői munkát, és az Építésügyi Tájékoztatási Központban az ott kiadott szakmai folyóiratok szerkesztését végezte. Ez külföldön megjelent, szakmai érdekességeket, újdonságokat tartalmazó cikkek hazai leközlését jelentette, ezek kiválasztásához elengedhetetlen szüksége volt nyelvtudására (német, angol, portugál). 1988-ban az Inter-Európa Bankhoz ment dolgozni, ahol elsősorban az ingatlanfejlesztés területén számítottak a munkájára. Később azonban a bank üzletpolitikájának megváltozása miatt az ingatlan üzletág megszűnt, ekkor a bank saját befektetéseit gondozó Befektetési Osztályon alkalmazták, ahol nyugdíjba meneteléig befektetési bankárként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sövegjártó László

*1944-ben született Szombathelyen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 138/1969*

A diploma megszerzésétől 1975-ig a Zala megyei Tervező Vállalat tervezője, majd irányító tervezője voltam. Feladatom volt Zalaegerszeg, Nagykanizsa és a megye több településén lakóépületek, foghíj-beépítések, óvoda, bölcsőde, iskola épületek tervezése, Zalakaros fürdő fejlesztésének elindítása, téli fürdő épületének tervezése, a Zalaegerszeg-Bazita Tv torony helyreállítása, valamint az alagútzsalus lakásépítés megyei típusainak kialakítása. 1976 és 1978 között a Zala megyei Beruházási Vállalat főmérnökeként munkaköröm a megyei beruházások szervezése, pénzügyi lebonyolítása volt. 1979-től 1985-ig a Zala megyei Tervező Vállalat igazgatójaként irányítottam a zalaegerszegi, a nagykanizsai és a keszthelyi telephely tervezési feladatait. 1982-ben Kiváló Vállalat címet nyert a kollektíva. 1986 és 1988 között a Zala megyei Beruházási Vállalat igazgatóhelyetteseként az előző évek terveinek megvalósítása, szervezés, lebonyolítás volt a feladatom. 1989-től 1991-ig gmk vezetését, tervezést, kivitelezést, lebonyolítást végeztem. Ekkor lezárult szakmai életem első fele. Az 1992 és 2009 közötti években – nagy örömmel – először Zalaegerszegen, majd Budapesten műszaki tanárként dolgoztam. Az építőipari szakmák elméletét és gyakorlatát tanítottam. A főfoglalkozásbeli tanári munka mellett 10 „évadot” töltöttem a Fiataikorúak Börtönében szakmai oktatással. Hétvégi programként a felnőttképzésben és a mesterképzésben vettem részt. Érdekes volt eltérő korú és előképzettségű fiatalokkal és felnőttekkel foglalkozni. 2010-től nyugdíjas éveimet töltöm, figyelemmel kísérem az építészet, a képzés alakulását. Szívesen gondolok az egyetemi évekre, még a rengeteg munkára is. Kiváló példaképek voltak egyetemi tanárain, hálás vagyok mindenkinek, aki segítette szakmai és egyéni sikereimet!

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stammer Árpád

1936-ban született Szegeden.

Építészmérnöki oklevelének száma: 140/1969

A szakmával való kapcsolatom középiskolás koromban kezdődött, amikor beiratkoztam a Szegedi Építőipari Technikumba. Sok hasznos alapismeretet szereztem, amit későbbi tanulmányaim során hasznosíthattam. 1955-ben kitűnő minősítésű bizonyítvánnyal érettségiztem, de egyetemre hely hiánya miatt nem vettek fel. A Szegedi Ingatlankezelő Vállalatnál kezdtem dolgozni, ahol épületfelújítások előkészítésével, lebonyolításával foglalkoztam. 1962-ben az Építészettudományi Intézet létrehozta a szegedi minőségvizsgáló állomását, ide jelentkeztem. Munkáltatóm támogatta további tanulásomat, sikeres felvételi vizsgát tettem a Műszaki Egyetemre. Hat nehéz, munkával és tanulással telt év után 1969-ben kaptam meg az építészmérnöki oklevelet. Diplomatervem ipari épület terve volt. Az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetben 14 évet töltöttem. Anyag- és szerkezetvizsgálóként dolgoztam, beton nyomásszilárdság, betonacél húzó szilárdság, vasbeton gerenda hajlító vizsgálatokkal foglalkoztam, szakértői véleményeket készítettem. Hatósági szakmai felügyeletet láttunk el három megye területén. A sok utazás kifárasztott, ezért és talán családi hagyomány miatt elfogadtam az építőipari szakközépiskola ajánlatát műszaki igazgatóhelyettesi állásra. Évtizedeken át szerveztem a szakmai oktatást és szakmai tantárgyakat tanítottam. Főállásom mellet magántervezőként családi házak, társasházak tervezésével is foglalkoztam. A területi építész kamara vezetőségi tagja voltam. Egy miniszteri szintű kitüntetésben részesültem. Nyugdíjasként mérnök tanárként 72 éves koromig dolgoztam. Most 83 évesen családi körben, szakmai érdeklődésemet fenntartva visszavonultan élek. Ezt a kis visszaemlékezést a diploma megszerzésének 50. évfordulója alkalmából írtam, volt hallgatótársaimnak ajánlva.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Svarda Éva (Zsigmond Istvánné)

1943-ban született Tápiószecsőn.

Építészmérnöki oklevelének száma: 142/1969

A diploma megszerzése után hároméves szerződéssel a Szolnok megyei ÁÉV műszaki osztályára került és műszaki előkészítőként dolgozott. 1971-ben és 1973-ban gyermekei születtek. 1974-ben felkérést kapott a Szolnoki Járási Hivatal műszaki osztályvezetői tisztségére, ahol 10 évig dolgozott. 1983-ban családjával hároméves algériai kiküldetést vállalt. A család Annabába költözött, gyermekeik az ottani Francia Intézet iskolájába jártak. A külszolgálat letöltése után a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tanács Építési Osztályán folytatta a munkát területrendezési és műemlékvédelmi területen. 1996-tól nyugdíjba vonulásáig, 2001-ig családi vállalkozás keretében építőipari kivitelezéssel, tervezéssel és építőanyag-kereskedelemmel foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szakonyi Adrien

1943-ban született Miskolcon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 145/1969

Érettségi után 1961-től Miskolcon, az Észak-magyarországi Tervező Vállalatnál kezdett dolgozni műszaki rajzolóként. 1963-ban felvételt nyert a BME Építésmérnöki Karának levelező tagozatára, közben munkahelyén építész szerkesztőként dolgozott tovább. A nyolcadik félév után kisebb tervezési feladatokat bízta rá, illetve munkatársként részt vett nagyobb munkákban. Ezeket az elvégzett feladatokat szakmai gyakorlatnak tekintve 1969-ben, a diploma megszerzése után önálló tervezői beosztást kapott. Tervezett lakónegyedeket, szolgáltató létesítményeket, ipari és kereskedelmi épületeket, belvárosi foghíjakat, lakóházakat, szállás jellegű épületeket, börtön- és szálloda-rekonstrukciót, iskolákat, nagyszámú családi házat, nyaralót, gyógyszerteret. 1990-től a Babilon Építész Tervező Kft. tervezője és ügyvezető igazgatója majd tulajdonosa. Részt vett a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Építész Kamara létrehozásában és munkájában. 2009-ben befejezte tervezői tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szalai István

1946-ban született Szegeden.

Építésmérnöki oklevelének száma: 146/1969

A diploma megszerzése után öt évig a Győri Tervező Vállalatnál dolgozott. Feladatát elsősorban ipari épületek tervezése jelentette. Társtervezőként részt vett az ÁTI bajai közraktár-telep tervezésében, de önálló munkája volt többek között a Budapest III. Mozaik utcai Volkswagen szerviz, a kapuvári kenyérgyár és a soproni Ciklámen üzemház. A győri évek után két évig az AGROBER Műszaki Főosztályának munkatársa volt, ekkor szerezte meg gazdasági mérnöki diplomáját. 1976-tól 1983-ig a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézet tervezője, majd osztályvezetője volt. Feladatai döntő részben az ebben az időben egyre inkább teret nyerő építési rendszerek magyarországi elméleti és gyakorlati megalapozásához kapcsolódtak. Magántervezőként ebben az időben társasházakat és később családi házakat is tervezett. 1983-ban egyik megalapítója volt a PROMPT-COOP Mérnöki Kiszövetkezetnek, ahol elsősorban ipari épületek tervezésével foglalkozott. Jelentősebb munkái voltak az MMG-AM Budapest III. Szépvölgyi úti 6.000 m²-es fejlesztő központja, bicskei raktára, szekszárdi gyártócsarnoka, a BUDAMOBIL kalocsai gyára. 1987-ben vezető tervezői jogosultságot kapott. 1990-től egyik tulajdonosa és ügyvezetője a MÉTER Műszaki Tervező Kft-nek, ahol nemcsak tervezéssel, hanem az épületek megvalósításának projektvezetésével is foglalkozott. A kft. munkái között egy moszkvai serfőzde és söröző, valamint egy jevpatóriai (krími) étterem is megvalósult. 1995-től 2012-ig, nyugdíjba vonulásáig a Creditanstalt, majd pedig a K&H Bankoknál dolgozott projektmenedzserként, majd műszaki igazgatóként. A két banknál a fiókhálózatok kiépítésén és korszerűsítésén kívül a legjelentősebb munkája a K&H Bank új Duna-parti székházának beruházási irányítása volt. Felesége Krautheim Margit Hedvig építésmérnök, három gyermekük van: Dóra, András és Tamás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szamosi György

*1946-ban született Kiskunfélegyházán.
Építésmérnöki oklevelének száma: 147/1969*

Az építész oklevél megszerzése után a Baranya Megyei Tervező vállalatnál középületeket tervezett (fürdő, könyvtár, étterem, óvoda-bölcsőde), 1971-től a Kereskedelmi Tervező Vállalatnál pedig éttermet, iskolát és kollégiumot. 1972-től lett külső óraadó a BME Lakóépülettervezési Tanszékén. 1973-tól kezdődően 34 évig főállású oktató a tanszéken. 1972 és 2002 között rendszeresen indult országos tervpályázatokon, (első-sorban lakóépületek témakörében), és több mint 20 díjat (1., 2., 3. helyezések) nyert. Magántervezőként lakóparkokat, társasházakat, családi házak terveit készítette el. A folyamatos tervezés és a tervpályázatok biztosították azt a naprakész tudást és tapasztalatot, amelyet átadott a hallgatóknak a lakóépülettervezés oktatása során.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szemerey Márta

*1946-ban született Hódmezővásárhelyen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 152/1969*

Az egyetem utáni első három évet a Szolnoki Városi Tanács mérnökeként kezdte, majd Szegeden a Csongrád Megyei Tervező Vállalatnál tervezőként folytatta mintegy 33 éven keresztül. 1991-ben saját családi céget (Tér-Idő Műterem) alapított, amelyben jelenleg is dolgozik. Elsősorban településrendezési terveket készít. Munkái többsége a dél-alföldi országrészhez kötődik. Kiemelhető szülővárosa, Hódmezővásárhely városrendezési feladatainak közel négy és fél évtizede tartó, szinte folyamatos készítése, gondozása. Csongrád, Csanádpalota, Mindszent, Kistelek és több tucat község átfogó rendezése mellett foglalkozott Makó központjának, Gyula, Szeged és Budapest néhány területének részletes szabályozásával is. Környezetalakítási és térrendezési tervei Szegeden, Hódmezővásárhelyen, Szentesen, Kőszegen és Gyulán valósultak meg. Az általa tervezett családi házakat és üdülőket a bennük élők szeretik. Négy évtized alatt több mint 30 sikeres tervpályázat szerzője, általában Kiss Lajos alkotótársaként. Díjazott pályamunkái Budapest Wekerletelep, Békéscsaba, Győr, Debrecen, Esztergom, Hódmezővásárhely, Makó, Nádudvar, Pécs, Szeged, Székesfehérvár, Szentendre, Szentes, Szolnok városokhoz kötődnek. Diplomát szerzett a BME Mérnöktovábbképző Intézet – Magyar Urbanisztikai Társaság urbanisztikai kurzusán (1984). A Csongrád Megyei Urbanisztikai Egyesület (1991) alapító tagja, 2012-ig pedig elnöke volt. 2013 és 2017 között a Csongrád Megyei Építész Kamara alelnökeként is dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentesi Anikó

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 155/1969*

Az Egyetem elvégzése után a SZÖVTERV Vállalatnál dolgozott, üzleteket, áruházakat (Eger, Nagykanizsa, Debrecen), üdülőket tervezett (Zalakaros, Parádsasvár, Hajdúszoboszló, Hévíz). Részt vett a 80-as évek Budapest V. kerületi lakóépületek rekonstrukciós munkáiban (Képiró utca, Kecskeméti utca). Közben pályázatokon indult, a Rácz fürdő és a Margitszigeti Gyógyszálló pályázatain első díjat nyert kollégáival. 1987-től a MAKONA Kiszövetkezet tagja lett. 1991-ben saját irodát nyitott PARALEL Építésziroda Kft. néven Kravár Ágnessel. Tagja a Kós Károly Egyesülésnek. Középületeket tervez (Agárd iskola, Budapest iskola, Tamási iskola, Visegrád kórház, Keszthely áruház), magán tervezésben családi házakat szerte az országban és Budapesten. Kapcsolatba került a 70-es években megindult népművészeti mozgalmakkal, Vas megyében és Szolnok megyében műhelyeket tervezett fafaragóknak, szövőknek, fazekasoknak, táncosoknak – társadalmi munkában. Ezekért megkapta a Vas megye, illetve a Szolnok Megye Művészetéért díjakat. Pár évig főépítésként dolgozott Verőcén, ez alatt az idő alatt elkészítette a település rendezési tervét. Épületei megjelentek hazai és külföldi szaklapokban. Résztevője volt a szerves építészet hazai és nemzetközi kiállításainak (pl 1991-ben a Velencei Biennálé, Hollandia, Szlovákia). Férje Erdei András, akivel együtt végezték az egyetemet, 1986-ban meghalt. Ettől az időtől alkotó munkája mellett egyedül nevelte a három leányát. A Budapesti Építész Kamara tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilas Katalin (Marton Ferencné)

*1946-ban született Zalaegerszegen.
Építészmérnöki oklevelének száma: 156/1969*

A diploma megszerzése után a székesfehérvári Tanácsai Tervező Irodában végzett tervezői munkát. 1971-től a Veszprémi Tervező Iroda munkatársaként, majd ismét Székesfehérváron elsősorban középületek – üdülő, TV stúdió, iskolák, óvodák – terveit készítette. 1984-ben műemlékvédelmi szakmérnöki képesítést szerzett. 1987-től négy évig a Veszprém megyei Tanács műemlékekkel foglalkozó munkatársa. A Veszprém megyei Településfejlesztési és Építészeti Albizottság (VEAB) Műemléki Munkabizottsága, az Építéstervezési Szakértői Bizottság tagjaként a megyei Műemléki Albizottság titkáráként közreműködésével számos érték menekült meg a pusztulástól (a veszprémi szentháromság szobor, a magyarpolányi Petőfi utca népi műemlék házai, a Magyar Építőipari Múzeum-Téglamúzeum, stb.). 1991-től, majd 2008-tól ismét műemlék épületek – elsősorban templomok – építéstörténeti kutatását, felújítási terveit készítette. 1992-93-ban az Országos Műemlékvédelmi Hivatal területi felügyelője volt. 1993-tól nyugdíjba vonulásáig (2008) a Pannonhalmi Főapátság műemlékvédelmi szakértője, majd főépítészeként dolgozott. Elkészítette a „Pannonhalmi Főapátság és Közvetlen Természeti Környezete” VILÁGÖRÖKSÉG dokumentációját, turisztikai kiadványt szerkesztett, kisebb tervezési munkákon kívül tervezési és kivitelezési pályázatokat írt ki, a döntések és a megvalósítások felelőse volt. Munkáját a Magyar Köztársaság elnöke 1996-ban Millecentenáriumi Emlékéremmel, a Pannonhalmi Főapátság 2009-ben Pro Pannonhalma Díjjal ismerte el. 2017-től a műemléki érték dokumentálása szakterületen végez műemléki szakértői munkát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szotyori Nagy Zoltán

*1939-ben született Székesfehérváron.
Építészmérnöki oklevelének száma: 157/1969*

A székesfehérvári Jáky József Útépítő Technikumban 1958-ban szereztem technikus oklevelet. Azonnal munkába álltam. Továbbtanulásra csak 1962-ben az akkori munkahelyem, a Fejér megyei Beruházási Iroda biztatására gondoltam, egyetemi előkészítő elvégzésével. 1963-ban megpályáztam az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építészmérnöki kar levelező tagozatra való felvételt, ami sikerült. Egyetemi éveim alatti munkahelyemen zömmel mezőgazdasági létesítmények megvalósításával foglalkoztam. Diplomatervemet is ebből a témakörből választottam: 480 férőhelyes tehenészeti telep tervezésével. Diplomám kézhez vétele után rendeznem kellett a lakásgondom megoldását, ami sajnos munkahelyem és szülővárosom feladásával járt együtt. Pályázat útján Siófokra kaptam meghívást, amely település várossá nyilvánítására 1968-ban került sor. A Városi Tanács Pénzügyi Osztályán belüli tervcsoportba kerültem, ahol a város fejlesztéseivel kapcsolatos programok készítésében való közreműködés, majd a megvalósulás stádiumában a tervezők, kivitelezők, lebonyolítók megbízása és koordinálása képezte a feladatomat. Ehhez igen jó kollektíva állt rendelkezésemre. Itt nincs lehetőség a beruházások részletes bemutatására, hiszen egy város komplett fejlesztése, kialakítása volt a tét. Hozzám minden közel állt, 30 év alatt körülöttem épült fel a város. Még nagyon sok feladat várt volna rám, de a 60. évem betöltésével, egészségügyi okokból az önkormányzat létesítményi főmérnökeként nyugállományba vonultam. Munkámat számos kitüntetéssel értékelték, jutalmazták, de számomra a legnagyobb ajándék az, hogy már 20 évet eltölthettem nyugállományban, 53 éve boldog házasságban két nagy fiammal és feleségemmel itt, Siófokon, a Nyár Fővárosában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szücs Ferenc

*1944-ben született Kaposváron.
Építészmérnöki oklevelének száma: 159/1969*

Gyakorló technikusként kerültem az egyetemre, amelynek elvégzése után – ösztöndíjasként – a Somogy Megyei ÁÉV-nél kezdtem dolgozni a Fonyód-Balatonföldvár körzetben működő építésvezetőségen mint építésvezető. Ebben az időszakban ez a körzet nagy ütemben fejlődött, a vállalati és társasüdülők mellett a Balatonboglári Borkombinátot építettük. A kötelező tartalékos tiszti kiképzés után a Somogy Megyei TANÉP-hez kerültem műszaki osztályvezetői beosztásba. A szokásos vállalkozási, előkészítési feladatok mellett a saját beruházások (irodaház, telephely) tervezését is végeztük. A vállalati munka mellett magántervezőként is dolgoztam, főként családi és társasházakat terveztem. Később Keszthelyre kerültem az AGROÉP nevű építőipari vállalathoz főmérnöki beosztásba. 1994-ben magánvállalkozásba kezdtem, megalapítottam a saját tervező céget, amelyben a mai napig tevékenyen részt veszek. A 2000-es évek elejétől településtervezéssel kezdtünk foglalkozni, azóta több tucat község rendezési tervét készítettük el. A cégem változatos tevékenységet végez: településtervezés, családházak, társasházak, szállodák, panziók, éttermek, bevásárló központ, orvosi rendelő, óvoda engedélyezési és kiviteli terveit készítettük, és folyamatosan dolgozunk most is. A tervezés mellett kivitelezés-szervezéssel is foglalkozunk. A közelmúltban néhány olyan községben, ahol a településrendezési tervet mi készítettük, elkészítettük a Településarculati Kézikönyvet. Ezeken a településeken a kézikönyv készítésének idejére elvállaltam a főépítési munkakört is megbízással.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szűcs Annamária (Horváth Lászlóné)

*1945-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 158/1969*

Végig gondolva szakmai karrieremet, azt négy szakaszra lehet felosztani.

- 1./ tervezési tevékenység, 1969-81
- 2./ tudományos tevékenység, 1981-87
- 3./ gyártásigazgatási tevékenység, 1987-95
- 4./ tervezési és kereskedelmi tevékenység, 1995-2005

Az első szakaszból két munkámat emelem ki: a bozsoki Sibrik kastély műemléki felújításának és a diósgyőri Konverteres Acélmű irodaépületének építészeti tervezését. A második szakaszban az ÉMI tudományos főmunkatársaként a kül- és beltéri nyílászárók teljesítményszabályozása, minőségük ellenőrzése, valamint a témakörbe tartozó kutatások, szakértések készítése tartozott a feladatkörömbe. 1984-85-ben a BME Épületszerkezettan Tanszékén is dolgoztam. 1986-ban a fentiekben körvonalazott témában írt doktori értekezésemet megvédtem és műszaki doktorrá avattak. A harmadik szakaszban, az első szerelt beltéri ajtókat gyártó MD német-magyar ajtógyár felkért, hogy vállaljam el a gyár igazgatói állását, 1990-től pedig néhány kollégámmal saját ajtógyárat alapítottunk, amelynek 1995-ig voltam a vezetője. Karrierem negyedik, egyben utolsó szakaszában fiammal – aki közben követte a szakmámat – egy építész irodát alapítottunk, ahol kül- és beltéri nyílászárók, valamint beltéri lépcsők tervezésével és legyártásával foglalkoztunk. Emellett olasz ajtógyártóktól prémium kategóriás beltéri ajtókat is importáltunk. Visszatekintve életutamra meg kell állapítanom, hogy szerencsés ember vagyok, mert módomban állt sok területen kipróbálni magam. Munkáim változatosak voltak, és ma is örömmel töltenek el, ha rájuk gondolok. Nyugdíjasként „szögre akasztottam a logarlécet” és kis unokám fejlesztgetésével, valamint gobelinek készítésével, festegetéssel múlatom az időt!

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tanos Márta (Vonnák Jánosné)

Ybl Miklós-díjas

*1944-ben született Budapesten.
Építészmérnöki oklevelének száma: 160/1969*

Az egyetemi diploma után Pázmándi Margit mellett kezdte az önálló tervezői munkát. Kis kitérő után Vadász György műtermében dolgozott, emellett magántervezőként a családi házak – villák tervezése adott háttérrel ahhoz, hogy már 1982-ben önálló építész tervező irodát alapítson Vonnák Jánossal. Műtermükben azóta is sok fiatal kollégával folytatja tervezési munkáit. Az építészeti tervezés során minden esetben teammunkával készülnek a tervek, társai is minőségi munkával, illetve gondolatokkal járulnak hozzá az épületek megvalósulásához. A lakóépületek mellett több középületet is terveztek: imaház, szabadidőközpont, irodaépület, stb. 1976-tól több éven keresztül külső korrektorként tevékenykedett a BME Lakóépülettervezési Tanszékén. 2017-ben Ybl Miklós-díjat kapott. Gyermekai: Vonnák Kata és András is folytatja a családi hagyományt, együtt valósítják meg álmaikat Munkái során lényeges a környezet, a külső-belső tér egysége – a funkcionalitás mellett a harmónia és az esztétikai minőség. A lakóépületek tervezésénél egy otthon teremtése a cél, harmóniában a környezetével.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tarján Mária (Tapolczai Tiborné)

*1946-ban született Szombathelyen.
Építésmérnöki oklevelének száma: 163/1969*

A diploma megszerzése után egy évet szülővárosában a VASITERV-nél dolgozott a MÁV Kultúrház felújításának kiviteli tervein, s egy megtisztelő kérésnek eleget téve a Savaria Mozi homlokzatát azóta is díszítő „S” emblémát tervezte. A Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézetben (TTI) 20 évet töltött el egészen annak megszűnéséig. Újpalota kereskedelmi, egészségügyi intézményeinek tervezésében vett részt, majd az angol CLASP építési rendszer honosítása után nagyvárosokban oktatási létesítményeket tervezett. Ezzel párhuzamosan 1979-ben iparosított építés szakmérnöki oklevelet szerzett, majd a TTI-ARÉV közös irodán a CLASP rendszer fejlesztésében, a tervezői munkák organizálásában segített. Később többnyire hagyományos szerkezetű középületek terveit készítette, amelyek alapján teljesen megújult a Fővárosi Gázművek Köztársaság téri telephelye, Koppány utcai irodaháza, elkészült az Óbudai telep rendezése, megépült a Szászház utcai új sportcsarnok, részt vett egy Károly körúti lakóépület tervezésében. Irodai munkái mellett családi házak tervezésével, tervpályázatok készítésével is foglalkozott. A TTI megszűnése után Pomsár János vezetésével és munkatársaival együtt megalapították a Pomsár és Társai Építész Iroda Kft-t, ahol az építési és településrendezési jogszabályok változása miatt szinte fő profilá vált a településrendezési tervek készítése. 1999-ben oklevelet szerzett a BME Építésmérnöki Karán Városépítési-városgazdasági szakon. Vezető tervezőként számos régió, város, község településrendezési tervét organizálta és készítette (Ipoly-, Galga- és Marcal-mente, Dunaújváros, Székesfehérvár településrészei, községek Bagtól Kertáig, Zámolytól Előszállásig). A Budapesti Építész Kamara tagjaként vezető építésztervezői jogosultsággal rendelkezik, és a Településtervezői Tagozat tagja szintén vezető tervezőként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tihanyi Judit

Ybl Miklós-díjas

*1944-ben született Budapesten.
Építésmérnöki oklevelének száma: 166/1969*

1976-ig kivitelezőként dolgozott (23. ÁÉV, beosztott mérnök). Ezt követően az 1980-as évek végéig az Általános Épülettervező Vállalat (ÁÉTV) építész tervezője volt, 1986-tól vezető tervezőként. Az 1980-as évek közepétől egyidejűleg az ALFATERV Kisszövetkezet tervezőcsoportjában is dolgozott, előbb egyedi megbízásokkal, később főállásban. 1990-ben alakult meg a Tihanyi-Halmos és Társai Építészeti és Mérnöki Iroda Kft., amely azóta is működik (jelenleg Tihanyi-Halmos és Társai Építészeti-Művészeti Stúdió Kft. néven). Építész és belsőépítész vezető tervező, építészeti szakértő. Fontosabb megvalósult munkák (többnyire férjével, Halmos Györggyel közösen): Budapesten az Óbudai Piac; a Petőfi Csarnok; a Kitaibel Pál utcai óvoda; a Rákospalotai Növényolajgyár művelődési háza; a Colonia Ház (Róbert Károly krt. Lehel utca sarok); Baross/Dobozi utcai sarokház; a Renault Kelet-Pest; a Nemzeti Színház műhelyháza; a Westpoint Irodaház; a Gödöllői Egyetemen a Mezőgazdasági Gépmúzeum és Tudástranszfer Központ; Erdőkertesen az ökumenikus protestáns templom; Mezőhegyesen az Általános Művelődési Ház és az Idősek Klubja; Kétegyháza a mezőgazdasági szakiskola tornacsarnoka. Szakmai publikációk: számos hazai és külföldi folyóiratban, valamint Az Amszterdami Iskola (Halmos Györggyel közösen, Akadémiai Kiadó, 1993). A Magyar Építőművészek Szövetségének tagja 1978-tól, a Budapesti Építész Kamara alapító tagja és küldötte az országos kamarában, a Budapesti Építész Kamara Szakmafelügyeletének tagja kamarai biztosként 1998 és 2018 között, valamint e területi kamara Etikai-fegyelmi Bizottságának tagja jelenleg is. Fontosabb kitüntetések: Kiváló Munkáért (művelődési, ill. közlekedési miniszter) (1984, 1986); Ybl Miklós-díj (Halmos Györggyel közösen) (1990); Betonépítészeti Díj (Halmos Györggyel közösen) (1995).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Tamás

*1944-ben született Szolnokon.
Építésmérnöki oklevelének száma: 201/1969*

Végzés után a gyakorlatot az UVATERV-nél (Kelemen László), az IPARTERV-nél (Földesi Lajos), a LAKÓTERV-nél (Virág Csaba) szereztem. Ezután öt évet a LAKÓTERV Műszaki Osztályán dolgoztam egyetlen építésként, és csak 1988-tól térhettem vissza az épület-tervezéshez a LAKÓTERV keretei között. Ott is dolgoztam annak felszámolásáig (1996). A műemléki tervezés területére a véletlen irányított. 1980-ban kaptam felkérést orgona-építéssel kapcsolatos építészeti munkára a mindenki által csodált Szent Anna templomban Budán, majd a következő években a megbízók kézzől kézre adtak: Bp. Kassai tér, Pannonhalma, Bp. Bosnyák tér, Nagykőrös, Bp. Dohány utcai Zsinagóga, szombathelyi Székesegyház új orgonáinak elhelyezését és az orgonaházakat terveztem. Eközben liturgikus berendezések tervezéséhez jutottam és restaurátorokkal dolgozhattam. 1984-ben kezdtem a budai Fő utcai Erzsébet apácák templomának belső rekonstrukcióját, amelyet aztán 10 éven keresztül terveztem és vezettem. Ebben az időben a Fővárosi Műemlékfelügyelőség is megbízott művezetésekkel, a Pálos Könyvtár (Központi Papnevelde) helyreállításával, fővárosi templomok helyreállítási programjának készítésével: Városmajor, Tabán, Óbuda, Terézváros, Szerviták, Belvárosi templom. 1991-ben II. János Pál pápa Hősök terei miséjének generáltervezője voltam. Az 1994-95-96-os években a Rados Jenő által a háborús károk kijavításával helyreállított Batthyány téri homlokzatokat újítottam meg. 1998-ban az Állami Műemlékhelyreállítási és Restaurálási Központnál helyezkedtem el, ahol addigi gyakorlatomnak megfelelő építész tervezést végezhettem, és onnan is kerültem nyugdíjba (2006). A gyakorlatot azóta is folytatom, amíg lehet. Vannak műemléki szakértői jogosítványaim is. Visszatekintve a pályára kortársaimhoz hasonlóan, én is sokféle munkát vállaltam, de végül is, akik ismernek, úgy látom, „műemlékesnek” tartanak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vargyas Mária (Gantner Lászlóné)

*1944-ben született Kapuváron.
Építésmérnöki oklevelének száma: 170/1969*

A Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban érettségiztem. 1969-ben a Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán, a Lakóépülettervezési Tanszéken diplomáztam. A Tervezésfejlesztési és Technikai Építészeti Intézetben kezdtem a szakmai munkát az újjalotai lakótelep és más kisebb lakóegyüttesek generáltervezési és egyes lakóépületeinek kiviteli tervezési feladataival. A lakókörnyezet és a “lakás” funkcionális fejlesztési kérdéseivel összefüggésben számos tanulmányt készítettem. Tagja voltam a Mesteriskola 1971-1972. évi szakmai továbbképzésének, Tenke Tibor vezető építész mellett dolgoztam. 1970-től tagja voltam a Magyar Építőművészek Szövetségének. 1986-ban vezető építész tervezői jogosultságot szereztem. 1990-től az építésügy államigazgatási feladataival összefüggésben az építészeti és az építési-műszaki szabályozás kérdései jelentették a szakmai munkámat, főleg az OÉSZ, az OTÉK és más építésügyi jogszabályok és tervpályázatok műszaki-szakmai és jogi szabályainak előkészítése. Ezeket a feladatokat az építésügy kormányzati irányítását aktuálisan ellátó négy minisztériumban, majd az Országos Építésügyi Hivatalban végeztem osztályvezetői beosztásban. Közben közigazgatási alap- és szakvizsgát tettem. 2004-ben nyugdíjba mentem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vonnák Alajos

1945-ben született Budapesten.

Építésmérnöki oklevelének száma: 72/1968

Az egyetemi diploma után kis kitérővel Pécssett dolgozott építész tervezőként, ahol több évfolyamtársával együtt az újonnan induló tervező gárda tagjaként Csete György vezetésével alkottak érdekes épületeket. 1970 után Stuttgartban folytatta a pályáját kezdetben tervezőirodában, majd saját irodájában, ahol előbb munkatárssal, később egyedül több gyógyfürdőt, wellness központot, iskolát, lakóépületet tervezett, illetve épített eddig Európában. Gyermeke, Vonnák Eszter eddig két unokával ajándékozta meg a családot. Munkái során minden esetben lényeges tervezési szempont számára a környezet, a külső-belső egység, illetve a funkciók kielégítése mellett a harmónia és a minőség megteremtése. Lakóépületeinél mindig arra törekszik, hogy a használó számára igazi otthont teremtsen, amely összhangban áll a környezetével.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wilhelm Ferenc

1934-ben született Hásságyon.

Építésmérnöki oklevelének száma: 179/1969

Szakmai pályáját 1954-ben kezdte építésztechnikusként a MÁV Nagykanizsai Pálya-fenntartási Főnökségén. Áthelyezéssel került az akkor alakuló MÁV Pécsi Igazgatóság Tervező Csoportjába tervezőként, majd csoportvezető lett. 1963-ban sikeresen felvételizett a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem levelező tagozatára, 1969-ben államvizsgázott és építésmérnöki oklevelet szerzett. 1970-ben a megyei tervező vállalatnál (BARANYATERV) előbb statikusként, majd építész irányító tervezőként dolgozott. Főbb tervezett és megépült épületei a pécsi Számítástechnikai Központ (SZÜV), a pécsi Gyermek és Ifjúságvédelmi Intézmény (GYIVI). Emellett számos ipari, köz- és lakóépület tervezésében közreműködött. 1975-ben felkérést kapott a Baranya Megyei Tanács ÉKV osztályán építésfelügyeleti munkakör ellátására. Osztályvezető-helyettesnek majd osztályvezetőnek nevezték ki. A rendszerváltást követően a megyei önkormányzati hivatalban a Területfejlesztési Iroda vezetésére kapott megbízást, amelyet nyugdíjba vonulásáig látott el. A megyei hivatal 1994-ben egy hónapra a németországi Baden-Württemberg tartományba küldte épületfelújítási és településüzemeltetési módszerek tanulmányozására. Munkája mellett oktatott műszaki főiskolán és szakközépiskolában. Több országos szaklapban publikált, számos ágazati rendezvényen felkért előadó volt. Tagja volt az ÉTE-nek, a KTE-nek pedig örökös tagja.

Munkája elismeréseként a következő kitüntetéseket kapta: Kiváló Munkáért (négy alkalommal), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1985), „HABITAT 1993” emlékérem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Winkler Barnabás DLA

Ybl Miklós-díjas, címzetes egyetemi tanár

1946-ban született Szombathelyen.

Építésmérnöki oklevelének száma: 127/1970

A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett építésmérnöki diplomát. 20 évig az IPARTERV-ben dolgozott mint építész tervező. Tervezői munkáját ma az 1989-ben általa létrehozott HAP Tervezőirodában folytatja. Jelentős épületei: Egyetemi Alkotóközpont Keszthelyen; Sörgyár Potsdamban; Fővárosi és Bács-Kiskun megyei Gyógyszertári Központok; Patikaház Kerekegyházán és Bácsalmáson; Campona Bevásárló és Kulturális Központ; kikötő és intervenció gabonaraktár Adonyban; RTL Klub stúdió- és igazgatási központ; Campona rendezvényközpont; Infopark „D” jelű irodaház; StefániaPark irodaház; Nemzeti Emlékhely Balfon; oktatási központ és spotcsarnok Szigetszentmiklóson; Hajós Alfréd Tanuszoda. A HAP Galériát 2003-ban alapította meg, ahol 11 év alatt 110 kiállításon mutatta be a múlt század legjelentősebb hazai építészeinek életműveit. 2014 óta a FUGA Budapesti Építészeti Központ ügyvezetője. Számos építészeti könyvet szerkesztett és jelentetett meg. A Zsolnay Kulturális Negyedben látható az 1500 tárgyból álló Zsolnay rózsaszín fajansz használati tárgyak gyűjteménye. A Kezdetben volt a rózsaszín... című könyve mutatja be a gyűjteményt. Nevéhez fűződik a múlt században maradandó életművet alkotó 17 építésznek átadott posztumusz Ybl Miklós-díj, a díjazottak munkásságát felidéző Posztumusz Ybl Miklós-díj 2010 című könyv és vándorkiállítás. A HAP Galéria tevékenységét a Tizenegy év, 110 kiállítás című összefoglaló könyvében örökítette meg.

Elismerései: Kós Károly-díj, Budapest Építészeti Nívódíj, Ybl Miklós-díj, Wiesenthal-díj, Kotsis Iván-érem, BME Építésmérnöki kar címzetes egyetemi tanári cím, Forster Gyula-díj, Henszlmann Imre-díj, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, Príma-díj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsigmond István

1945-ben született Szarvason.

Építésmérnöki oklevelének száma: 203/1969

A diploma megszerzése után a Szolnok megyei Állami Építőipari Vállalatnál építésvezető, szakipari főépítésvezető, majd műszaki fejlesztési szakosztályvezető beosztásokban dolgozott. Szakmai kihívásnak tekintve örömmel vállalta 1974-től a KÉV-METRÓ Szolnoki Főépítésvezetőség műszaki főépítésvezető-helyettes beosztást, amely elméleti és gyakorlati szakmai ismereteinek bővítését tette lehetővé. 1976-ban a Szolnoki Építőipari Szövetkezetről főmérnöki kinevezést kapott. Ebben a beosztásban elsősorban szervezési, valamint kimagasló műszaki fejlesztési tevékenysége elismeréseként az Építőipar Kiváló Dolgozója állami kitüntetésben részesült. Újabb lehetőség, illetve kihívás: 1983-tól Algériában, Annaba városban egy 980 lakásos lakótelep-építkezés főépítésvezetője volt. Három év külszolgálat után hazatérve a Veszprém megyei ÁÉV-nél Pápa székhellyel szanálási feladatokkal megbízott főépítésvezetőként dolgozott. Az idők szavára hallgatva 1986-tól saját önálló vállalkozásba kezdett. A létrehozott családi vállalkozás tevékenysége: építészeti-statikai tervezés, építőipari kivitelezés, építőanyag-kereskedelem. Visszautasíthatatlan felkérés volt a sevillai Világkiállítás Magyar Pavilonja építési munkáinak helyszíni szervezése-irányítása szintén főépítésvezetői hatáskörrel. A jelenleg is működő saját tulajdonú kft-ben építész tervezői és felelős műszaki vezetői teendőket, egyben ügyvezető igazgatói teendőket lát el. 2005-től igazságügyi szakértői tevékenységet is folytat, bejegyzett szakterületei: építészet, épületszerkezet, épületfizika, építéstechnológia, beruházás-lebonyolítás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány

A Hazai Korszerű Építésmérnök Képzésért Alapítvány felkérése

Tisztelt Leendő Támogatónk!

1994-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) Építésmérnöki Karának akkori vezetése létrehozott egy alapítványt azzal a céllal, hogy a Kar hallgatóinak szakmai, tanulmányi munkájához és fejlődéséhez segítséget nyújtson (pl. tanulmányutak támogatása), továbbá hogy díjazza a kiemelkedő hallgatói teljesítményeket (Tudományos Diákköri elismerések, Hauszmann Alajos diplomadíj).

Az Alapítvány 1999-ben közhasznúvá vált, és ezzel megteremtődött annak a lehetősége, hogy a magánszemélyek is támogathassák a Kar célkitűzéseit a személyi jövedelemadójuk 1 %-ával.

Az Alapítvány kuratóriuma 2006-ban létrehozott egy honlapot (www.hkeka.bme.hu), amelyen keresztül megfelelő tájékoztatással tud szolgálni az érdeklődőknek.

Tájékoztatásul szeretnénk emlékeztetni, hogy a Társasági adó törvény 7. § (1) bekezdés z) pontja értelmében azon cégek, akik közhasznú alapítványnak támogatást nyújtanak, a támogatás összegének 20 %-ával csökkenthetik az adózás előtti eredményeiket.

Végezetül szeretnénk kérni, hogy amennyiben az Alapítvány szellemiségével egyetért, lehetőségeihez mérten támogassa, hogy a kiemelkedő diákok munkájához és fejlődéséhez segítséget tudjunk nyújtani, illetve hogy díjazhassuk a munkáikat.

Előre is köszönjük a ránk fordított figyelmét és reméljük, hogy az Ön cégét is a támogatóink között tudhatjuk a jövőben.

Üdvözlettel.

ALföldi György DLA s.k.

dékán

Perényi Tamás DLA s.k.

a kuratórium elnöke

Budapest, 2019. május

Pro Progressio Alapítvány

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képező kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírnévű mérnök-tanárait, több, ma már világhírnévű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki-, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik részt vettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemek, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányaikat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténeti és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)
1111 Budapest, Goldmann tér 3.
Telefon: +36 1 463-3864

Megjelent: Műegyetem – A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint százéves épületegyüttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtsük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Batalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu
www.muegyetem.topoteka.hu
+36 1 463-1703

Adománygyűjtés a műegyetemi ifjúsági zászlóra

Újra teljesnek mondható a BME legfontosabb történelmi kincseinek sora, ugyanis a műegyetemi ifjúság 1911-ben felavatott és a közelmúltban az egyetemre visszakerült zászlója szimbolikus jelentőségét tekintve a hallgatók hasonló jelvényének tekinthető, mint az egyetem vezetői és oktatói számára a rektori és dékáni láncok, valamint a jogar. A zászló a mindenkori műegyetemi hallgatóság szimbóluma, egyben a jövőbe vetett reményt is jelképezi.

A becses relikvia téglalap alakú, 2 x 1,6 méter méretű, kétsoros dupla selyemből készült, négy szélén arany rojtozással. Mindkét lapját azonos mintájú, vastag arany hímzések díszítik. Előlapján Magyarország kiscímere található a Szent Koronával, babér- és olajággal övezve. Körülötte felirat: „MAGYAR KIRÁLYI JÓZSEF MŰEGYETEM IFJÚSÁGA.” Hátlapján a felhőkön, holdsarlón ülő Magyarok Nagyasszonya, fején fehér kendő és korona, feje körül glória. Jobb kezében a Szent Korona, lábánál a magyar címer, bal kezében, fehér lepelben a gyermek Jézus. Az ábrázolás körül felirat: „PATRONA HUNGARIAE” (azaz Magyarország oltalmazója).

A zászló, amelyről korábban úgy vélekedtek a szakemberek, hogy a második világháború idején elpusztult, amikor az egyetem területén is harcok dúltak, nemrégiben egy hagyatékban bukkant fel. Az egyetemre a Pro Progressio Alapítvány, a Heller Farkas Alapítvány és a Varga József Alapítvány összefogásával került vissza.

A zászló konzerválásához és méltó bemutatási helyének kialakításához szükséges összeg biztosítására a Pro Progressio Alapítvány adománygyűjtést indított, amelyben számítunk egykori diákjaink szíves támogatására is.

Az adományokat az alapítvány CIB Banknál vezetett 10700024-04310002-51100005 számú számlájára várjuk, a közlemény rovatba kérjük feltüntetni alábbiakat: „műegyetemi ifjúsági zászló”.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő negyedik héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.

